

B-4-290

INSTITUTIONES ABSOLUTISSIMAE
IN
GRAECAM
LINGVAM.

ITEM

Annotationes in Nominum, Verborumque difficultates.

Inuestigatio Thematís in uerbis Anomalis.

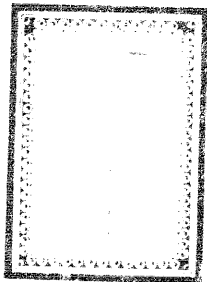
Compendiosa Syntaxeos ratio.

NICOLAO CLENARDO
AVTORE.

VIRTUTE DVCE,

COMITE FORTUNA.

APVD SEB. GRYPHIUM
LVGDVNI,
1552.

OLAVS CLE-
NARDVS HOVERIO, LVDI
literarij moderatori apud Me-
chlinienses.

V M ante annos aliquot, discipulis meis, quos priuatim docendos susceperam, Græcis literas tradere uellem, congressi in eam linguam breues admodum institutiones, ut rudimentorum candidatis, instar enchiridij forent. Id opusculum anno superiore prælo committere studii, partim ut auditoribus nostris expeditior uia sterneretur, partim ut desiderio tuo satisfacerem, cui necessitudinis nomine plurimum deberem. Verum nec commoditas in presentia dabatur Typographi, & otium alioqui deerat, quantum lambendus ille paruis requireret. Itaque his proximis diebus temporis partem nactus, & Rescio nostro benignè operas præbente, libellum ad linciam reuocavi, iusque auctario locupletatum reddidi. Merito autem tibi dicandum duxi, ut hoc ueluti testimonio, Mechliniensium iuuentuti gratularer, quæ tam diligentem sortita præceptorem, non ipsa modò in Græcis literis strenuè promouet, sed externos quoque plurimos studiorum fama in ludum tuum pellicit, adeo ut non triuiali schole, sed celeberrimæ cuiusdam Academiæ præesse uidearis, industria paratis ædibus, quæ numero nostrorum gymnasiorum sint æmula. Faxit Deus, ut iste auspiciatissimus cursus, magis ac magis in dies prosperetur. & quem admodum Latinos discipulos optimè cruditos, ita iam incipias Græcicæ literaturæ præditos, è nouis istis Athenis ad nos dimittere. Vale, Lo-
uanij xviij. Calend.

Aprilis, Anno

G R A E C O

R V M L I T E

R A E.

A, α	ἄλφα,	alpha.	a
B, β, β	βῆτα,	uita.	b
Γ, γ, γ	γάμμα,	gamma.	g
Δ, δ, δ	δέλτα,	delta.	d
E, ε	εψιλόν,	epfilon.	e
Z, ζ, ζ	ζῆτα,	zita.	z
H, η, η	ἦτα,	ita.	i, longum.
Θ, θ, θ	θῆτα,	thita.	th
I, ι	ιώτα,	iota.	i
K, κ, κ	κάππα,	cappa.	c
Λ, λ	λάμβδα,	lambda.	l
M, μ	μῦ,	my.	m
N, ν, ν	νῦ,	ny.	n
Ξ, ξ	ξί,	xi.	x
O, ο	ομικρόν,	omicron.	o, paruum.
P, π, π	πί,	pi.	p
P, ρ, ρ	ῥῶ,	rho.	r
Σ, σ, σ	σίγμα,	figma.	s
Τ, τ, τ	ταῦ,	tau.	t
Υ, υ	υψιλόν,	ypfilon.	y
Φ, φ	φί,	phi.	ph
Χ, χ	χί,	chi.	chi
Ψ, ψ	ψί,	psi.	psi
Ω, ω	ωμέγα.	omega.	o, magnum.

a 2 Vocal

IT. GRÆCÆ.

Vocales { Longæ, η, ω,
Breues, ε, ο,
Ancipites, α, ι, υ, quæ & commun-
nes dicuntur, quòd modò sint lon-
gæ, modò breues.

DIPHTHONGI.

Propriæ,

ει, ωυ, εη, ου, οι, ου.

æ, αι, ι, ευ, ι, υ.

Impropiæ.

α, η, ω, ηυ, υ, ωυ.

α, ι, ο, ιυ, ι, ου.

In ωυ, ευ, ηυ, ωυ, pronuntiatur, υ, ut u, consonans.

Vocales item { Præpositiuæ, α, ε, η, ο, ω, pro-
pterea quòd in diphthongis
præponantur.
Subiunctiuæ autem ι, υ, quòd
subsequantur.

Faciunt uerò per se syllabam, quoties duobus
in apice punctis notantur, πῆις, παῖς, disylla-
bum: ἄδπν, aynos, trisyllabum. Cæterum
in tribus α, η, ω, iota non ad latus adfigitur, sed
infra scribitur.

Mutæ { Tenues π, κ, τ
Mediæ β, γ, δ
Aspiratæ φ, χ, θ

Duplices { σδ,
ξ κσ, γσ, χσ
ψ ωσ, βσ, φσ

Liquidæ, siue Immutabiles quatuor, λ μ, ν, ρ.
C A N

LIT. GRAECAE
 CANONES PRONUN-
 TIATIONIS.

3 Accentus tres { Acutus / , θεός, theós : λόγος, *Accentus,*
 λόγος : τύπτωμεν, typtomēn.
 Grauis \ , τιμή, tími.
 Circumflexus ~ , πειῶ , piô :
 βοῶτε, uoâte.

Acutus, & Circumflexus attollunt syllabam,
 quam afficiunt : Grauis deprimit.

10 SPIRITVS duo : Asper siue densus, ἄμα, *Spiritus,*
 hama. Leuis siue tenuis, ἐγώ, ego. Semper au-
 tem uocalis, aut diphthongus initio dictionis,
 alterum possidet è spiritibus. Consonans ρ, in e-
 15 principio quidem aspiratur, ῥῶμι, rhomi : in me-
 dio uero si geminetur, priore loco leuigatur, po-
 steriore aspiratur, ῥόρῳ, porrho.

APOSTROPHOS nota est reiectæ uocæ *Apostroph*
 lis ; α, ε, ι, ο, aut diphthongi αε, οι. quod fit ob
 sequentem uocalem : quæ si aspiratur, migrat præ-
 20 cedens tenuis in aspiratam : πάντα ἔλεγον, πάντ'
 ἔλεγον, pandelegon. Prolatio enim est in morem
 unice dictionis : ἀφ' οὐ, ἀφ' οὐ ; ἦν οὐ, καδ' οὐ ;
 νύχ' ὄλην, νύχδ' ὄλην.

Gamma γ ante γ, ξ, χ, sonat perinde ut n : *Pronūtiati*
 25 ἄγγελος, angelos, λυγξ, ἔγχος, enchos. Sic
 ante κ, sed ipsum κ, sonandum ut g, πέφαγκα,
 pephanga.

Tau τ, post ν, ut δ, τὸν πάνταλον, ton dan-
 dalon.

D I T. G R A E C A E.

νυ, ante β, μ, τ, ut m: τῷ βίῳ, tom uion, τῷ μερίδι, tim merida, τῷ πίδῳ, tom biton, per b.

Pi π, post μ, ut b, Latinum. πέμῳ. pembo. Itidem post ν, in diuersis dictionibus, τῷ πίδῳ tom biton.

P A R T E S O R A T I O N I S

O C T O.

NO M E N, Verbum, Participium, Pronomen, Articulus, Aduerbum, Coniunctio, Præpositio.

C A S V S quinq, Nominatiuus, Genitiuus, Datiuus, Accusatiuus, Vocatiuus. siquidem Ablatiuo Græci carent.

N V M E R I tres, Singularis, Dualis, Pluralis.

Vtitur Duali, cum de duobus est sermo. In Duali uox eadem Nominatiui, Accusatiui, & Vocatiui: itidem Genitiui, & Datiui. Sic in Plurali semper Nominatiuus idem cum Vocatiuo.

Articulus. Latini inter declinandum usurpant Hic, Hæc, Hoc: Græci uerò Articulum δ, ἡ, τὸ: quem uocant Præpositiuum, quod nominibus præponatur. Inflectitur autem sic:

Mascu. Sing. Nominatiuus δ, hic. Genitiuus τῷ, huius. Datiuus τῷ, huic. Accusatiuus τόν, hunc. Dual. Nominatiuus & Accusatiuus τῶ, hi & hos, de duobus, Genitiuus & Datiuus τῶν, horum, & his, de duobus. Plur. Nominatiuus οἱ, hi. Genitiuus τῶν, horum, Datiuus

uius

DECLINAT. NOMINVM M̄:

Αρ, ανϙ. ὁ παλαιῦ παλαιῶϙ, ὁ πᾶν πανός, τὸ μέλαρ αν-
μέλαρϙ.

Αρ, ανζς, participia sunt. τὸ τύψαρ τύψαρτϙ.

Sic adiectivum τὸ πᾶν παντός, more masculinī πᾶς

3 παντός.

Ερ, ενος. τὸ τέρην, τέρηνος. ερ

Ερ, ενος. τὸ χερίν χερίντος. ut masculinum χε-
είας. Sic Participia ὁ τυφθεός, τὸ τυφθέν.

Ηρ, ηνος. ὁ ἔλληρ ἔλληνος, ἡ σειρήν σειρήνος. ηρ

10 Ηρ, ηνος. ὁ ποιμήν ποιμήνος, ἡ φρέν φρένος, ὁ κῆρ ἢ
τέρη τέρηνος, cuius neutrum τὸ τέρην τέρηνος.

Ιρ, ινος, ὁ δελφίμ δελφίνος, ἡ ἀκτίμ ἀκτίνος, cuius
modi Nominativus etiam per is, δελφίς. ἀκτίς.

15 Ορ, ονος. τὸ μᾶζορ μᾶζονος, à Communibus in αν. αν-

ορ, οντος. Participia sunt, τὸ τύπῃου τύπῃοντος.

ορ, ονος. τὸ δίπωρ δίπωδος, ut commune δίπος. ορ

ορ, ονζς. Participia sunt, τὸ τυπῶρ τυπῶντος.

Υρ, υνος. ὁ μόστρμ μόστρωος, ἡ γόστρμ, quorum nos
minativus etiam in υς, definit, ὁ φόρκω, uel φόρκως. υρ

20 Υρ, υνζς. Participia sunt, τὸ ζῶγνύμ ζῶγνύματος.

Ζρ, ζωνος. ὁ κλώμ κλώνος, ὁ αἰώμ αἰώνος, ἡ σιδώμ, ὁ ωρ.
πλάττω πλάττωνος, ἡ μήκωμ.

Ωρ, ονος. ὁ πρίωμ πρίονος, ἡ χελιδώμ χελιδόνος. Et
communia, ὁ κῆρ ἢ θυδαίωμ θυδαίμονος. Et ita

25 comparativa, ὁ κῆρ ἢ κρείωων κρείωονος, quorum
neutra in ορ, τὸ θυδαίωμ θυδαίμονος, τὸ κρείωορ
κρείωονος.

Ωρ, ωντος. ὁ ξνοφῶμ ξνοφῶντος.

Ωρ, ανζς, ἀρκέωμ ἀρκέωντος. Et participia, ὁ τύπῃωμ.

3, in

Ξ, ἰππος, γος, χος, ὁ θώραξ, θώρακος, ἡ κύλιξ, κύλι-
κος, ὁ ἄρπαξ, ἄρπαγος, ἡ ἀλώπηξ, ἀλώπεκος, mutat η,
in ε. θεῖξ, τευχές, pro aspirata sumit tenuem τ
pro θ.

ὁ ἀνάξ, ἀνακίθ, ἡ νύξ, νυκτός, interiecit ο τ.

αρ. Αρ, αρθ. ὁ μάκαρ, μάκαρθ, ἡ δάμαρ, τὸ νέκταρ.
Αρ, ατθ. τὸ ἦπαρ, ἦπατθ, τὸ δέλεαρ, δελείθ.

ειρ. Ειρ, ειρθ. ὁ φθείρ, φθειρός, ἡ χείρ, ὁ καὶ ἡ ἀντίχειρ.

ηρ. Ηρ, ηρθ. ὁ σῆρ, σηρός, λυτήρ, λυτήρθ, τὸ κῆρ, κηρός.

ηρ, ερθ. ὁ αἰδήρ, αἰδέρθ. in multis uero synco- 10
pe, ὁ πατήρ, πατῶρθ, παβός, ἡ μήτηρ, μητῶρθ, μή-
τρός: sic & ἡ θυγάτηρ, γάσνη, διμήτηρ, at ὁ ἀνῆρ
ἀνῆρθ, ἀνδῶρθ assumit δι.

ορ. Ορ, ορθ. τὸ ἦτορ, ἦτορθ. & inde compositum, ὁ
μεγαλήτωρ, μεγαλήτορθ. 15

υρ. Υρ, υρθ. ὁ ψίδυρ, ψίδυρθ, ὁ καὶ ἡ μάρτυρ, μάρτυ-
ρθ, & neutrum τὸ πῶρ, πυρός.

ωρ. Ωρ, ωρθ. ὁ φῶρ, φωρός, ἰχώρ, ἰχώρθ, τὸ ἔλωρ, ἔλω-
ρθ, τὸ τέκνωρ, τέκνωρθ.

ορ, ορθ. ὁ Νεσῶρ, Νεσορθ, ὁ Ἐκτωρ, Ἐκθῶρθ, ὁ καὶ 20
ἡ ἀπάτωρ, ἀπάτορθ, ὁ καὶ ἡ ἀμήτωρ, παδ' ἀμάτωρ.
τὸ ὕδωρ, τὸ ὕδατθ Heteroclitum est.

ασ. Ας, ανθ. ὁ Αἴας, Αἰανίθ. ὁ πᾶς, τὸ πέντος, ἡ
πᾶσα, ἢ πάσις. τὸ πᾶρ, τὸ παντός. Sic ἄπας,
σύμπας. Duo in αυθ. ὁ μέλας, τάλας, μέλαιθ, 25
τάλαιθ. quorum foemina ἡ μέλαινα, τάλαινα.
neutra τὸ τάλαρ, μέλαρ.

ΑΣ, αδθ. foemina sunt, ἡ μονάς, μονάδθ. λαμ-
πῆς, λαμπάδθ: aut communia, ὁ καὶ ἡ φυ-
γᾶς,

γᾶς, φυγαδῶ.

As, ατος. neutrum, ἢ γῆρας γήραρος, τὸ ἄλας. ἄλαρα.

5 Ais, αυτῶ. unum fœmininum, ἢ δῶας, δαατῆς. Et ais.
unum neutrum, τὸ σῶας σαατῆς. Commune αυ-
tem, ὁ καὶ ἡ πῶας, facit παιδῆς. Sic composita eius
ἄπῶας, ὄπῶας.

Aus, αος. ἢ ναῦς, uel νῆς, τῆς ναός, uel νῆος. sic aus.
γῆαῦς.

Es, eos. neutra communium in us, τὸ ἀληθῆς, τὸ εἰ.
10 ἀληθῆ.

Eis, γος. ὁ ἰτέας κτενός. sic adiectiuum. εἰς ἐνός, αι.
fœmininum μία, μῆς, neutrum ἐρ, ἐνός. Et inde
composita, μηδῆς μηδεμία μηδέων, οὐδέας οὐδεμία οὐδέων.

Eis, γῆ. ὁ σιμόεις σιμόωντῶ, ἢ ὀπώεις ὀπώωντῶ.

15 Itidem adiectiua, ὁ χαρίεις χαρίωντῶ, ἢ χαρίεσσα, τὸ
χαρίων, & Participia ὁ τυφθεῖς τυφθώντῶ. At ἡ
κλέας, ἢ κλειδῆς, τῆ κλειδί, τῶ κλειδία, & κλειρ.

Eus, eos, Communiter. nos Ionice: eos Attice: ὁ
βασιλῆς, τὸ βασιλέος, βασιλῆος, βασιλέος. de hoc
20 postea, pag. 19.

His, πτος. ὁ λέβης λέβητῶ, ἢ ἐδῆς ἐδῆτῶ. Et item
substantia fœminina, quæ fiunt ab adiectiuis in os,
κακός malus, ἢ κακότης κακότητῶ, malitia.

His, ντῶ. ὁ τιμῆς τιμῆτῶ, λαφνῆς λαφνῶτῶ. ης.

25 His, γῆ. ὁ κλήμης κλήμητῶ, ἀνάκνης ἀνάκωντῶ.

His, eos. ὁ δημοδένης δημοδένετῶ, ὁ ἥρακλῆς ἥρακλέος.
ἢ προῆρης προῆρεος, ὁ καὶ ἡ ἀληθῆς ἀληθῆ.

Is, ιῶ. ὁ κίς κίος, ὁ ὄπις ὄπιτῶ, ἢ πῶλις πῶλιτῶ. ις.

Is, ιδῶ. πάεις, πάειδῶ, ἢ κρηπίς κρηπίδῶ. Et cō-
munia

munia, ὁ καὶ ἡ ἀπολις ἀπόλιδος, ὁ αὐτὴ ἢ φυγόπολις.

IS, ιδθ. ὁ καὶ ἡ ὄρνις, ὄρνιδθ, μέρμις μέρμιθθ.

Nomen infinitum ὁ καὶ ἡ τίς, τὸ τί, facit τινός.

Interrogatiuum autem, quis, quæ, quod, τίς, τί, τίνηθ, acuta penultima.

OS, εθ. τὸ τέχθ τέχεθ, & reliqua neutra.

OS, οτθ. τὸ τεύφος, τεύφοτθ, Participia sunt.

OUS, ουθ. ὁ αὐτὴ ἢ βῶς, τὸ καὶ ῥι βοός.

OUS, οντθ. ὁ πλακῶς πλακῶνθ, ἡ ὄπῶς ὄπῶνθ.

OUS, ονθ. ὁ ὀδῶς ὀδῶνθ. & Participia δῖς δύν- 10

πος. Cæterum πῶς ποδῶς, Sic composita, ἄπως ἄποσιθ.

US, υθ. ὁ μῦς μύος, ὁ ἰχθῦς ἰχθυθ, ἡ χέλυς χέλυθ.

US, εθ. ὁ ὄξυς ὄξεθ, foemineum ὄξεια neutrum

ὄξυ, ὄξειθ. Sic & reliqua adiectiua, ἡδύς, ὠκύς. 15

US, εως. Atticè, ὁ πῆχυς πήχεως, ὁ πρῆσβυς, ἡ πῆλεκυς.

US, υθ. ἡ χλαμύς χλαμύθ. ὁ καὶ ἡ νέκλυς νέκλυθ.

US, οντθ. ὁ ζῶγνυς ζῶγνυῶς, Participia sunt. 20

ΩS, ωτθ. ὁ γέλως γέλωθ, τὸ φῶς φωτός.

ΩS, οθ. ἡ αἰδῶς αἰδῶθ, ἡ ἠῶς ἠόθ.

ΩS, ωθ. ὁ πρῶς ἴρῶς, ὁ μίνως μίνωθ, ὁ ἠρῶς.

ΛS, λss. ὁ ἄλς ἄλός sal. ἡ ἄλς ἄλός mare.

NS, νθ. ἔλμυς ἔλμυθ, πῆρυνς τίρυνθ. 25

RS, ρτθ. ὁ μάκαρας μάκαραθ, quod & μάκαρα μάκαραθ.

Ψ, πθ. ὠψ ὠπός, κύνκλωψ λύνκλωπθ.

Ψ, βθ. ὁ ἄραψ ἀράβθ, ἡ φλέψ φλεβός.

Ψ, φος. κίνυϛ κίνυφϙ, κατῆλιϛ, σκίραϛ.

Et hæcenus de genitivo.

ACCUSATIVVS singularis exit in *α*, τῶν
 πηλαῖα. Sed nomina in *is*, & *us*, quorum Genitivus
 5 uis in *os* purum, faciunt Accusativum per *ν*, ὁ
 ὄφις, ὄφιϙ, ὄφιμ. βόφους, βόφρουϙ, βόφρουμ. Barytona
 in *is*, & *us*, declinata non purè, sortiuntur
 utranq; terminationem, ἡ ἑεις, ἑειδος, τὴν ἑειδια,
 & ἑειν. ὁ νεύλις, νεύλιδιϙ, τὸ νεύλιδια & νεύλιμ.
 10 Etiam *aus*, in *αυμ*, νεῦς, νεῖς νεῦμ : χραῦς, χραῖς,
 χραῦμ. Finita in *ous*, scripius in *ν*, ὁ βῆς, βοός, βῆμ.
 raro autem in *α*, τὸν βόα.

Accusativus
 quintæ.

VOCATIVVS idem cum Nominativo,
 ὁ ἡπάρι, ὦ πῆρι, Excipe flexa per *ντϙ*, quæ
 15 ablato *τϙ*, formant Vocativum, ὁ αἶας αἰαντϙ,
 ὦ αἶαμ. λέον λέοντϙ, λέονμ. Adiectiva in *αμ*, & *eis*,
 quæ Neutrum per *ον*, ea & Vocativum per *ον*.
 πῆλι τὸ τῶρι, ὦ τῶρι : χραῖς τὸ χραῖον, ὦ χραῖον.
 & etiam ὦ χραῖα. Grauitona in *ης*, habent *ερ*.
 20 μῆτηρ ὦ μῆτορ : Sic acuta quatuor, πατήρ, δαήρ,
 σωτήρ, ἀνήρ, ὦ πάτορ, δάτορ, σώτορ, ἀώτορ : ubi &
 accentus in penultimam retrahitur. Diphthongi
eus, & *ous*, deponunt *ς*, ὦ βασιλεύς, βῆς, πλάκῆς. præ-
 ter ὦ πῆς, & ὄδις. Grauitona quoq; in *is*, & *us*, re-
 25 ἵciunt *ς*, ὦ ὄφι, βόφρου : Sic πᾶς, ὦ πᾶ, quod fit à
 πᾶς, ὦ πᾶί.

Vocativus
 quintæ.

DATIVVS pluralis fit à singulari, posito
 σ, ante *ι*, τῶν βόφρου, τοῖς βόφρουσι. Et literæ *η*, *θ*,
 5 *ν*, *τ*, sunt reiiciendæ, λαμπάη, λαμπάοι. ὄρνιθι.
 ὄρνισι

Dativus
 quintæ.

ἔρνοισι, τῖᾶνι πτᾶσι, λέβητι, λέβησι.

Quod si tum penultima corripereetur, fiet diphthongus, λέοντι, λέουσι: πθέντι, πθῆσι. aut uocalis anceps, quæ in singulari producebatur positione, hic in plurali habetur longa, αἰώνι, αἰάσι: ἰσπαντι, ἰσπᾶσι.

Quæ in ξ, exeunt, ψ, aut diphthongum, ad iecutione, faciunt Dativum pluralem, ἄρωαξ, ἄρωαψι: ἄραψι, ἄραψι: βασιλόξ, βασιλόξοι: βούξ, βούξοι. Αὐτὸ αὖτις τοῖς ποσὶ. Illa in ηρ, quæ syncopen patiuntur, Dativum pluralem faciunt in ᾶσι, πατέρη, πατέρησ, πατρός, ἑσ πατεῖ, τοῖς πατράσι. Sic μητράσι, θυγατράσι, ἀνδράσι, & similia.

DE NOMINIBVS

CONTRACTIS.

AT QVE hæc quidem declinationes, appellantur simplices. Cæterum cum inter tam uaria nomina Quintæ declinationis, quædam Genitiuum faciant in ος, purum, & reliquos item casus in terminationem puram, sit ut in multis accidat Synæresis, siue Crasis, duabus syllabis in unam contractis: ut, τὸ τέχῃσ, τὸ τέχεσ. & per Crasim, τέχεσ, ἑσ τέχει, & per Synæresim τειχψ, & similia. ideoq; quædam sunt declinationes nominum contractorum.

Synæresis. Synæresis propriè est, uocalium seruatarum in diphthongum contractio, τέχει τέχει, εἰ ἰν εἰ.

Crasis. Crasis cum alioqui duæ syllabæ commiscensur in unam, ut τέχεσ τέχεσ, εσ, ἰν ον. τέχεσ τειχῆσ.

Quarta Contractio.

TERTIA declinatio vocatur *Ter* quia
 tres terminus habet. *Ter* quod dicitur
 est. *Ter* quod dicitur est. *Ter* quod dicitur
 est. *Ter* quod dicitur est.

Ter quod dicitur est. *Ter* quod dicitur est.
Ter quod dicitur est. *Ter* quod dicitur est.

Ter quod dicitur est. *Ter* quod dicitur est.
Ter quod dicitur est. *Ter* quod dicitur est.

Ter quod dicitur est. *Ter* quod dicitur est.
Ter quod dicitur est. *Ter* quod dicitur est.

Ter quod dicitur est. *Ter* quod dicitur est.
Ter quod dicitur est. *Ter* quod dicitur est.

Ter quod dicitur est. *Ter* quod dicitur est.
Ter quod dicitur est. *Ter* quod dicitur est.

Quinta Contractio.

QUARTA declinatio vocatur *Quar* quia
 quatuor terminus habet. *Quar* quod dicitur
 est. *Quar* quod dicitur est. *Quar* quod dicitur
 est. *Quar* quod dicitur est.

Quinta Contractio.

QUINTA declinatio vocatur *Quin* quia
 quinque terminus habet. *Quin* quod dicitur
 est. *Quin* quod dicitur est. *Quin* quod dicitur
 est. *Quin* quod dicitur est.

ἄρνοι, τῖάνι, τιτᾶσι, λέβητι, λέβησι.

Quod si tum penultima corripetur, fiet diphthongus, λέοντι, λέουσι: πῖντι, πῖνοι. aut uocalis anceps, quæ in singulari producebatur positione, hîc in plurali habetur longa, αἰάνι, αἰάσι: ἰσάντι, ἰσᾶσι.

Quæ in ξ, exeunt, ψ, aut diphthongum, adiectione ι, faciunt Dativum pluralem, ἄρπαξι, ἄρπαξι: ἄραψι, ἄραψι: βασιλῆος, βασιλῆοσι: βοῦς, βοῦσι. At ὁ βούς, τοῖς ποσὶ. Illa in ηρ, quæ syncopen patiuntur, Dativum pluralem faciunt in ᾶσι, πατῆρ, πατέρῃ, πατρός, ἢ πατρὶ, τοῖς πατράσι. Sic μητράσι, θυγατράσι, ἀνδράσι, & similia.

DE NOMINIBVS

CONTRACTIS.

AT QVE hæc quidem declinationes, appellantur simplices. Cæterum cum inter tam uaria nomina Quintæ declinationis, quædam Genitiuum faciant in os, purum, & reliquos item casus in terminationem puram, fit ut in multis accidat Synæresis, siue Crasis, duabus syllabis in unam contractis: ut, τὸ τέχῃ, τὸ τέχεῃ, & per Crasim, τέχεος. ἢ τέχει, & per Synæresim τεχῆ, & similia. ideoq; quædam sunt declinationes nominum contractorum.

Synæresi. Synæresis propriè est, uocalium seruatarum in diphthongum contractio, τέχει τέχε, εἰ in ε.

Crasis. Crasis cum alioqui duæ syllabæ commiscuntur in unam, ut τέχεῃ τέχεος, εο, in ου. τέχεα τέχη.

Tertia Contractorum.

TERTIA est masculinorum in *eus*; Genitiuus communis in *εϑ*: unde in quibusdam casibus fit Crasis more primæ declinationis. Ionicus autem in *κϑ*, è quo non fit contractio.

ει. κ. εις, εις. εις.

Sin. *ευσ, εος, ει, εα, ευ*, Du. *εε εοιυ*. Pl. *εες. εωρ, εσι εχς εες.*
ἦος, ἦε, ἦα. ἦε, ἦοιυ. ἦες, ἦορ, ἦας, ἦες.

Sing. ὁ βασιλεύς, τὸ βασιλεῖϑ, τῷ βασιλεὶ λαί.

Dual. τῶ βασιλέε λαῖ. Plur. οἱ & ὦ βασιλέες λαῖς, οὓς βασιλέας σιλαῖς.

Vocatiuus sing. in *εω*, βασιλεύ. Datiuus Plur. *εσι*, τοῖς βασιλεύσι.

Ionicè τὸ βασιλῆϑ, τῷ βασιλῆι, τοῦ βασιλῆα, & cætera.

Atticus genitiuus singularis in *εως*, τὸ βασιλείως.

Quarta Contractorum.

QUARTA est fœmininorum in *ω*, & *ως*, ἡ λητώ, ἡ ἀδελώς: quorum Genitiuus *οος*, contrahitur in *ϑς*, λητόϑ τῶς. Datiuus *οἱ, οἷ*, λητοῖ τοῖ. Accusatiuus *οα, ω*, λητόα λητώ. Vocatiuus in *οἷ*, ὦ λητοῖ. Dual. & Plur. ut in tertia simplici declinatione, τὰ λητώ. αἱ λητοῖ.

Quinta Contractorum.

QUINTA declinatio continet neutra in *ας*, purum, & in *ρας*. Genitiuus Communis *ατος*. Ionicus *αϑ*, ex quo fit Crasis Attica.

ως, α. α, ωρ.
αθ, αι. αε, αοιμ.

Sing. ας ατθ, απ, ας, ας. Dual. ατε, άτοιμ.

α, ωρ, α, α.
αα, αωρ, αα, αα.

Pluralis, ατα, άτωρ, ασι, ατα, ατα.

κρέας, τὸ κρέατθ κρέαθ κρέως, τὸ κρέαλι κρέασι κρέα. sic κέρας κέρασθ κέραθ κέρως. semperq; est contractio ex α.

Et declinationes quida sic habent. Quæ autē præterea de nominibus dicenda, post trademus, ubi singulas orationis partes absoluerimus. Nunc pergamus ad coniugationes uerborum.

COIUGATIONES

VERBORVM.

IN Verborum coniugationibus, Græci præcipuè habent rationem Futuri & Præteriti perfecti, quando hinc cætera pendent tempora.

Perfectum præteritum uocatur παρακείμενος, Futurum μέλλωρ, quæ Grammatici notant literis ω, & μ.

PRI MA coniugatio est, uerborum in βω, πω, φω, πῶ; quorum Futurum in ψω, Præteritum in φα.

β	λείβω.	} ψω	} φα	λέλειφα.	
π	τίρω.			τέρω.	τέτορφα.
φ	γράφω.			γράψω.	γέγραφα.
πῶ	τύπω.			τύψω.	τέτυφα.

SECUNDA in γω, κω, χω, κ̄ω. μ. in ξω.
ω. in χα.

γ	λέγω.	} ξω	λέξω.	} χα	λέλεχα.
κ	πέκω.		πέξω.		πέπλεχα.
χ	τρέχω.		τρέξω.		τέτρεχα.
κ̄	πίκτω.		τέξω.		τέτεχα.

TERTIA in δω, τω, θω. μ. in σω. π̄ω.
in κα.

δ	ἄδω.	} σω	ἄσω.	} κα	ἴκα.
τ	αὐτώ.		αὐσω.		ἴνυκα.
θ	πλήθω.		πλήσω.		πέπληκα.

QUARTA in ζω, σω. Futurum ξω. & Præteritum χα, ut in Secunda coniugatione. aut σω, & κα, ut in Tertia.

ζ	πάζω.	} ξω	πάξω.	} χα	πέπαιχα.
σσ	ὀρύσσω.		ὀρύξω.		ὠρύχα.
ζ	φράζω.	} σω	φράσω.	} κα	πέφρακα.
σσ	πλάσσω.		πλάσω.		πέπλακα.

Attici pro gemino os, usurpant geminum η̄,
ὀρύσσω, ὀρύη̄ω. πλάσσω, πλάη̄ω. ut γλωσσα, γλωη̄τα.

QUINTA in λω, μω, νω, ρω. Futurum λῶ,
μῶ, νῶ, ρῶ. Præteritum κα.

λ	Ψάλλω.	} ῶ	Ψαλῶ.	} κα	ἔψαλκα.
μ	νέμω.		νεμῶ.		νενεμηκα.
ν	φαίνω.		φαινῶ.		πέφαγκα.
ρ	σπαίρω.		σπαίρω.		ἔσπαγκα.
μν	τέμνω.		τεμῶ.		τετέμηκα.

Liquidae λ, μ, ν, ρ, dicuntur Immutabiles, quod in Futuro non mutantur, sed perma-

neantur ut in Præsenti.

In hac coniugatione, ultima Futuri circumflexitur: penultima uerò corripitur, abijciendo alteram immutabilem: $\psi\acute{\alpha}\lambda\omega$, $\psi\alpha\lambda\delta$: aut uocalem subiunctiuam, $\sigma\acute{\pi}\epsilon\rho\omega$ $\sigma\pi\rho\acute{\omega}$: $\phi\acute{\alpha}\iota\omega$ $\phi\alpha\iota\acute{\omega}$: aut breuiando ancipitem, $\kappa\acute{\epsilon}\iota\omega$ $\kappa\epsilon\iota\acute{\omega}$.

SEXTUM in ω , purum: hoc est, præcedente uocali, aut diphthongo, Futurum in $\sigma\omega$, Perfectum in $\kappa\epsilon$.

α	$\gamma\acute{\epsilon}\lambda\acute{\alpha}\omega$.	}	$\gamma\acute{\epsilon}\lambda\acute{\alpha}\sigma\omega$.	}	$\gamma\epsilon\acute{\gamma}\epsilon\lambda\alpha\kappa\epsilon$.	10
ϵ	$\tau\acute{\epsilon}\lambda\acute{\epsilon}\omega$.		$\tau\acute{\epsilon}\lambda\acute{\epsilon}\sigma\omega$.		$\tau\epsilon\acute{\tau}\epsilon\lambda\epsilon\kappa\epsilon$.	
ι	$\tau\acute{\iota}\omega$.		$\tau\acute{\iota}\sigma\omega$.		$\tau\acute{\iota}\tau\iota\kappa\epsilon$.	
\omicron	$\delta\acute{\omicron}\mu\acute{\omega}$.		$\delta\acute{\omicron}\mu\acute{\omega}\sigma\omega$.		$\delta\acute{\omicron}\mu\omicron\kappa\epsilon$.	
υ	$\delta\acute{\iota}\nu\omega$.		$\delta\acute{\iota}\nu\omega\sigma\omega$.		$\delta\acute{\iota}\delta\upsilon\kappa\epsilon$.	
ω	$\rho\acute{\omega}\omega$.		$\rho\acute{\omega}\omega\sigma\omega$.		$\acute{\epsilon}\rho\acute{\rho}\omega\kappa\epsilon$.	15
$\alpha\iota$	$\pi\acute{\alpha}\iota\omega$.		$\pi\acute{\alpha}\iota\omega\sigma\omega$.		$\pi\acute{\epsilon}\pi\alpha\iota\kappa\epsilon$.	
$\alpha\upsilon$	$\psi\acute{\alpha}\iota\omega$.		$\psi\acute{\alpha}\iota\omega\sigma\omega$.		$\acute{\epsilon}\psi\alpha\upsilon\kappa\epsilon$.	
$\epsilon\iota$	$\sigma\acute{\epsilon}\iota\omega$.		$\sigma\acute{\epsilon}\iota\omega\sigma\omega$.		$\sigma\acute{\acute{\epsilon}}\sigma\epsilon\kappa\epsilon$.	
$\epsilon\upsilon$	$\acute{\iota}\pi\pi\acute{\epsilon}\nu\omega$.		$\acute{\iota}\pi\pi\acute{\epsilon}\nu\omega\sigma\omega$.		$\acute{\iota}\pi\pi\epsilon\upsilon\iota\kappa\epsilon$.	
$\omicron\iota$	$\omicron\acute{\iota}\omega$.	$\omicron\acute{\iota}\omega\sigma\omega$.	$\acute{\omega}\kappa\epsilon$.	20		
$\omicron\upsilon$	$\kappa\acute{\rho}\acute{\upsilon}\omega$.	$\kappa\acute{\rho}\acute{\upsilon}\omega\sigma\omega$.	$\kappa\acute{\acute{\epsilon}}\rho\upsilon\kappa\epsilon$.			
$\upsilon\iota$	$\acute{\omicron}\pi\upsilon\acute{\iota}\omega$.	$\acute{\omicron}\pi\upsilon\acute{\iota}\omega\sigma\omega$.	$\acute{\acute{\omega}}\pi\upsilon\iota\kappa\epsilon$.			

Litteræ figuratiuæ coniugationum.

Litteram uerò per quam coniugationem formamus, aut tempora, nominant $\chi\alpha\rho\alpha\kappa\tau\eta\sigma\iota\kappa\acute{\omicron}\nu\gamma$, hoc est, figuratiuam litteram. ut Characteristici con Primæ coniugationis est una ex mutis β , $\tau\omega$, ϕ . Secundæ γ , κ , χ . Tertiæ δ , τ , θ . Quartæ ζ , $\sigma\sigma$, aut $\sigma\eta$. Quintæ λ , μ , ν , ρ . Sextæ omnes uocales præter η , omnes diphthongi propriæ, & una

una impropria. Sic figuratiuæ literæ Futuri sunt $\psi, \xi, \sigma, \lambda, \mu, \nu, \rho$. Præteriti autem ϕ, χ, κ . & ita de reliquis quoque temporibus dicendum.

In terminationibus $\pi\acute{\iota}\omega, \kappa\acute{\iota}\omega \mu\omega$, prior consonans figuratiua censetur litera, nempe ω, κ, μ .

Atque hæc coniugationes dicuntur Barytonæ, quod uerba sunt βαρύτονα, hoc est, graui tono pronuntietur ultima syllaba, λέιβω, λέγω, & cætera. Siquidem in omni syllaba, quæ non signatur accentu, intelligitur grauis, qui ob id uocatur accentus syllabicus.

βαρύτονα
quid.

VERBI ACTIVI, MODI

INDICATIVI.

15 Præfens, { Sing. $\tau\acute{\upsilon}\pi\acute{\iota}\omega, \tau\acute{\upsilon}\pi\acute{\iota}\epsilon\varsigma, \tau\acute{\upsilon}\pi\acute{\iota}\epsilon\iota.$
Dual. $\tau\acute{\upsilon}\pi\acute{\iota}\epsilon\tau\omicron\rho, \tau\acute{\upsilon}\pi\acute{\iota}\epsilon\tau\omicron\rho.$
Plur. $\tau\acute{\upsilon}\pi\acute{\iota}\omicron\mu\omicron\nu, \tau\acute{\upsilon}\pi\acute{\iota}\epsilon\tau\epsilon, \tau\acute{\upsilon}\pi\acute{\iota}\epsilon\tau\epsilon\sigma\iota.$

Paradeigma
actiui barytoni.

Numeri tres, ut in Nominibus. Personæ totidem. $\tau\acute{\upsilon}\pi\acute{\iota}\omega$ uerbero, $\tau\acute{\upsilon}\pi\acute{\iota}\epsilon\varsigma$ uerberas, $\tau\acute{\upsilon}\pi\acute{\iota}\epsilon\iota$ uerberat.

20 Prima pluralis in $\mu\omicron\nu$, excludit primam dualē, Secunda & tertia dualis pares, quando tertia pluralis exit in ι , aut $\alpha\epsilon$, alioqui impares.

($\acute{\epsilon}\tau\upsilon\pi\acute{\iota}\omicron\mu\omicron\nu, \acute{\epsilon}\tau\upsilon\pi\acute{\iota}\epsilon\varsigma, \acute{\epsilon}\tau\upsilon\pi\acute{\iota}\epsilon\iota.$
 $\acute{\epsilon}\tau\upsilon\pi\acute{\iota}\epsilon\tau\omicron\rho, \acute{\epsilon}\tau\upsilon\pi\acute{\iota}\epsilon\tau\omicron\rho.$

Imperfectum, $\acute{\epsilon}\tau\upsilon\pi\acute{\iota}\epsilon\tau\omicron\rho, \acute{\epsilon}\tau\upsilon\pi\acute{\iota}\epsilon\tau\omicron\rho.$

($\acute{\epsilon}\tau\upsilon\pi\acute{\iota}\omicron\mu\omicron\nu, \acute{\epsilon}\tau\upsilon\pi\acute{\iota}\epsilon\tau\epsilon, \acute{\epsilon}\tau\upsilon\pi\acute{\iota}\epsilon\tau\epsilon\sigma\iota.$

25 Datiuis pluralibus, aut personis in ι , definitibus, additur ν , sequente uocali. τοῖς λέγουσιν ἐκείνοις, $\tau\acute{\upsilon}\pi\acute{\iota}\epsilon\tau\omicron\sigma\iota\mu\acute{\omega}\tau\omicron\rho$. Sic personis in ϵ , $\acute{\epsilon}\tau\upsilon\pi\acute{\iota}\omicron\mu\omicron\nu \acute{\epsilon}\kappa\acute{\epsilon}\iota\upsilon\theta\iota$.

De augmento.

Augmentum
syllabicum.

Verbum à consonante incœptum, assumit, ε, in principio Imperfecti, quod est Augmentum siue Incrementum syllabicum, crescente uidelicet numero syllabarum. τύπτω, ἔτυπτον. 5

Augmentum
temporale.

Temporale augmentum est eorum, quæ incipiuntur à uocali, aut diphthongo mutabili, quoties uocalis anceps aut breuis, quæ unum habet tempus, mutatur in longam, quæ duo continet tempora. 10

Vocalium ac Diphthongorū, quædam Mutabiles, quod mutantur in Præteritis; quædam Immutabiles.

V O C A L E S.

Mutabiles.

α η ἀνάω, ἄνωω.
ε η ἐλάθω, ἑλάθω.
ο ω ὀπάζω, ὠπάζω.

Immutabiles.

η ἠχέω, ἠχεοῦ.
ι ἰξέω, ἰξεοῦ.
υ ὑβέλω, ὑβελοῦ.
ω ὠθεῶ, ὠθεοῦ. 15

D I P H T H O N G I.

Mutabiles.

αι η ἀίρω, ἄρω.
αι η αἰλίω, ἄλιω.
οι ω οἰκίζω, ὠκίζω.

Immutabiles.

ει εἰκάζω, εἰκαζοῦ.
ευ εὐθύνω, εὐθυνοῦ. 25
ου ὀτάζω, ὠταζοῦ.

Augmenta uerborum compositorum.

Præpositiones in compositis præfixæ uocalibus, propriam uocalem ultimam abijciunt, tam

tam in Præsenti quàm Præterito. παρακῶ, ex
παρὰ & ἀκῶ. παρέμνον, à παρὰ & Imperfecto
ἐμνον, à μνῶ.

Excipe πρὶ & πρῶ: πρὶέχω, προάγω, ab ἔχω
& ἄγω. Quòd si uerbum incipiatur ab aspirata
uocali, Præpositio mutabit suam tenuem in aspi-
ratam: καθάπτομαι, ἀφαιρῶμαι, ex ἀπτομαι, αἰρῶ-
μαι, & ἵπῳ, ἀρῶ.

10 Perfectum { τέτυφα, τέτυφας. τέτυφε.
τετύφατον, τετύφατον.
τετύφαμεν, τετύφατε, πτύφασι.

Ultima syllaba Præteriti quæ sit in singulis
coniugationibus, antè dictum est. pag. 20.

Quod ad primam attinet, si uerbum incipitur
15 à uocali aut diphthongo, idem initium Perfecti
& Imperfecti. Prime syllabæ perfectorum uariatio

ἀνύω, ἠνυον, ἠνυκα. ὑβείζω, ὑβείζον, ὑβεικα.
αἶρω, ἠρον, ἠρικα. εἰκέζω, εἰκέζον, εἰκακα.

Id ipsum fit in uerbis inchoatis à consonan-
20 te, si modò ε, augmentum syllabicum fuerit po-
sitione longum, nempe ante duas consonantes,
aut duplicem ζ, ξ, ψ.

ἀπείρω, ἑσπερον, ἑσπερικα. ζέω, ἔζον, ἔζεικα.
ξέω, ἔξον, ἔξεικα. ψάλλω, ἑψαλλον, ἑψαλλικα.

25 Nam si ε, sit breue, aut anceps, iam in Præte-
rito perfecto reperitur prima consonans Præ-
sentis, hoc modo: τύπτω, ἔτυπον, τέτυφα. γρα-
φω, ἔγραφον, γέγραφα.

Ancipitem hîc dico siue communem uoca- Anceps.
lem b 5

Iem, quam sequitur muta cum liquida. ἔγραφον, ἔκλινον, ἔλειπον.

Quæ ab aspiratis incipiuntur, pro repetendis aspiratis substituunt tenues. θείνω, ἔθεινον. τέχαρκα. φαίνω, ἔφαινον, πέφαγκα, χάρω, ἔχαιρον, κέχαρκα. 5

Penultima Perfecti & Futuri eadem. τυψω, 1
perfectiorum τέτυφα.
uariatio.

At disyllaba quintæ coniugationis, ε, penultimam Futuri mutant in α, σέλω. μ. σέλῶ. ω. ἔσαλκα. σπείρω. μ. σπέρῶ. ω. ἔσπαρχα. 20

Immutabiles λ, & ρ, manent in Præterito ut Futuro. ψάλλω, ψαλῶ, ἔψαλκα. σπείρω, σπέρῶ, ἔσπαρχα

My, μ, seruat quidē, sed asciscitur η. νέμω, νιμῶ, νενέμηκα, pro νένεμια. sic δέμω, βρέμω, & alia.

Ny, ν, uertitur in γ. φαίνω, φανῶ, πέφαγκα. 25
semper enim ν, ante γ, κ, ξ, χ, migrat in γ.

Disyllaba in ενω, ινω, υνω abijciunt ν. κτείνω, κτηνῶ, ἔκτενη. κείνω, κεινῶ, κέκευκα. θύω, θυῶ, τέθυκα.

Plusq̄perfectū, { ἐπέτυψαμ, ἐτετύφεσ ἐπέτυφε. 20
ἐτετύφειθ, ἐτετυφέτω.
{ ἐπέτυψαμεν, ἐπέτυψατε, ἐπέτυψατε.

Plusquamperfecti formatio.

A Perfecto deducitur, conuerso α, in εμ. In fronte sumitur ε, si Perfectum incipitur à consonante. τέτυφα, ἐτετύψαμ; alioqui idem principium. λύνκα, ἠνύκαμ. 25

Ἄοεις⊕. Est Græcis tempus quoddam Præteritum, χρόν⊕. quod appellatur Ἄοεις⊕, hoc est, indefinitum. Incerta est enim significatio, paulo ne antè res

prat

praterierit, an multo, suntq; Aoristi duo.

Aoristus primus, { ἐτύφα, ἐτύφας, ἐτύφε.
 ἐτύφαρον, ἐτύφάτω.
 ἐτύφαμεν, ἐτύφατε, ἐτύφαρ.

5 Ultimam primi Aoristi metimur e Futuro, cuius seruat Characteristicon, sed ω, in α, τυ- Aoristi pri-
 φω, ἐτύφα. mi formatio.

Augmentum utriusq; Aoristi, idem cum Im-
 perfectio. ἀνώω, λύωον, ἴνωα. τύπω, ἐτυπτον, ἐτύφα.

10 Penultima eadem quæ in Futuro, ac semper
 natura aut positione longa. πείω, πείσω, ἐπαίω,
 λέγω, λέξω, ἐλεξα.

Quod si Futuri penultima corripitur, ut in
 quinta coniugatione, producendæ erunt uoca-

15 les hoc pacto.

Si α, penultima futuri, extra diphthongum
 sit in præsentī, migrabit in η: ueniens autem ex
 αι, Atticè quidem uertetur in η, Communiter
 uerò manebit, sed longum in Aoristo, cum bre-

20 ue sit in Futuro.

α αι η ψάλλω, ψαλλῶ, ἐψηλα.

αι αι η μιάνω, μιανῶ, ἐμίνα Atticè.

αι αι αι μιάνω, μιανῶ, ἐμίνα Communiter.

25 Si penultima ε, aduocatur iota, ut fiat diphthongus ει.

ει ει ει σπείρω, σπείρω, ἐσπειρα.

ει ει ει σείλω, σείλω, ἐσειλα.

At ι, & υ, breues in Futuro, producuntur in
 Aoristo. κείνω, κεινῶ, ἐκεινα. ὄτρυνώ, ὄτρυνῶ, ὄτρυνα.

Aoristus

Aoristus secundus, { ἔτυπον, ἔτυπες, ἔτυπε.
 ἔτύπετον, ἔτυπέτην.
 ἔτύπομεν, ἔτυπετε, ἔτυπον.

Augmentum ut in Aoristo primo, ἔτυψα, ἔτυπον. Penultima brevis, ac fermè una ex antecipitibus α, ι, υ. proinde uocales Præsentis ita mutantur:

η α	λήβω, ἔλαβον.	ο ο	ἀκῶ, ἠκον.	
ω α	πρώγω, ἔτραγον.	δ υ	φύγω, ἔφυγον.	
αι α	κᾶίω, ἔκαον.	ε α	δέρω, ἔδαρον.	10
αι α	πάω, ἔπαον.	ει ι	λείπω, ἔλιπον.	

Disyllaba quintæ coniugationis, pro ει, capiunt α, πείρω, ἔπαρον. Trisyllaba perdunt iota. ὀφείλω, ὄφελον.

Figuratiua eadem quæ Præsentis. λήβω, ἔλαβον. 15
 τύπῳ, ἔτυπον. Nam in πῳ, κῳ, μῳ, prior litera est figuratiua.

In quarta uerò cōiugatione, futurū ξω, Formatiuā habet γ, ὀρύσσω, ὀρύξω, ὠρύξω: ubi autē Futurū in σω, erit Figuratiua δ: φράξω φράσσα, ἔφραδον. 20

Græci duplex habent Futurum.

Futurum primura { τύψω, τύψεις, τύψει.
 τύψετον, τύψετον.
 τύπομεν, τύψετε, τύψοσι.

De hoc in singulis coniugationibus dictum est prius. pag. 20. & seq.

Futurum secundum { τυπῶ, τυπῆς, τυπῆι.
 τυπέτον, τυπέτην.
 τυπόμεν, τυπέτε, τυπόσι.

Fit

Fit à secūdo Aoristo, ablato incremēto, & ογ,
uertendo in ω, circumflexum, ἔτυπον, τυπῶ.

IMPERATIVI.

3	Præsens & Imperfectum,	{	τύπε, τυπέτω.	τύπω.
			τύπετον, τυπέτων.	
			τύπετε, τυπέτωσαν.	
10	Perfectum & Plusquamperfectum.	{	τέτυφε, τετυφέτω.	
			τέτυφετον, τετυφέτων.	
			τέτυφετε, τετυφέτωσαν.	
10	Aoristus primus,	{	τύψον, τυψάτω.	ἔτυψα
			τύψατον, τυψάτων.	
			τύψατε, τυψάτωσαν.	
13	Aoristus secundus,	{	τύπε, τυπέτω.	ἔτυπον
			τύπετον, τυπέτων.	
			τύπετε, τυπέτωσαν.	

Ab Indicatio cæteri omnes pendent Modi, & Participia: in quibus uox semper est eadem Præsentis & Imperfecti; Sic Perfecti & Plusquamperfecti. *Modi reliqui ab Indicatio formati.*

20 Præteritum perfectum ubiq; seruat augmentum: Aoristi uerò extra Indicatiuum minimè. Primam personam Imperatiuus non agnoscit. Futurum quoq; nec hic reperitur, nec in Subiunctiuo: sed in illius uicem subeunt Aoristi.

23

OPTATIVI.

Præsens & Imperfectum,	{	τύπτοιμι, τύπῳις, τύπτοι.	Perf
		τύπῳιον, τυπῳόντω.	
		τύπτοιμεν, τύπῳιτε, τύπτοιεν.	

τέτυφα	Perfectum & Plusquamperfectū,	{ πτύφοιμι, πτύφοις, πτύφοι. πτύφοιτομ, τετυφοίτην. πτύφοιμεν, τετύφοιτε, τετύφοιεν.	
ἔτυφα			Aoristus primus,
ἔτυπερ	Aoristus secundus,	{ τύπιμι, τύποις, τύπιοι. τύπιτομ, τυποίητην. τύποιμεν, τύποιτε, τύποιεν.	10
τύψω	Futurum primum,	{ τύψοιμι, τύψοις, τύψοι. τύψοιτομ, τυψοίτην. τύψοιμεν, τύψοιτε, τύψοιεν.	
τυπῶ	Futurū secundum,	{ τυπιῶμι, τυπιῶς, τυπιῶι. τυπιῶτομ, τυπιῶιτω. τυπιῶμεν, τυπιῶτε, τυπιῶεν.	15

Omnium Optatiuorum penultima est diphongus. In actiuis, primi Aoristi α, in cæteris α.

Secundum Futurum circumflectitur, alioqui uox eadem cum secundo Aoristo. 20

Aoristus Atticus et Aeolicus. Vilitatissimus est & apud Atticos, Optatiui primus Aoristus Aeolicus. Sin. τύψαια, τύψαις, τύψαιε. Dual. τυψαίατομ, τυψαίάτω. Plur. τυψαίμεν, τυψαίατε, τύψαιεν. 25

S V B I V N C T I V I.

τύπω Præfens, & Imperfectum, εἰμ { τύπω, τύπτεις, τύπτει.
 τύπητομ, τύπτειτομ.
 τύπῶμεν, τύπητε, τύπῶσι. Perf

Perfectum, &	{	πετύφω, τετύφης, πετύφη.	τέτυρα.
Plusquāperf.		ἐὰν {	πετύφησθαι, τετύφησθαι.
		πετύφωμαι, τετύφησθε, τετύφωσι	

Aoristus pri-	{	τύφω, τύφης, τύφη.	έτυφα
mus.		ἐὰν {	τύφησθαι, τύφησθαι.
		τύφωμαι, τύφητε, τύφωσι.	

ΠΡΟΣΠΙΣΙΣ	{	τυπώω, τυπής, τυπή.	έτυπω
cundus.		ἐὰν {	τύπησθαι, τύπησθαι.
		τύπωμαι, τύπητε, τύπωσι.	

10 Inflexioni Subiunctiuorum adhibent coniūctiōnem ἐὰν, ut, ἐὰν τύπῳ, si uerberem. In secunda & tertia singulari, est, η, diphthongus impropria; in Duali & Plurali, uocalis tantum η.

15 I N F I N I T I V I.

Præsens, & Imperfectum,	τύπῳ.	τύπῳ
Perfectum, & Plusquamperf.	πετυφῶναι.	τέτυρα
Aoristus primus,	τύφα.	έτυφα
Aoristus secundus,	τυπῆν.	έτυτορ
20 Futurum primum,	τύψαι.	τύψω
Futurum secundum,	τυπῆν.	τυπῶ
Secundum Futurū idem cum secundo Aoristo.		

P A R T I C I P I I.

25 Præsens, & Impf.	{	ὁ τύπῳ, τὸ τύπτονθ.	τύπῳ
		ἡ τύπῳ, ἢ τυπτόσθαι.	
		ὃ τύπῳ, τὸ τυπόνθ.	

Perfectum, & Plusquam.	{	ὁ πετυφῶν, τὸ τετυφόνθ.	τέτυρα
		ἡ πετυφῶν, ἢ πετυφῶναι.	
		ὃ πετυφῶν, τὸ πετυφόνθ.	

Aorist

ἐτύφα

Aoristus primus,

{ ὁ τύφας, τῷ τύφῳ ἴσθ.
ἢ τύφαθα, φη τυφάσθης.
ἢ τύφῃ, τῷ τύφῳ ἴσθ.

ἐτύπων

Aoristus secundus,

{ ὁ τυπῶν, τῷ τυπῶντι ἴσθ.
ἢ τυπῶσα, φη τυπῶσθης.
ἢ τυπῶ, τῷ τυπῶντι ἴσθ.

τύφω

Futurum primum,

{ ὁ τύφῳ, τῷ τύφοντι ἴσθ.
ἢ τύφῃ, φη τυφῶσθης.
ἢ τύφῳ, φη τυφῶντι ἴσθ.

τυπῶ

Futurum secundum,

{ ὁ τυπῶ, τῷ τυπῶντι ἴσθ.
ἢ τυπῶσα, φη τυπῶσθης.
ἢ τυπῶ, τῷ τυπῶντι ἴσθ.

Omne tempus habet suum participium, *τύπῳ* uerberans, qui uerberat aut uerberabat. *τυπῶς* qui uerberauit, aut uerberauerat. Sic Aoristi *τύφας*, ac *τυπῶν*, qui uerberauit: & Futuri *τύφῳ*, ac *τυπῶν*, uerberaturus.

Aoristus secundus acuitur, *τυπῶν*, *τυπῶντι ἴσθ.*

Secundum futurum circumflectitur, *τυπῶν*, *τυπῶντι ἴσθ.*

Participia Masculina & neutra pertinent ad Quintam nominum declinationem: Fœminina uerò ad Secundam.

Paradigma
Passiui Bary
toni.

VERBI PASSIVI
INDICATIVI.

Præsens, { *τύπτομαι, τύπῃ, τύπτε.*
τυπτόμεθα, τύπτεσθε, τύπτεσθον.
τυπτόμεθα, τύπτεσθε, τύπτεσθον.

Prima

Prima Pluralis non definit in *μην*, & ideo integer habetur Dualis: in quo secunda & tertia similes, quod tertia pluralis exeat in *αι*.

9 Imperfectū, { *ἔτυπῆσμεν, ἐτύπῃον, ἐτύπῃετο.*
ἔτυπῆσμεθον, ἐτύπῃεθον, ἔτυπῆσθη.
ἔτυπῶμεθα, ἐτύπῃθε, ἐτύπῃοντο.

Cuiuscunque generis uerba, tamen idem habent augmentum.

10 Perfectum, { *πέτυμαι, πέτυλαι, πέτυπαι.*
πέτυμμεθον, πέτυφθον, πέτυφθον.
πέτυμμεθα, πέτυφθε, πέτυμμῆσθε ἐσσι.

Fit ab actiuo, extrema litera aut syllaba conuersa in *μαι*.

11 Secunda persona in *σαι* actiu aut potestate, nempe *ψαι* aut *ξαι*. Tertia in *ται*.

In prima coniugatione, mutatur *αι*, Actiu in *μαι*, & *φ*, aspirata in *β*, mediam, *πέτυφα*, *πέτυβε* *μαι*: sed ob euphoniā dicitur *πέτυμαι*, *μ* pro

12 β. In secunda ac tertia persona est *ω*, tenuis, *πέτυψαι*, *πέτυπῃ*: nam *ψ* ualet *πσ*.

Secunda & tertia dualis, & secunda pluralis, fiunt à tertia singulari, mutatis tenuibus ante *αι*, in proprias aspiratas, idē in omni coniugatione

13 *πέτυπῃ, πέτυφθον, πέτυφθε.*

Tertiam pluralem circumloquimur per participium præteriti temporis, & uerbum substantiuum, quoties tertia singularis non definit in *ται* purum: *πέτυπῃ, πέτυμμῆσθε ἐσσι.*

Secūda coniugatio, $\left\{ \begin{array}{l} \lambda\acute{\epsilon}\lambda\epsilon\gamma\mu\alpha\iota, \lambda\acute{\epsilon}\lambda\epsilon\chi\theta\alpha\iota, \lambda\acute{\epsilon}\lambda\epsilon\chi\theta\eta\iota. \\ \lambda\acute{\epsilon}\lambda\epsilon\gamma\mu\epsilon\theta\omicron\mu, \lambda\acute{\epsilon}\lambda\epsilon\chi\theta\omicron\mu, \lambda\acute{\epsilon}\lambda\epsilon\chi\theta\omicron\mu. \\ \lambda\acute{\epsilon}\lambda\epsilon\gamma\mu\epsilon\theta\alpha, \lambda\acute{\epsilon}\lambda\epsilon\chi\theta\epsilon, \lambda\acute{\epsilon}\lambda\epsilon\gamma\mu\epsilon\theta\iota\omicron\iota \epsilon\iota\sigma\iota. \end{array} \right.$

Eadem hīc ratio literarum γ, κ, χ , & duplicis ξ , qualis in prima coniugatione, mutarum β, ω, ϕ , & duplicis ψ . ut à λέγω präteritum actiuum λέλεχε; passiuum λέλεγμαι, mutando α , in $\mu\alpha\iota$: aspiratam χ in mediam γ . In secunda & tertia persona est tenuis κ . λέλεξα, λέλεξαι; nam ξ , est $\kappa\sigma$. Reliquarum coniugationum $\kappa\alpha, \iota\omicron$ migrat in $\mu\alpha\iota$.

Tertia cōiugatio, $\left\{ \begin{array}{l} \pi\acute{\epsilon}\pi\omicron\iota\sigma\mu\alpha\iota, \pi\acute{\epsilon}\pi\omicron\iota\sigma\theta\alpha\iota, \pi\acute{\epsilon}\pi\omicron\iota\sigma\theta\eta\iota. \\ \pi\acute{\epsilon}\pi\omicron\iota\sigma\mu\epsilon\theta\omicron\mu, \pi\acute{\epsilon}\pi\omicron\iota\sigma\theta\omicron\mu, \pi\acute{\epsilon}\pi\omicron\iota\sigma\theta\omicron\mu. \\ \pi\acute{\epsilon}\pi\omicron\iota\sigma\mu\epsilon\theta\alpha, \pi\acute{\epsilon}\pi\omicron\iota\sigma\theta\epsilon, \pi\acute{\epsilon}\pi\omicron\iota\sigma\mu\epsilon\theta\iota\omicron\iota \epsilon\iota\sigma\iota. \end{array} \right.$

Ante $\mu\alpha\iota$, collocandum σ : πείπω, πείψαι, πείψαισμαι. Secunda persona πείψαι, per unum σ , tantum, etiam si in prima fuerit σ , πείπισμαι.

Quarta cōiugatio, $\left\{ \begin{array}{l} \omega\acute{\rho}\nu\gamma\mu\alpha\iota, \omega\acute{\rho}\nu\chi\theta\alpha\iota, \omega\acute{\rho}\nu\chi\theta\eta\iota. \\ \omega\acute{\rho}\nu\gamma\mu\epsilon\theta\omicron\mu, \omega\acute{\rho}\nu\chi\theta\omicron\mu, \omega\acute{\rho}\nu\chi\theta\omicron\mu. \\ \omega\acute{\rho}\nu\gamma\mu\epsilon\theta\alpha, \omega\acute{\rho}\nu\chi\theta\epsilon, \omega\acute{\rho}\nu\gamma\mu\epsilon\theta\iota\omicron\iota \epsilon\iota\sigma\iota. \\ \pi\epsilon\phi\rho\alpha\sigma\mu\alpha\iota, \pi\epsilon\phi\rho\alpha\sigma\theta\alpha\iota, \pi\epsilon\phi\rho\alpha\sigma\theta\eta\iota. \\ \pi\epsilon\phi\rho\alpha\sigma\mu\epsilon\theta\omicron\mu, \pi\epsilon\phi\rho\alpha\sigma\theta\omicron\mu, \pi\epsilon\phi\rho\alpha\sigma\theta\omicron\mu. \\ \pi\epsilon\phi\rho\alpha\sigma\mu\epsilon\theta\alpha, \pi\epsilon\phi\rho\alpha\sigma\theta\epsilon, \pi\epsilon\phi\rho\alpha\sigma\mu\epsilon\theta\iota\omicron\iota \epsilon\iota\sigma\iota. \end{array} \right.$ 20

Quorum actiuum präteritum in $\chi\alpha$, ea sequuntur coniugationem secundam, χ in γ , α in $\mu\alpha\iota$, $\omega\acute{\rho}\nu\chi\alpha, \omega\acute{\rho}\nu\gamma\mu\alpha\iota$. Si autem actiuum in $\kappa\alpha$, formatio est ut in Tertia, assumpto σ . φράζω, φράσαισμαι.

Quinta coniugatio etiam in passiuo Präterito

rito seruat immutabiles λ, & ρ, ut in Actiuo.

φάλλω, ἐφάλλα, ἐφάλλαμαι. πείρω, ἐπείρω, ἐπείρωμαι.

φάλλω, { ἐφάλλαμαι, ἐφάλλασαι, ἐφάλλῃ.
 ἐφάλλεσθαι, ἐφάλλεσθαι, ἐφάλλεσθαι.
 ἐφάλλεσθαι, ἐφάλλεσθαι, ἐφάλλεσθαι εἶσι.

πείρω, { ἐπείρωμαι, ἐπείρωσαι, ἐπείρωσῃ.
 ἐπείρωσθαι, ἐπείρωσθαι, ἐπείρωσθαι.
 ἐπείρωσθαι, ἐπείρωσθαι, ἐπείρωσθαι εἶσι.

Finite in *νω* aut *νω*, actiuū Præst. habent *μαι*, *μαι* *ἔ* *μαι*

passiuum *μαι*. νέμω, νηνέμῃσαι, νηνέμῃσαι. τέμνω, *ται*.

πέτεμαι, πέτεμαι: nam interponitur *ν*.

νέμω, { νηνέμῃσαι, νηνέμῃσαι, νηνέμῃσαι.
 νηνέμῃσθαι, νηνέμῃσθαι, νηνέμῃσθαι.
 νηνέμῃσθαι, νηνέμῃσθαι, νηνέμῃσθαι εἶσι.

Sic πέτεμαι, πέτεσαι, πέτεσῃ, & cætera.

— Secunda & tertia dualis, ac secunda pluralis, interferunt *σ*, quoties tertia singularis exit in *ται* purum νηνέμῃσαι, νηνέμῃσθαι, νηνέμῃσαι.

Tertia singulari finita in *ται* purum, citra circ-

20 cunclocutionem fit tertia pluralis, interponendo *ν* ante *ται*, νηνέμῃσαι, νηνέμῃσαι.

Verba in *νω*, actiuū Præst. faciunt in *γω*: passiuum autem primæ personæ in *μαι*. φαίνω, πείρω, πείρωμαι: nam in cæteris manet *ν*.

ν finita.

φαίνω, { πείρωμαι, πείρωσαι, πείρωσῃ.
 πείρωσθαι, πείρωσθαι, πείρωσθαι.
 πείρωσθαι, πείρωσθαι, πείρωσθαι εἶσι.

Dissyllaba in *νω*. εἶνω, & ἔνω, abijciunt *ν*, ut in actiuo. nec tamen assumunt *σ*, ante *μαι*.

νω, εἶνω, ἔνω finita.

κρίνω, { κέλωμαι, κέλωσαι, κέλω. }
 { κέλωμενον, κέλωσθον, κέλωσθον. }
 { κέλωμεθα, κέλωσθε, κέλωται. }

κρίνω, { ἐκτάμαι, ἐκτάσαι, ἐκτά. }
 { ἐκτάμενον, ἐκτάσθον, ἐκτάσθον. }
 { ἐκτάμεθα, ἐκτάσθε, ἐκτάται. }

δύνω, { τίθυμαι, τίθυσαι, τίθω. }
 { τίθόμενον, τίθυσθον, τίθυσθον. }
 { τίθύμεθα, τίθυσθε, τίθωται. }

Sexta coniugatio nunc accipit σ : ἀκώω, ἠκω-
 να, ἠκωσαι. nunc non accipit τ : τεξέω, τετέξου-
 να, τετέξουμαι.

ἀκώω, { ἠκωσαι, ἠκωσαι, ἠκωσαι. }
 { ἠκώμενον, ἠκώσθον, ἠκώσθον. }
 { ἠκώμεθα, ἠκώσθε, ἠκώμενοι εἰσι. }

τεξέω, { τετέξουμαι, τετέξουσαι, τετέξου. }
 { τετέξόμενον, τετέξουσθον, τετέξουσθον. }
 { τετέξόμεθα, τετέξουσθε, τετέξουται. }

Plusquāpf. { ἐτέτυμμι, ἐτέτυψο, ἐτέτυπι. }
 { ἐτέτυμμενον, ἐτέτυψθον, ἐτέτυψθω. }
 { ἐτέτυμμεθα, ἐτέτυψθε, ἐτέτυμένοι ἦσαν. }

Perfecti prima persona uerit *μαι*, in *μιω*:
 τέτυμαι, ἐτέτυμμι. secunda & tertia *αι*, in *ο*:
 τέτυψαι, ἐτέτυψο : τέτυπαι, ἐτέτυπω. Tertia *εις*
 pluralis exit in *ντο*, si singularis desinat in *το*
 purum. ἐκέκετο, ἐκέκειντο, alioqui circumloqui-
 mur per uerbum substantiuum. ἐτέτυπτο, τε-
 τυμμένοι ἦσαν.

Aoristus pri. { ἐτύφθη, ἐτύφθης, ἐτύφθη.
 ἐτύφθητον, ἐτύφθητε.
 ἐτύφθημεν, ἐτύφθητε, ἐτύφθησαν.

Formatur à tertia perfecti, mutatis tenuibus
 5 ante *ae*, in proprias aspiratas: τέτυπτε, ἐτύφθη-
 λέλεκ', ἐλέχθω: επέπισαι, ἐπέειδη.

Aoristus sec. { ἐτύπων, ἐτύπης, ἐτύπη.
 ἐτύπητον, ἐτυπήτω.
 ἐτύπημον, ἐτύπησε, ἐτύπησαν.

10 Mutat *ορ*, actiui in *ηρ*. ἐτυπον, ἐτύπω.

Caret uterque Aoristus prima duali: nam
 inflexionem habet Actiuorum; siquidem plu-
 rale in *μεν*.

15 Futurū pri. { τυφήσομαι, τυφήσῃ, τυφήσε'.
 τυφισόμεθον, τυφίσεσθε, τυφίσεσθε.
 τυφισόμεθα, τυφίσεθε, τυφίσεσθε.

A primo Aoristo, ἐτύφθω, τυφήσομαι.

20 Futurū sec. { τυπήσομαι, τυπήσῃ, τυπήσε'.
 τυπισόμεθον, τυπήσεσθε, τυπήσεσθε.
 τυπισόμεθα, τυπήσεθε, τυπήσεσθε.

A secundo Aoristo, ἐτύπων, τυπήσωμαι.

Est Græcis tempus in uerbis passiuis, quod paulo post
 uocatur μετ' ὀλίγον μέλλω, hoc est, paulo post futurum,
 futurum, quoties actio iam mox adfutura si-

25 gnatur.

Paulo post { πτύψομαι, πτύψῃ, πτύψε'.
 πτυψόμεθον, πτύψεσθε, πτύψεσθε.
 πτυψόμεθα, πτύψεθε, πτύψεσθε.

Fit à secūda perfecti, interposito *οι*. τίτυψαι, π-

τύψο

τύποι: seruatq̄ augmentum in omni modo.

IMPERATIVI

Præfens, { τύπισ, τυπέω.
 τύπισθου, τυπέσθω.
 τύπισθε, τυπέσθε. } 5

Perfectū & plusquamperfectum, { τετυψο, τετύφω.
 τετυφου, τετύφω.
 τετυψθε, τετύφωσθε. }

Secunda persona fit à secunda Plusquamperfecti: ἐτετυψο, τετυψο, ἐλέλιξο, λέλιξο, ἐπέπεισω, 10
 πέπεισο, ἔβουλο, βούλο, & cætera.

Tertia uero à tertia eiusdem tēporis, migrāte
 ρ, in λω, & reliquis itē tenuibus in aspiratas: ἐτέ-
 τυπτο τετύφω: ἐλέλιξθε λέλιχθω: ἐπέπεψο πεπέδω.
 quod si ρ, sit purū, assumitur σ: ἐκέλευτο, κέλευσθε. 15

Aoristus primus, { τύφθητι, τυφθήτω.
 τύφθητον, τυφθήτω.
 τύφθητε, τυφθήτωσθε. }

Aoristus secundus, { τύψηδι, τυψήτω.
 τύψητον, τυψήτω.
 τύψητε, τυψήτωσθε. } 20

Aoristi desinunt in δι: sed prior hīc in π, pro-
 pter alterum & præcedens, τύφθητι non τύφθηδι.
 sic tertia singularis utriusq̄, & reliqui numeri
 per τ, non δι. τυψήτω, τύψητον, & cætera. 25

OPTATIVI

Præfens, { τυπρίμω, τύπωδι, τύπισαιτο.
 τυπρίμεθου, τύπρισθου, τυπρίσθην.
 τυπρίμεθα, τύπρισθε, τύπωσταιτο. }

Omni

Omniū optatiuorū penultima est diphthōgus.

Perfectum & Plusquāperf. { τετυμελιθ' εἶναι εἰς εἶν.
 τετυμελιθ' ἔητορ εἴητιω.
 τετυμελιθ' ἔειμην, ἔειπτε ἔεικαρ.

9 In uerbis Barytonis semp opus est periphra-
 si, per participium & uerbum substantiuum.

Aorist' pri mus. { τυφθέην, τυφθέης, τυφθέη.
 τυφθέητορ, τυφθέητιω.
 τυφθέειμην, τυφθέειπτε, τυφθέεικαρ.

10 Aorist' se. { τυπέην, τυπέης, τυπέη.
 τυπέητορ, τυπέητιω.
 τυπέειμην, τυπέειπτε, τυπέεικαρ.

15 Futurū pr. { τυφθήσειμην, τυφθήσειο, τυφθήσειο.
 τυφθήσειμεθον, τυφθήσειδαρ, τυφθήσειθηρ.
 τυφθήσειμεθα, τυφθήσεισθε, τυφθήσειτε.

Futurū se. { τυπησειμην, τυπησειο, τυπησειο.
 τυπησειμεθον, τυπησειδαρ, τυπησειθηρ.
 τυπησειμεθα, τυπησεισθε, τυπησειτε.

20 Paulò post futurum, { τετυφοίμην, τετυφοίαι, τετυφοίαιτο.
 τετυφοίμεθον, τετυφοίσοθον, τετυφοίσοθηρ.
 τετυφοίμεθα, τετυφοίσοσθε, τετυφοίσοτε.

SUBIUNCTIVI

25 Præsens, ἰάγ { τύνωμαι, τύνωμι, τύνωμι.
 τύνωμεθον, τύνωμισθον, τύνωμισθον.
 τύνωμεθα, τύνωμισθε, τύνωμισθε.

Perfectum & Plusquamp. { τετυμελιθ' ᾶ, ἰς, ἰ.
 τετυμελιθ' ἦτορ, ἦτορ.
 τετυμελιθ' ἦμην, ἦτε, ἦσι.

Et hîc in Optatiuo circumloquimur hoc Perfectum, ut tertiam pluralem Indicatiui.

Aoristus primus, εἰμ { τυφθῶ, τυφθῆς, τυφθῆ.
 τυφθῆτομ, τυφθῆτημ.
 τυφθῶμεν, τυφθῆτε, τυφθῶσι. } 5

Aoristus secundus, εἰμ { τυπῶ, τυπῆς, τυπῆ.
 τυπῆτομ, τυπῆτημ.
 τυπῶμεν, τυπῆτε, τυπῶσι. }

INFINITIVI

Præfens, τυπῆσαι. 10

Perfectum & Plusquamperfectum, τετύφθαι
 accentu in penultima.

Aoristus primus, τυφθῆναι.

Aoristus secundus, τυπῆναι.

Futurum primum, τυφθήσεσθαι. 15

Futurum secundum, τυπήσεσθαι.

Paulopost futurum, τετύψεσθαι.

Infinitiuus in σθαι fiunt à secunda plurali Indicatiui, uerso ε, in αι, τυπῆσαι, τυπῆσαι, & cætera.

PARTICIPII

Præfens, { ὁ τυπτόμηνος, τὸ τυπτόμηνον.
 ἡ τυπτόμηνη, τὴ τυπτόμηνη.
 τὸ τυπτόμηνον, τὸ τυπτόμηνον. } 20

Perfectum & Plusquamperfectum, { ὁ τετυμμένος, τὸ τετυμμένον.
 ἡ τετυμμένη, τὴ τετυμμένη.
 τὸ τετυμμένον, τὸ τετυμμένον. } 25

Aoristus primus, { ὁ τυφθείς, τὸ τυφθέντος.
 ἡ τυφθείσα, τὴ τυφθείσασ.
 τὸ τυφθέν, τὸ τυφθέντος. }

Aori

Aoristus secū. { ὁ τυπέεις, ἢ τυπήεις. ἢ τυπέεις, ἢ τυπέεις. ἢ τυπέεις, ἢ τυπέεις.

5 Futurū primū { ὁ τυφθισόμενός, ἢ τυφθισομένης. ἢ τυφθισομένης, ἢ τυφθισομένης. ἢ τυφθισομένης, ἢ τυφθισομένης.

Futurū secūdū { ὁ τυπησόμενός, ἢ τυπησομένης. ἢ τυπησομένης, ἢ τυπησομένης. ἢ τυπησομένης, ἢ τυπησομένης.

10 Paulò post futurum, { ὁ τετυφόμενός, ἢ τετυφομένης. ἢ τετυφομένης, ἢ τετυφομένης. ἢ τετυφομένης, ἢ τετυφομένης.

Accentus perfecti in penultima, reliquorum in μέν, in antepenultima; at Aoristi acuntur. Cæterum μέν, & μένος, ad tertiam pertinent declinationem: εἰς, & ἔν, ad quintam. Omnia autem foeminina ad secundam.

VERBUM MEDIUM.

10 MEDIUM uerbum siue Commune, quod nunc actiue capitur, nunc passiue, βιάζομαι τὸν φίλον, uiolo amicum: βιάζομαι ὑπὸ τοῦ φίλου, uiolor ab amico: sic ἄζομαι ducor, ducor. κομίζομαι porto, portor.

25 Ab Actiuis autem, non tantum Passiua deducuntur, sed etiam Media, quorum & inflexio & significatio, partim Actiua, partim passiua.

Præsens & Præteritum impf. non tantum inflectendi ratione, uerum & uoce penitus eadē sunt

cum uerbo passiuo. Perfectum & Plusquamperfectum, sortita sunt terminationem actiuam: Aoristi ac Futuri passiuam.

INDICATIVI.

Perfectum, { τέτυπα, τέτυπας, τέτυπε.
 τετύπατο, τετύπατο.
 τετύπαμεν, τετύπατε, τετύπασθε.

Perfectum
 medium.

Mediū præteritū pfecti, formatur ab Actiuo, collocata figuratiua litera præsentis pro figuratiua præteriti actiui, τέτυπα, τετυπα, à τύπιτο. 10

Nam desinentium in πῖω, κῖω, μνω, formatiua litera est prior consonans, πῖω, τέτυπα, τέτυπε: τίμνω, τετέμνηκε, πέτομα, ut dictum est supra pag. 23. uers. 4.

Præterea quartæ coniugationis futurum ξω, 15 characteristicon facit γ: πλῆσσω, πλῆξω, πῆπληξα πῆπληγα. σω autem δι, φράξω, φράσω, πῆφραξα, πῆφραδα. ut etiam notatum in secundo Aoristo uerbi actiui. pag. 28. uers. 18.

Trium uero temporum eadem est figuratiua, 20 uia, secundi Aoristi, secundi Futuri, & Præteriti mediij.

In Sexta coniugatione, Characteristicon est uocalis, aut diphthongus, λῶ, λέλυκα, λέλυκα: ἀκόω ἀκόω: 25 quoniam hoc tempus hic rarum.

Penultima eadē, quæ i Actiuo. Τετυπα Τετυπα.

Dissyllabi futuri penultima ε, migrabit in ο. λέγω, λέξω, λέλεξα, λέλεγα: at diphthongus ει, in οι: πείθω, πείσω, πέπειθα, πέπειθα.

Voc

Vocalis *α*, praesentis, interdum seruat, *ψάλλω*, *ἔφαλλα*, *ἔφαλα*: interdū uertitur in *η*, *θάλλω*, *τέθαλλα*, *τέθηλα*: diphthongus autem *αι*, in *η*, diphthongum impropriam, *φάωνω* *πέφωνα*.

5 Plusquamperf. { *ἔτετύωσα*, *ἔτετύπης*, *ἔπύωσα*.
ἔτετύπατο, *ἔπύωσένω*.

10 Aorist^o prim^o. { *ἔτετύπην*, *ἔτετύπτε*, *ἔτετύπθη*
ἔτετύπην, *ἔτετύπην*, *ἔτετύπην*.
ἔτετύπην, *ἔτετύπην*, *ἔτετύπην*.

Additur *μη* ad actiuum, *ἔτετύπην* *ἔτετύπην*.

Aorist^o secū^o, { *ἔτετύπην* *ἔτετύπην*, *ἔτετύπην*.
ἔτετύπην *ἔτετύπην*, *ἔτετύπην*.
ἔτετύπην *ἔτετύπην*, *ἔτετύπην*.

15 Mutatur *ορ*, actiui in *οίω*, *ἔτετύπην*, *ἔτετύπην*.

Futurū primū, { *τέτυμαι*, *τέτυμ*, *τέτυται*,
τέτυμαι, *τέτυμαι*, *τέτυμαι*,
τέτυμαι, *τέτυμαι*, *τέτυμαι*.

Actiuum *ω*, barytonum in *οίμαι*, *τέτυω*, *τέτυμαι*.

20 Futurū secū^odū, { *τέτυμαι*, *τέτυμαι*, *τέτυμαι*.
τέτυμαι, *τέτυμαι*, *τέτυμαι*.
τέτυμαι, *τέτυμαι*, *τέτυμαι*.

Etiam hoc fit ab Actiuo, uertendo *ω*, circumflexum in *οίμαι*, *τέτυω*, *τέτυμαι*. Ideoq; in Quint^a coniugatione, primū quoq; Futurum desinit in *οίμαι*: nam Actiuum in *ω*, circumflectitur, ut à *πέφω*, primum Futurum actiuum *πέφω*, medium autem *πέφωμαι*: secundum uero actiuum *πέφω*, medium *πέφωμαι*.

Acci

Accidit igitur, hic idem esse utrūq; futurū tā
Actiuū, quā Medium, ἄλλω ἄλλῶ ἄλλῶμα.

IMPERATIVI

Perfectum & Plusquamperf. { τέτυπε, τίτυπέτω.
κτύπετον, κτύπέτω.
κτύπε. κτύπέτωσαν. 5

Aorist^o prim^o. { τύψαι, τυψάδω.
τύψαδον, τυψάδων.
τύψαδε τυψάδωσαν.

Aorist^o secūd^o. { τυψᾶσθε, τυψέδω. 10
τύψεδον, τυψέδων.
τύψεδε, τυψέδωσαν.

OPTATIVI

Perfectum, { τίτυποιμι, κτύποις, κτύποι.
κτύποιτον, κτύποιτω.
κτύποιμην, κτύποισε, κτύποιε. 15

Aorist^o prim^o. { τυψάμεν, τυψαιο, τυψαιτο.
τυψάμεθον, τυψάειδον, τυψάειδην.
τυψάμεθα, τυψαίδε, τυψαιντο. 20

Aorist^o secūd^o. { τυψοίμεν, τυψοιο, τυψοίσο.
τυψοίμεθον, τυψοίδον, τυψοίδην.
τυψοίμεθα, τυψοίδε, τυψοίντο.

Futurū primū, { τυψοίμεν, τυψαιο, τυψαιτο.
τυψοίμεθον, τυψοίδον, τυψοίδην. 25
τυψοίμεθα, τυψοίδε, τυψοίντο.

Futurū secūdū, { τυψοίμεν, τυψοιο, τυψοίτο.
τυψοίμεθον, τυψοίδον, τυψοίδην.
τυψοίμεθα, τυψοίδε, τυψοίντο.

Cum

Cum Aoristo secundo consentit uoce, sed pugnat accentu.

SUBIUNCTIVI

1 Perfectum, ἐὰν { τῆσ' ὄπω, τῆσ' ὄπως, τῆσ' ὄπι.
 τῆσ' ὄπωντο, τῆσ' ὄπωντο.
 τῆσ' ὄπωμεν, τῆσ' ὄπητε, τῆσ' ὄπωσι.

Aorist' pri. ἐὰν { τύψωμαι, τύψῃ, τύψῃ.
 τυψώμεθον, τυψήσθον, τυψήσθον.
 τυψώμεθα, τυψήσθε, τυψώντῃ.

10 Aorist' sec. ἐὰν { τύπωμαι, τύπη, τύπη.
 τυπώμεθον, τύπησθον, τύπησθον.
 τυπώμεθα, τύπησθε, τύπωντῃ.

INFINITIVI

Perfectum, τῆσ' ὄψαι.
 15 Aoristus primus, τύψαδαι.
 Aoristus secundus, τυψέδῃ.
 Futurum primum, τύψεδῃ.
 Futurum secundum, τυψέδῃ per εἰ circumflexu
 xī; at secundus Aoristus per εἰ acutum, τυψέδῃ.

20 PARTICIPII

Perfectum, { τῆσ' ὄπως, τῆσ' ὄπος.
 τῆσ' ὄπινα, τῆσ' ὄπιας.
 πετυπός, πετυπότης.

25 Aoristus primus, { τυψάμενος, τυψάμενης.
 τυψάμενος, τυψάμενης.
 τυψάμενος, τυψάμενης.

Aoristus secundus, { τυπόμενος, τυπόμενης.
 τυπόμενος, τυπόμενης.
 τυπόμενος, τυπόμενης.

Futu

VERBA BARYTONA.

Futurū primum, { τυτόμιμι, τυτομίης.
 τυτομίην, τυτομίης.
 τυτόμινομ, τυτομίης.

Futurū secundum, { τυπούμιμι, τυπωμίης.
 τυπωμίην, τυπωμίης.
 τυπούμινομ, τυπωμίης.

Atq; hæcenus de uerbis Barytonis.

CONTRACTIONES

VERBORVM.

Verborum
 cōtractiones,
 atq; eorū ser-
 mationes.

A Barytonis Sextæ coniugationis in ω, αω, 10
 αω, fiunt per contractionem uerba, quæ uo-
 cantur Circumflexa, ob id quod duabus sylla-
 bis in unam contractis, accentum possideant cir-
 cunflexum, ποιέω ποιῶ: βοάέω βοῶ: χυσοέω χυσοῶ: εῶ,
 αῶ, & ῶ, coalescentibus in ῶ: Siquidem ex ac- 15
 centu acuto & graui profluit circumflexus, ite-
 dem in reliquis personis, ποιέεις, ποιῆεις: βοάέεις, βοῶεις
 χυσοέεις, χυσοῆεις: de quibus postea. Nec; hæc est
 quicquam peculiare, nisi quod ex tribus illis 20
 Characteristicis, α, ε, ο, & uocali aut diphthong-
 go sequente, certo quodam modo fiat Synæres-
 sis, haud aliter, atque in contractis nominibus,
 quæ exceptis contractionibus, planè Quintæ
 sunt declinationis. Et quemadmodum illuc, non 25
 in omnibus casibus semper fit contractio, licet
 Genitiuus desinat in os purum, ita hæc nō omne
 tempus est capax contractionis, sed tantum Præ-
 sens ac Imperfectum, idēq; in omnibus Modis ac
 Participijs. siquidem illæ terminationes, quæ
 sequi

Que tempo-
 ra contrahā-
 tur.

sequuntur πῖ, in τῦω, τῦπῖς, τῦωῖς, cum in Sexta coniugatione his locis reperiantur puræ, πῖω, πῖῖς, πῖῖς: recepta est in quibusdā contractio, nempe ijs quæ ante ω, habent unam e figuratiuis ε, α, ο, pro quarum numero, redduntur coniugationes circumflexorum, ubi Crases ex istis uocalibus ad hunc fiunt modum.

	Prima.	Secunda.	Tertia.
10	ε ε	ε α	ε ου
	ο ο	ο ω	ο ου
Figura	η η	η α	η ω
tua	ω ω	ω ω	ω ω
ε	ει ε	ει α	ει ο
	οι ο	οι ω	οι ο
15	ου ου	ου ω	ου ου
	η η	η α	η ο

Inflexio uerò & formatio istiusmodi uerborum per omnia Genera, Modos, & Participia se habet, ut præscriptum est in Barytonis, Futurum enim omnium Circumflexorū definit in ω, præteritum in η, à quibus reliqua deriuantur tempora, iuxta canones Barytonam.

PRIMA CONIUGATIO
CIRCUMFLEXORVM.

25 **F**It à uerbis Sextæ coniugationis Barytonorum in εω, πῖω, πῖω: Futurum in ἴσω, uertendo ε in η longum, πῖῖω: unde Præteritum in ηε, πῖῖηε.

Verbi

Verbi actiui, Indicatiui.

Indicatiuus.

Præfens, { ποιέω ὦ, ποιέεις εἷς, ποιέει εἷ.
 ποιέεσθι εἶτορ, ποιέεσθι εἶθι.
 ποιέομεν ὄμην, ποιέετε εἶτε, ποιέετε ὄσι. } 5

Imperfectū, { ἐποίοιμι ὄμην, ἐποίοις εἷς, ἐποίοι εἷ.
 ἐποιέεσθι εἶτορ, ἐποιέεσθι εἶθι.
 ἐποιέομεν ὄμην, ἐποιέετε εἶτε, ἐποίοιμι ὄμην. } 10

Perfectum, *πεποίηκα, πεποίηκας, & cætera, ut πέτυφα, πέτυφας.*

Plusquamperfectum, *ἔπεποιήκειμι.*

Aoristus primus, *ἔποίησα.* Futurum primum *ποιήσω.*

Imperatiui

Præfens, { ποίεε εἷ, ποίεέτω εἶτω.
 ποιέεσθι εἶτορ, ποιέεσθι εἶθι.
 ποίεετε εἶτε, ποίεέτωσθε εἶτωσθε. } 15

Perfectum, *πεποίηκε.* Aoristus primus, *ποίησθι.*

Secundus Aoristus, secundum Futurum, & Præteritum medium, quando reperiantur, dicetur postea, pag. 60. } 20

Optatiui

Præfens, { ποιέοιμι ὄμην, ποιέοις ὄσι. ποιέοι ὄσι.
 ποιέοιτο ὄσθι, ποιέοιτο ὄσθι.
 ποιέοιμεν ὄμην, ποιέοιτε ὄσι, ποιέοιμεν ὄσθι. } 25

Perfectum, *πεποιήκοιμι.* Aoristus primus, *ποιήσαιμι.*

Futurum primum, *ποιήσοιμι.*

Sub

Subiunctivi

Præfens, εἰμ { ποιέω ὦ, ποιέης, ἦς, ποιέη ἦ.
 ποιέεντο ἦτορ, ποιέεντορ ἦτορ.
 ποιέωμεν ὄμεν, ποιέειτε ἦτε, ποιέωσι ὄσι

Perfectum, ὡς ποιήκω. Aoristus primus, ποιήσω.

Infinitivi

Præfens, ποιέειν εἶν. Perfectum, ὡς ποιήκῶσαι.
 Aoristus primus, ποιήσαι. Futurum primum, ποιήσῃν.

Participii

Præfens, { ποιέων ὢν, ποιέοντι οὖντες.
 ποιέουσα οὔσα, ποιέουσιν οὔσιν.
 ποιέον οὔν, ποιέοντες ποιούντες.

Perfectum, ὡς ποιήκῶς. Aoristus primus, ποιήσας.

Futurum primum. ποιήσῃν.

Verbi passivi Indicativi Præfens,

ποιέομαι οὔμαι, ποιέη ἦ, ποιέεται ἔται.
 ποιέομεθα οὔμεθα, ποιέεσθε εἴδεσθε, ποιέεσθαι εἴδεσθαι.
 ποιέομαι οὔμαι, ποιέεσθε εἴδεσθε, ποιέονται οὔνται.

Passivum
 circumflexum.

Imperfectum,

ποιέομην οὔμην, ἐποιέου οὔ, ἐποιέετο εἶτο.
 ἐποιέομεθα οὔμεθα, ἐποιέεσθε εἴδεσθε, ἐποιέεσθην εἴδεσθην.
 ἐποιέομεθα οὔμεθα, ἐποιέεσθε εἴδεσθε, ἐποιέοντο οὔντο.

Perfectum, { ὡς ποιήμαι, πεποίησαι, ὡς ποιήσῃ.
 ὡς ποιήσομαι, ὡς ποιήσῃσθε, ὡς ποιήσῃσθε.
 ὡς ποιήσῃσθε, ὡς ποιήσῃσθε, ὡς ποιήσῃσθε.

Plusq̄perf. { ὡς ποιήσομαι ὡς ποιήσῃσθε ὡς ποιήσῃσθε.
 ὡς ποιήσομαι, ὡς ποιήσῃσθε ὡς ποιήσῃσθε.
 ὡς ποιήσομαι, ὡς ποιήσῃσθε ὡς ποιήσῃσθε.

d Aorist

Aoristus primus, ἐποίησα. Futurū primū, ποιήσομαι. Paulò post futurum, ἔπιποιήσομαι.

Imperatiui

Præsens, { ποιέου οὔ, ποιέειδω είδω.
ποιέσθου είσθου, ποιέσθω είσθω.
ποιέσθε είσθε, ποιέσθωσθε είσθωσθε.

Perfectum, { ἔποιήσω, ἔποιήσθω.
ἔποιήσθου, ἔποιήσθω.
ἔποιήσατε, ἔποιήσθωσθε.

Aoristus primus, ποιήθητι.

Optatiui Præsens,

ποιήμιω οίμιω, ποιήοιο οίο, ποιήοισο οίτο.
ποιήμεθου οίμεθου, ποιήοισθου οίσθου, ποιήοισδίω οίβω.
ποιήμεθα οίμεθα, ποιήοισθε οίσθε, ποιήοισθε οίντο.

Perfectum, { ἔποιήμιω, ἔποιήοιο, ἔποιήοιστο.
ἔποιήμεθου ἔποιήοισθου, ἔποιήοισθω.
ἔποιήμεθα, ἔποιήοισθε, ἔποιήοισθε.

Aoristus primus, ποιήσείω. Futurum primum, ποιήσοίμιω. Paulò post futurum, ἔποιήσείμιω.

Subiunctiui Præsens,

ποιήωμαι ήμαι, ποιήην ή, ποιήην ήτ.
ἐάρ, { ποιήώμεθου ήμεθου, ποιήήδου ήδου, ποιήήδου ήδ.
ποιήώμεθα ήμεθα, ποιήήσθε ήσθε, ποιήήων ήων.

Perfectū, ἐάρ { ἔποιήώμαι, ἔποιήήν, ἔποιήήται.
ἔποιήώμεθου ἔποιήήσθου ἔποιήήσθω.
ἔποιήώμεθα, ἔποιήήσθε, ἔποιήήων.

Aoristus primus, ἐάρ ποιήδῶ.

Infinitiui

Præsens, ποιέειν ποιέειναι.

Perf

Perfectum, *ἔποιήσα*, per ἦ circumflexum.

Aoristus primus, *ποίησα*.

Futurum primum, *ποιήσεσσι*.

Paulò post futurum, *ἔποιήσεσσι*.

Participij

Præsens, { *ποιῶντις ὄντων, ποιῶντων ὄντων,*
ποιῶντις ὄντων, ποιῶντων ὄντων.
ποιῶντις ὄντων, ποιῶντων ὄντων.

Perfectū, *ἔποιήσασσι*. Aoristus primus, *ποίησας*.

10 Futurum primum, *ποιήσασσιν*.

Paulò post futurum, *ἔποιήσασσιν*.

Verbi medij

Præsens & Imperfectum eadem cum Passivè Medis uerba
 15 uis. Perfectum, Plusquamperfectum, Aoristus *circumflex.*
 secundus, & Futurum secundum, quando reper
 riantur, dicemus postea, pag. 60, uers. 1.

Restant igitur in uerbis circumflexis, duo
 tantum tempora, Primus Aoristus, & Primum
 20 Futurum, quæ legem sequuntur Barytonorum,
 hoc pacto:

Primus Aoristus Indicatiui, *ἔποίησα*. Imp
 peratiui, *ποιήσομαι*. Optatiui, *ποιήσομαι*. Subiun
 ctiui, *ποιήσωμαι*. Infinitiui, *ποιήσεσθαι*. Participij,
 25 *ποιήσασσιν*.

Primum Futurum Indicatiui, *ποιήσομαι*.
 Optatiui, *ποιήσομαι*. Indicatiui, *ποιήσεσθαι*. Partis
 cipij, *ποιήσασσιν*.

Eadem ratio in cæteris coniugationibus.

Secunda con-
 iug. circumfl.

FIt à uerbis in ἀώ, βοάω βοῶ. Futurum in ἦσαι, βοήσω. Præteritum in ηἶνε, βεβόηκε. migrante α, in η.

5

Verbi actiui, Indicatiui

Præsens, { βοάω α, βοάεις ἄς, βοάει ἄ.
 βοάειτον, ἄτην, βοάειτον ἄτην.
 βοάομεν ἄμεν, βοάειτε ἄτε, βοάσθε ἄσθε.

Imperfectū, { ἐβοάον ἄν, ἐβόαες ας, ἐβόαε α.
 ἐβοάοντων ἄντων, ἐβόαοντων ἄντων.
 ἐβοάομεν ἄμεν, ἐβόαετε ἄτε, ἐβόαον ἄν.

10

Perfectum, βεβόηκε, ηἶνε, ηἶκε, ut τέτυκα.

Plusquamperfectum, ἐβεβόηκεν ἦνκε, & cætera.

15

Aoristus primus, ἐβόησα.

Futurum primum, βοήσω.

Imperatiui

Præsens, { βόαε α, βοάετω ἄτω.
 βοάετον ἄτην, βοάετων ἄτων.
 βόητε ἄτε, βοάετωσαν ἄτωνσαν.

20

Perfectum, βεβόηκε. Aoristus primus, βόησον.

Optatiui

Præsens, { βοάομαι ἄμι, βοάοις ἄς, βοάοι ἄ.
 βοάοιτον ἄτην, βοάοιτων ἄτην.
 βοάομεν ἄμεν, βοάοιτε ἄτε, βοάοιμεν ἄμεν.

25

Perfectum, βεβόηκαμι.

Aoristus primus, βοήκαμι.

Futurum primum, βοήσομαι.

Sub

Subiunctivi

Præfens, ἐὰν { βοῶν ἢ βοῶνς ἄς, βοῶν ἄ.
 βοῶντο ἄρην, βοῶντο ἄρην.
 βοῶμεν ἄμεν, βοῶντε ἄτε, βοῶσσι ἄσι.

Perfectum, βεβούκα. Aoristus primus, βοῶσα.

Infinitivi

Præfens, βοᾶν βοᾶν. Perfectum, βεβούκα.
 Aoristus primus, βοῶσαι. Futurū primū, βοῶσται.

Participij

10 Præfens, { βοῶν ἄν, βοῶντο ἄντο.
 βοῶντα ἄτα, βοῶντος ἄντος.
 βοῶν ἄν, βοῶντο ἄντος.

Perfectum, βεβούκας. Aoristus primus, βοῶσας.
 Futurum primum, βοῶσται.

Verbi passivi Indicativi, Præfens.

βοῶμαι ἄμαι. βοῶν ἄ, βοῶνται ἄται.
 βοῶμεθα ἄμεθα, βοῶσθε ἄσθε, βοῶσιν ἄσιν.

Passivum secundæ uerborum circumflex.

Imperfectum,

20 ἐβοῶμην ἄμην, ἐβοῶν ἄ, ἐβοῶντο ἄτο.
 ἐβοῶμεθα ἄμεθα, ἐβοῶσθε ἄσθε, ἐβοῶσιν ἄσιν.
 ἐβοῶμεθα ἄμεθα, ἐβοῶσθε ἄσθε, ἐβοῶντο ἄντο.

25 Perfectum, { βεβούκα, βεβούκα, βεβούκα.
 βεβούμεθα, βεβούσθε, βεβούσθαι.
 βεβούμεθα βεβούσθε βεβούνται.

Plusquâperf. { ἐβεβούμην, ἐβεβούσθε, ἐβεβούσθαι.
 ἐβεβούμεθα, ἐβεβούσθε, ἐβεβούσθαι.
 ἐβεβούμεθα, ἐβεβούσθε, ἐβεβούσθαι.

Aoristus primus, ἐβοήθην. Futurum primum, βοήσομαι. Paulo post futurum, βεβοήσομαι.

Imperatiui

Præsens, { βοήθε ᾧ, βοήθε ἀδελφί.
βοήθησον ἀδελφί, βοήθησον ἀδελφί.
βοήθε ἄδελφί, βοήθε ἄδελφί.

Perfectum, { βεβόησεν, βεβόησεν.
βεβόησεν, βεβόησεν.
βεβόησεν, βεβόησεν.

Aoristus primus, βοήθησα.

Optatiui Præsens,

βοήθει μοι ἄδελφί, βοήθει μοι, βοήθει μοι.
βοήθει μοι ἀδελφί, βοήθει μοι ἀδελφί, βοήθει μοι ἀδελφί.
βοήθει μοι ἀδελφί, βοήθει μοι ἀδελφί, βοήθει μοι ἀδελφί.

Perfectum, { βεβόησα, βεβόησα, βεβόησα.
βεβόησα, βεβόησα, βεβόησα.
βεβόησα, βεβόησα, βεβόησα.

Aoristus primus, βοήθησα. Futurum primum, βοήσομαι.

Subiunctiui Præsens,

βοήθει μοι ἄδελφί, βοήθει μοι ἄδελφί, βοήθει μοι ἄδελφί.
βοήθει μοι ἀδελφί, βοήθει μοι ἀδελφί, βοήθει μοι ἀδελφί.
βοήθει μοι ἀδελφί, βοήθει μοι ἀδελφί, βοήθει μοι ἀδελφί.

Perfectum, { βεβόησα, βεβόησα, βεβόησα.
βεβόησα, βεβόησα, βεβόησα.
βεβόησα, βεβόησα, βεβόησα.

Aoristus primus, ἐβοήθησα.

Infinitivi

Præsens, βοήθει μοι βοήθει μοι.

Perf

Perfectum, Βεβόησθι. Aoristus primus, Βοηθήσασθε.

Futurum primum, Βοηθήσεσθε.

Paulò post futurum, Βεβοήσεσθι.

Participij

5 Præfens, { Βοηθῶντων ὄντων, Βοηθῶντων ὄντων,
 Βοηθῶντων ὄντων, Βοηθῶντων ὄντων.
 Βοηθῶντων ὄντων, Βοηθῶντων ὄντων.

Perfectum, Βεβοηθήσθι. Aoristus primus, Βοηθήσασθε.

Futurum primum, Βοηθήσασθε.

10 Paulò post futurum, Βεβοηθήσασθε.

Verbi mediij,

Medium verborū circumflex. secundæ.

Aoristus primus, ἐβοηθήσαμην. Βοηθήσαμι. Βοηθήσασθε.

Βοηθήσασθε. Βοηθήσαμι. Βοηθήσασθε.

15 Futurum primum, Βοηθήσασθε. Βοηθήσασθε. Βοηθήσασθε.
 Βοηθήσασθε. de quibus in prima coniugatione, pagina 51. vers. 18.

TERTIA CONIUGATIO

CIRCUNFLEXORVM.

20 **F**ormatur à verbis in ὄω, χρυσῶω χρυσῶ. Futurum
 rū in ὄσω χρυσῶσω. Præteritū ὄωκα, χρυσῶωκα

Tertia coniug. verborū circumflex.

Verbi actiui, Indicatiui

25 Præfens, { χρυσῶω δ, χρυσῶεις οἷς, χρυσῶει σὶ.
 χρυσῶέτω ἄτομ, χρυσῶέτω ἄτομ.
 χρυσῶόμεν ἄμεν, χρυσῶέτε ἄτε, χρυσῶσθε ἄσθι.

Imperf. { ἐχρυσῶσθε ἄμ, ἐχρυσῶσθε ἄσ, ἐχρυσῶσθε ἄσ.
 ἐχρυσῶέτω ἄτομ, ἐχρυσῶέτω ἄτομ.
 ἐχρυσῶόμεν ἄμεν, ἐχρυσῶέτε ἄτε, ἐχρυσῶσθε ἄσθι.

Perfectum, *ἔχρυσάωκα.*

Plusquamperfectum, *ἔεχρυσάωκα.*

Aoristus primus, *ἔχρυσάωκα.*

Futurum primum, *χρυσάωσω.*

Imperatiui

Præfens, { *χρῦσαι σου, χρυσάτω οὐτω.*
χρυσάτω οὐτω, χρυσάτω οὐτω.
χρυσάτω οὐτε, χρυσάτω οὐτω.

Perfectum, *ἔχρυσάωκα.* Aoristus primus, *χρυσάωκα.*

Optatiui

Præfens, { *χρυσάοιμι οἴμι, σοῖς οἴς, σοῖ οἴ.*
χρυσάοιτο οἴτω, χρυσάοιτω οἴτω.
χρυσάοιμι οἴμι, σοῖς οἴτε, σοῖς οἴμι.

Perfectum, *ἔχρυσάωκα.* Aoristus primus, *χρυσάωκα.* Futurum primum, *χρυσάωσοιμι.*

Subiunctiui

Præfens, *ἐάν,* { *χρυσάω ᾧ, σοῖς οἴς, σοῖ οἴ.*
χρυσάωτο ᾧτω, χρυσάωτο ᾧτω.
χρυσάωμεν ᾧμεν, σοῖς οἴτε, σοῖς οἴσι.

Perfectum, *ἔχρυσάωκα.* Aoristus primus, *χρυσάωσω.*

Infinitiui

Præfens, *χρυσάειν ᾧν.* Perfectum, *ἔχρυσάωκα.*

Aoristus primus, *χρυσάωσαι.*

Futurum primum, *χρυσάωσαι.*

Participij

Præfens, *χρυσάων ᾧν χρυσάοντων ᾧντων.*

Perfectum, *ἔχρυσάων.*

Aoristus primus, *χρυσάωντες.*

Futurum primum, *χρυσάωσων.*

Verbi passivi Indicativi, Praesens.

χρυσόμαι ἔμαι, χρυσῶν οἱ, χρυσῶν ἔσθι.
 χρυσόμεθον ἔμεθον, σέεδοθον ἔδοθον, σέεσθον ἔσθον.
 χρυσόμεθα ἔμεθα, σέεσθε ἔσθε, σόντο ἔντα.

Passivi verborum circumflexi, tertiae.

Imperfectum,

ἐχρυσόμην ἔμην, σέεσθες ἔεσθες, σέετο ἔετο.
 ἐχρυσόμεθον ἔμεθον, σέεσθον ἔσθον, σέεσθην ἔσθην.
 ἐχρυσόμεθα ἔμεθα, σέεσθε ἔσθε, σόντο ἔντα.

10 Perfectum, { κεχρυσόμαι, ὑσώσαι, ὑσώσῃ.
 κεχρυσώμεθον, ὑσώσασθον, ὑσώσασθον.
 κεχρυσώμεθα, ὑσώσασθε, ὑσώσῃ.

Plusquāpf. { ἐκεχρυσόμην, ὑσώω, ὑσώωτο.
 ἐκεχρυσώμεθον, ὑσώσασθον, ὑσώσασθον.
 ἐκεχρυσώμεθα, ὑσώσασθε, ὑσώσωντο.

15 Aoristus primus, ἐχρυσώθην.

Futurum primum, χρυσωθήσομαι.

Paulò post futurum, κεχρυσώσομαι.

Imperativi

20 Praesens, { χρυσέεσθες, χρυσέεσθω ἔσθω.
 χρυσέεσθον ἔσθον, χρυσέεσθον ἔσθον.
 χρυσέεσθε ἔσθε, χρυσέεσθε ἔσθε.

Perfectum, { κεχρυσώσασθε κεχρυσώσασθε.
 κεχρυσώσασθε κεχρυσώσασθε.
 κεχρυσώσασθε κεχρυσώσασθε.

25 Aoristus primus, χρυσάσθην.

Optativi Praesens.

χρυσάμην οἴμην, σόοιο σοῖο, σοῖτο σοῖτο.
 χρυσάμεθον οἴμεθον, σοῖσθον οἴσθον, σοῖσθην οἴσθην.

χευσοίμεθα σσίμεθα, σσίσθε σσίσθε, σσίεντο σσίεντο.

Perfectum, { λεχευσοίμεθ, υσώσθε, υσώσθε.
 κεχευσοίμεθ, υσώσθου, υσώσθη.
 λεχευσοίμεθα, υσώσθε, υσώσθη.

Aoristus primus, χευσάμεθ.

Futurum primum, χευσθήμεθ.

Paulo post futurum, κεχευσοίμεθ.

Subiunctivi Praesens,

χευσοίμεθα, χευσίμεθα, χευσίμεθα, χευσίμεθα.
 χευσθήμεθ, χευσθήμεθ, χευσθήμεθ, χευσθήμεθ.
 χευσθήμεθα, χευσθήμεθα, χευσθήμεθα, χευσθήμεθα.

Perfectū, { λεχευσοίμεθ, κεχευσοίμεθ, κεχευσοίμεθ.
 κεχευσοίμεθ, κεχευσοίμεθ, κεχευσοίμεθ.
 κεχευσοίμεθα, κεχευσοίμεθα, κεχευσοίμεθα.

Aoristus primus, έαρ χευσάμεθ.

Infiniivi

Praesens, χευσόμεθ, χευσόμεθ.

Perfectū, κεχευσοίμεθ. Aorist. primus, χευσάμεθα.

Futurum primum, χευσθήμεθα.

Paulo post futurum, κεχευσοίμεθα.

Participij

χευσομένης, χευσομένης, χευσομένης, χευσομένης.

χευσομένης, χευσομένης, χευσομένης, χευσομένης.

χευσομένης, χευσομένης, χευσομένης, χευσομένης.

Perfectum, κεχευσομένης.

Aoristus primus, χευσάμεθ.

Futurum primum, χευσθήμεθ.

Paulo post futurum, κεχευσοίμεθ.

Verbi

Verbi medij,

Aoristus primus, ἐχρυσώσαμην. χρύσωσαι. χρυσώ- Media.
 σάμην. χρυσώσωμαι. χρυσώσασθαι. χρυσώσασθαι.

Futurum primum, χρυσώσομαι. χρυσώσομαι. χρυσώ-
 σάσεσθαι. χρυσώσασθαι. de quibus dictum in
 ποιέω, pag. 51. uers. 18.

Annotationes in Circumflexa.

Monosyllaba circumflexa, in secunda repe-
 10 riuntur coniugatione, ᾄω, ᾄω, κλάδ: In prima
 uero minime, nec in prima plurali, nec tertia
 πλέω πλέομεν πλέεσσι, non autē, πλώ πλέομεν πλέοσι.

Quaedam ad duas pertinent coniugationes,
 γηρέω, ἐλεέω, ξυρέω, uel γηρέω, ἐλεάω, ξυρέω.

15 Crasis α, & ε, in α. βράεις βράεσσι. Dorice autem
 in η, γελάεις γελᾶεις, διψάεις διψᾶεις, per η, monosyllabum, hoc est, nudam uocalem: quem mo-
 rem in quibusdam Attici quoque seruauerunt, di-
 centes πανῆς, διψῆς, ζῆς, unde imperfectum ἔζη,
 20 & infinitiuus ζῆν.

Futurum in ἴσω uel ὤσω. Quaedam figurati- figura cir-
 uam retinent, τελέω τελέσω τετέλειαι: γελᾶω γε- cumflexionū.

25 λᾶσω γελᾶσαι. ὀμόω, ὀμόσω ὀμόσαι. Et hæc penul-
 timam Aoristi primi corripunt, ἐτέλειαι, ἐγέλα-
 σαι. poetice autem ἐτέλειαι. producta penultima
 per positionem gemini σσ.

In nonnullis duplex Futurū, αἰνέω αἰνέσω & αἰ-
 νήσω. sic κελέω κελέσω & κελήσω. κηρέω, πονέω, φο-
 ρέω, φρονέω. & in secunda ἀλάω ἀλάσω ἀλόήσω.
 Secun

Secundum Aoristum, secundum Futurum, & Præteritum medium tertia coniugatio non agnoscit. At in duobus prioribus ita demum reperiuntur, si thema iam affectum contractione, desinat in ω , non purum, id est ad hunc modum. Ex primo Aoristo, primo Futuro, & præterito actiuo, eliditur penultima uocalis cū consonante sequente. $\delta\upsilon\pi\acute{\epsilon}\omega$ $\delta\upsilon\pi\tilde{\omega}$. Futurum primum, $\delta\upsilon\pi\acute{\eta}\sigma\omega$. Secundum, $\delta\upsilon\pi\tilde{\omega}$. Aoristus primus, $\epsilon\delta\delta\acute{\upsilon}\pi\eta\sigma\alpha$. Secundus, $\epsilon\delta\delta\upsilon\pi\alpha\sigma$. Præteritum actiuum, $\delta\epsilon\delta\delta\acute{\upsilon}\pi\eta\kappa\alpha$. Medium, $\delta\epsilon\delta\epsilon\delta\upsilon\pi\alpha$. Sic $\mu\upsilon\kappa\acute{\epsilon}\omega$ $\mu\upsilon\kappa\tilde{\omega}$, $\mu\upsilon\kappa\acute{\eta}\sigma\omega$, $\mu\upsilon\kappa\tilde{\omega}$, $\epsilon\mu\acute{\upsilon}\kappa\epsilon$ $\epsilon\mu\upsilon\kappa\sigma\upsilon$, $\mu\epsilon\mu\acute{\upsilon}\lambda\eta\kappa\alpha$ $\mu\epsilon\mu\tilde{\upsilon}\lambda\eta$. Monosyllaba uero circumflexa his temporibus carent, præter duo, $\chi\acute{\epsilon}\omega$ $\chi\tilde{\omega}$, $\alpha\pi\acute{\alpha}\omega$ $\alpha\pi\tilde{\omega}$; unde formantur Aoristi secundi, $\epsilon\chi\alpha\sigma$ $\epsilon\chi\epsilon$, à primo $\epsilon\chi\eta\kappa\epsilon$: & $\epsilon\alpha\sigma\sigma$ $\epsilon\alpha\sigma\epsilon$ $\epsilon\alpha\pi\epsilon$, ab $\epsilon\alpha\pi\alpha\kappa\epsilon$.

Atticisms.

Optatiuum præsentis circumflexi, solent Attici etiam per $\eta\upsilon$, purum inflectere, hoc pacto:

Atticus Optatiuus, { $\pi\omicron\iota\omicron\iota\eta\upsilon$, $\pi\omicron\iota\omicron\iota\eta\sigma$, $\pi\omicron\iota\omicron\iota\eta$. 20
 $\pi\omicron\iota\omicron\iota\eta\sigma\upsilon$, $\pi\omicron\iota\omicron\iota\eta\tau\lambda\omega$.
 $\pi\omicron\iota\omicron\iota\eta\mu\epsilon\upsilon$, $\pi\omicron\iota\omicron\iota\eta\sigma\epsilon$, $\pi\omicron\iota\omicron\iota\eta\kappa\alpha\upsilon$.

Infinitiuus Baritoni, $\pi\omicron\iota\omicron\iota\epsilon\upsilon$, $\beta\omicron\alpha\acute{\alpha}\epsilon\upsilon$, $\chi\upsilon\sigma\sigma\epsilon\upsilon$, primum abijciunt iota, ac deinde fit Crasis, $\pi\omicron\iota\omicron\iota\epsilon\upsilon$ $\pi\omicron\iota\omicron\iota\epsilon\upsilon$, $\beta\omicron\alpha\acute{\alpha}\epsilon\upsilon$ $\beta\omicron\alpha\acute{\alpha}\epsilon\upsilon$, $\chi\upsilon\sigma\sigma\epsilon\upsilon$ $\chi\upsilon\sigma\sigma\epsilon\upsilon$. Quoniam in secunda coniugatione quidam subscribant iota, $\beta\omicron\alpha\acute{\alpha}\epsilon\upsilon$ $\pi\epsilon\upsilon\tilde{\alpha}\epsilon\upsilon$, quidam non subscribant, $\beta\omicron\alpha\acute{\alpha}\epsilon\upsilon$ $\pi\eta\tilde{\nu}\tilde{\alpha}\epsilon\upsilon$.

Perfecti passiu formatio.

Præteritum perfectum passiuum fit ab actiuo, mutando $\eta\kappa\alpha$, in $\mu\alpha\alpha$; sed asciscitur σ , si penultima

tima fit brevis, *πέλεια πέλειμαι*. In tertia quoque plurali ac reliquis modis utimur periphraſi, ut in Barytonis.

Si autem penultima fit longa *η*, uel *ω*, non aſſumitur *σ*, *πεποιήσε* *πεποιήμαι*, *βεβόησε* *βεβόημαι*, *κεχρύσωκε* *κεχρύσωμαι*. Verum quia *τοι*, tertiæ perſonæ ſingularis eſt purum, *πεποιή*, *βεβόη*, *κεχρύσθη*, ideo locis aliquot interponitur *σ*, quæ admodum ſcriptum eſt in quinta coniugatione Barytonorum.

Optatiua præterea in huiusmodi præterito ſunt ſine periphraſi, per diþhthongum impropria *η*, & *ω*, *πεποιήμην*, *βεβόημην*, *κεχρυσώμην*.

Sic & Subiunctiua legitime formatur per *ω̄*, Subiunctiua circumflexum, *πεποιῶμαι*, *βεβοῶμαι*, *κεχρυσῶμαι*.

In utroque autem modo circumfleſcitur ſecunda & tertia perſona, *πεποιῆς*, *πεποιῆτο*, *ἐὰν πεποιῶμαι*, *πεποιῆ*, *πεποιῆ*, & ita in cæteris coniugationibus.

DE VERBIS IN MI.

A Verbis Sextæ coniugationis, in *εω*, *αω*, *ουω*, *υω*, deducuntur, quæ uocata ſunt uerba in *μι*, quod in *με* deſinant, *δέω* *τίθημι*, *σῶω* *ἵστημι*, *δίδωμι*, *δίδωμι*, *ζεύγνυω* *ζεύγνυμι*. ideoq; deſinentium in *με* quatuor ſunt coniugationes, pro numero uocalium, *ε*, *α*, *ο*, *υ*, quæ ſunt indices ac figuratiuæ coniugationum.

Quod ad principalem attinet ſyllabam, tres primæ cōiugationes ſunt per *ἀνάδ' ἑπλασιασμόν*, hoc

hoc est, Reduplicationem, Quarta non item.

Reduplicatio propria est, quando prima thematici repetitur consonans, & assumitur iota breue, δέω δίδωμι. in uicem autem aspiratæ succedit illius tenuis, δέω τίδημι, mutando θ, in τ, non δίδημι.

Reduplicatio impropria, ubi tantum præfigitur iota, ut si uerbum incipiatur à uocali, έω έημι, aut à literis στ, σέω έσημι.

Ultima uero & penultima syllaba, sic habet: 10
Migrat ω, purum in μι, uocales autem characteristicae in proprias longas, ε, & α, in η, δέω τίδημι, σέω έσημι: ο, in ω, δέω δίδωμι. cæterum, υ, cum sit anceps, hinc longum censebitur, ζεύγνύω ζεύγνυμι.

Quæcunque igitur in his uerbis sortita sunt 15
reduplicationem, tribus opus habent syllabis, reduplicatione, penultima longa, & syllaba μι.

Nec est reduplicatio, nisi in Præsenti & Præterito imperfecto, per omnes modos & participia.

Trium quoque temporum hinc solum habenda 20
est ratio, Præsentis, Imperfecti, & secundi Aoristi. Præsens peculiarem sibi uendicauit inflexionem. At Imperfectum & secundus Aoristus reguntur legibus Aoristi passiuæ Barytonorum, excepta penultima, de qua postea. Perfectum, Plusquamperfectum, Aoristus primus, & Futurum, consueto more formantur ab ijs uerbis siue circumflexis siue barytonis, unde manant

nant ipsa uerba in μ , ut $\tau\acute{\iota}\theta\eta\mu$. Futurum $\theta\acute{\iota}\sigma\omega$.
 à $\theta\acute{\iota}\omega$ uel $\theta\acute{\omega}$: sic $\acute{\iota}\sigma\eta\mu$: Aoristus primus $\acute{\epsilon}\sigma\eta\lambda\epsilon$
 à $\sigma\acute{\iota}\omega$. item $\acute{\alpha}\lambda\acute{\iota}\omega\mu$, Perfectum, $\acute{\alpha}\lambda\acute{\iota}\sigma\eta\kappa\epsilon$, Plusquamperfectum, $\acute{\epsilon}\lambda\acute{\iota}\sigma\eta\kappa\epsilon\upsilon$, à $\acute{\lambda}\acute{\iota}\omega$.

Proinde hæc tempora, quod sint ad Barytonorum canones exigenda, parum prosequemur in istis conigationibus, nisi quid interuenerit, quo deflectant à præscriptis legibus.

Medio præterito carent uerba in μ . & item secundo Futuro, perinde atque circumflexa.

Secundum Aoristum passiuum quidè ignorant, at medium ritè formant, ut & Actiuum.

PRIMA CONIGATIO

IN MI.

Fit à uerbis in ω , per reduplicationem, $\theta\acute{\iota}\omega$ prima con-
 $\tau\acute{\iota}\theta\eta\mu$. Futurum in $\acute{\iota}\sigma\omega$, $\theta\acute{\iota}\sigma\omega$, ut in prima iug. in μ .
 circumflexorum.

Verbi actiui Indicatiui

Præsens, { Sing. $\tau\acute{\iota}\theta\eta\mu$, $\tau\acute{\iota}\theta\eta\varsigma$, $\tau\acute{\iota}\theta\eta\sigma\iota$.
 Dua. $\tau\acute{\iota}\theta\eta\sigma\upsilon$, $\tau\acute{\iota}\theta\eta\sigma\upsilon$.
 Pl. $\tau\acute{\iota}\theta\eta\mu\epsilon\upsilon$, $\tau\acute{\iota}\theta\eta\sigma\epsilon$, $\tau\acute{\iota}\theta\eta\sigma\iota$. Ionicè $\tau\acute{\iota}\theta\eta\sigma\iota$.

Imperfect. { Sing. $\acute{\epsilon}\tau\acute{\iota}\theta\eta\mu$, $\acute{\epsilon}\tau\acute{\iota}\theta\eta\varsigma$, $\acute{\epsilon}\tau\acute{\iota}\theta\eta\mu$.
 Dua. $\acute{\epsilon}\tau\acute{\iota}\theta\eta\sigma\upsilon$, $\acute{\epsilon}\tau\acute{\iota}\theta\eta\sigma\upsilon$.
 Pl. $\acute{\epsilon}\tau\acute{\iota}\theta\eta\mu\epsilon\upsilon$, $\acute{\epsilon}\tau\acute{\iota}\theta\eta\sigma\epsilon$, $\acute{\epsilon}\tau\acute{\iota}\theta\eta\sigma\upsilon$.

Perfectum, $\tau\acute{\iota}\theta\eta\kappa\epsilon$, $\kappa\epsilon\varsigma$, $\kappa\epsilon$, per diphthongum $\epsilon\iota$.

Plusquamperfectum, $\acute{\epsilon}\tau\acute{\iota}\theta\eta\kappa\epsilon\upsilon$, $\lambda\epsilon\iota\varsigma$, $\kappa\epsilon\iota$.

Aoristus primus, $\acute{\epsilon}\theta\eta\kappa\epsilon$, $\kappa\epsilon\varsigma$, $\kappa\epsilon$, per α scribitur.

Aorist

Aoristus secūdus, { Sing. ἐδῶ, ἐβῆς ἐβῆ.
 Dua. ἐβέρην, ἐδέτῳ.
 Plu. ἐβήμεν, ἐδέτε, ἐβέσαμεν.

Futurum primum, ἕξω, σεις, σεις, ἀ δέω.

Imperat. Præsens, { Sing. πῖβετε, πῖβέτω.
 Dua. πῖβετε, πῖβέτω.
 Plu. πῖβετε, πῖβέτωσαν.

Aoristus secūdus, { Sing. δέσ, θέτω.
 Dua. θέρον, δέτω.
 Plu. δέτε, θέτωσαν.

Optatiui Præsens, { Sing. πείνη, πείνης, ἠδέην.
 Dua. πείνητον, πείνητῳ.
 Pl. πείνημεν, ἠδέητε, πείνησαν.

Aoristus secūdus, { Sing. δέλω, θένης, δέην.
 Dua. δέλον, θέητῳ.
 Plu. δέλομεν, θέητε, δέησαν.

Subiunctiui Præsens, { Sing. πῶ, πῆς, πῆ.
 Dua. πῆτον, πῆτον.
 Plu. πῶμεν, πῆτε, ἠῶσιν.

Aoristus secū. ἐὰν { Sing. δῶ, βῆς, δῆ.
 Dua. βῆρον, δῆτον,
 Plu. βῶμεν, δῆτε, βῶσιν.

Infinitiui Præsens, τιθέναι. Aoristus secū, θεῖναι.

Participij Præsens { ὁ τιθείς, τιθῆντῶ.
 ἡ τιθεῖσα, τιθείσῃς.
 τὸ τιθεῖν, τιθεῖσθῶ.

Aoristus secūdus, { ὁ θεῖς, δέντῶ.
 ἡ θεῖσα, δείσῃς.
 τὸ θεῖν, θεῖσθῶ.

Verbum passivum.

Passivum.

FIt ab Actiuo corripiendo penultimam, τίνι-
 μι, τίνεμαι.

⁵ Indicatiui Præsens { τίνεμαι, τίνεσαι, τίνεται.
 τίνεμεθα, τίνεσθε, τίνεσθαι.
 τίνεσθε, τίνεσθε, τίνεσθαι.

¹⁰ Imperfectum, { ἐτίνεμην, ἐτίνεσο, ἐτίνετο.
 ἐτίνεμεθα, ἐτίνεσθε, ἐτίνεσθαι.
 ἐτίνεμεθα, ἐτίνεσθε, ἐτίνετο.

Perfectum, { τίνεμαι, τίνεσαι, τίνεσθαι.
 τίνεμεθα, τίνεσθε, τίνεσθαι.
 τίνεμεθα, τίνεσθε, τίνεσθαι.

Per ε, penultimam, perinde atque actiuum,

¹⁵ τίνεσθε.

Plusquamperfectum, ἐτίνεμην, ἐτίνεσθε, & cæt.

Aoristus primus, ἐτίθει, ἐτίθει. ut in Barys
 tonis.

Futurum primum, τίνεσθαι.

²⁰ Paulò post futurum, τίνεσθαι.

Impatiui Præsens, { Sing. τίνεσο, τίνεσθε.
 Dua. τίνεσθε, τίνεσθαι.
 Plu. τίνεσθε, τίνεσθαι.

²⁵ Optatiui Præsens { τίνεμην, τίνεω, τίνετο.
 τίνεμεθα, τίνεσθε, τίνεσθαι.
 τίνεμεθα, τίνεσθε, τίνεσθαι.

Perfectum, { τίνεμην, τίνεω, τίνετο.
 τίνεμεθα, τίνεσθε, τίνεσθαι.
 τίνεμεθα, τίνεσθε, τίνεσθαι.

e Sub

Subiunctiui
Præfens, *ἐὰν* { *πιδῶμαι, πιδῆ, πιδῆτοαι.*
πιδῶμεθον, πιδῆσθον, πιδῆσθον.
πιδῶμεθα, πιδῆσθε, πιδῶντων.

Perfectum, *ἐὰν* { *πεδῶμαι, πεδῆ, πεδῆτοαι.*
πεδῶμεθον, πεδῆσθον, πεδῆσθον.
πεδῶμεθα, πεδῆσθε, πεδῶντων.

Infinitiui Præfens, *πιδεσθαι*, ab indicatiuo *πιδεσθε*.

Participij Præfens, *ὄντις ἐμυθῶν, ἡ ἐμυθῶν, τὸ ἐμυθῶν.*

Verbi medij

Medium. Præfens & imperfectum, eadem sunt cum passivis.

Perfectum & Plusquamperfectum, & secundum Futurum desiderantur. Reliqua sunt tria tempora: primus Aoristus, secundus Aoristus, & Futurum primum.

Aoristus primus, *ἔδωκεμυθ.* sed parum usitatus.

Futurum primum per omnes Modos ac Participia, *θήσομαι. θήσομεμυθ. θήσεσθε. θήσομενθ.*

Secundus autem Aoristus inflectitur sic.

Indicativus, { *ἔδειμυθ. ἔδειθε, ἔδειτο.*
ἔδειμεθον. ἔδεισθον ἔδεισθω.
ἔδειμεθα, ἔδεισθε ἔδειντο.

Imperativus, { Sing. *δεισο, θεσθω.*
Dua. *δεισθον, δεσθω.*
Plu. *δεισθε, δεσθεστω.*

Optativus, { *δείμυθ, θεῖο δείνο.*
δείμεθον, δεῖσθον, δεῖσθω.
δείμεθα, δεῖσθε, δείντο.

Subiunct

Subiunctiuus, ἐὰν { ὄωμαι, ᾖ, θῆται.
 ὄωμεθον, θῆσθον, θῆσθον.
 ὄωμεθα, θῆσθε, θῶνται.

Infinitiuus, εἶδαι.

Participium, { ὄδιδμεν.
 ἡθιδμεν.
 ὄδιδνον.

Et in sequentibus quoque Coniugationibus,
 eodem modo se habent hæc Tempora, ut postea
 uidebitur.

SECUNDA CONIUGATIO
 IN MI.

Fit à uerbis in ᾠω. σάω ἴσημι. Futurum in ἦσω. secūda cōiu-
 flexorum, sῶσω : ut in secunda coniugatione circum- gatio in μι.
 flexorum,

Verbi actiui,

Indicatiui Præfens, { Sing. ἴσημι ἴσης, ἴσησι.
 20 { Dua. ἴσατε, ἴσατε.
 { Plu. ἴσαμεν ἴσατε, ἴσασι.

Imperfectum, { Sing. ἴσῃ ἴσης, ἴση.
 { Dua. ἴσατε, ἴσατε.
 { Plu. ἴσαμεν ἴσατε, ἴσατε.

Perfectum, ἴσατε penultima per α.

Plurquamperfectum, ἴσάκειν.

Aoristus primus, ἴσησθε.

Aoristus secundus, { Sing. ἴσην, ἴσης, ἴση.
 { Dua. ἴσητε, ἴσητε.
 { Plu. ἴσημεν, ἴσητε, ἴσητε.

e 2 Fut

Futurum primum, *σίσω*.

Imperatiui Præfens	{	Sing. <i>ἴσθηθι, ἴσθητω.</i>	}	5
		Dua. <i>ἴσθηθῶν, ἴσθητων.</i>		
		Plu. <i>ἴσθητε, ἴσθητωσιν.</i>		

Aoristus secundus,	{	Sing. <i>ἴσθηθι, ἴσθητω.</i>	}	5
		Dua. <i>ἴσθηθῶν, ἴσθητων.</i>		
		Plu. <i>ἴσθητε, ἴσθητωσιν.</i>		

Optatiui Præfens,	{	Sing. <i>ἴσθαιω, ἴσθαιης, ἴσθαιῶ.</i>	}	10
		Dua. <i>ἴσθαιήων, ἴσθαιήτων.</i>		
		P. <i>ἴσθαιήμεν, ἴσθαιήτε, ἴσθαιήσιν.</i>		

Aoristus secundus,	{	Sing. <i>σάθω, σάθης, σάθῶ.</i>	}	15
		Dua. <i>σάθῆτων, σάθῆτων.</i>		
		Pl. <i>σάθήμεν, σάθῆτε, σάθῆσιν.</i>		

Subiunctiui Præfens, <i>ἴαμ</i>	{	Sing. <i>ἴσῶ, ἴσᾶς, ἴσᾶ.</i>	}	15
		Dua. <i>ἴσᾶτων, ἴσᾶτων.</i>		
		Plu. <i>ἴσῶμεν, ἴσᾶτε, ἴσῶσι.</i>		

Aorist' secundus, <i>ἴαμ</i>	{	Sing. <i>σῶ, σῆς, σῆ.</i>	}	20
		Dua. <i>σῆτων, σῆτων.</i>		
		Plu. <i>σῶμεν, σῆτε, σῶσι.</i>		

Infinitiui Præfens, *ἴσθαι*.Aoristus secundus, *ἴσθαι*.

Participij Præfens,	{	<i>ὁ ἴσθῆς ἴσθῆντι.</i>	}	25
		<i>ἢ ἴσθῆσθε ἴσθῆσθῆς.</i>		
		<i>ὃ ἴσθῆντι ἴσθῆντι.</i>		

Aoristus secundus,	{	<i>ὁ σῆς σῆντι.</i>	}
		<i>ἢ σῆσθε σῆσθῆς.</i>	
		<i>ὃ σῆντι σῆντι.</i>	

Verbi

Verbi passivi,

Passivum.

Indicat. Præfens, { ἴσθαι, ἴσθασαι, ἴσθαι.
 ἴσθαιμεθον, ἴσθαιδιον, ἴσθαιδιον.
 ἴσθαιμεθα, ἴσθαιδε, ἴσθαιντες.

Imperfectum, { ἴσθαιμι, ἴσθασο, ἴσθασο.
 ἴσθαιμεθον, ἴσθαιδιον, ἴσθαιδιον.
 ἴσθαιμεθα, ἴσθαιδε, ἴσθαιντο.

Perfectum, ἴσθαιμαι, ἴσθασαι, ἴσθαι.

Plurquamperfectum, ἴσθαιμι, ἴσθασο, ἴσθασο. more consueto.

Aorist' primus, ἴσθαιμι. Futurū primū, ἴσθαισθαιμαι.
 Paulò post futurum, ἴσθαισθαιμαι.

Imperat. Præfens, { Sing. ἴσθαι, ἴσθαι.
 Du. ἴσθαιδιον, ἴσθαιδιον.
 Plu. ἴσθαιδε, ἴσθαιδιον.

Optativi Præfens, { ἴσθαιμι, ἴσθαισο, ἴσθαισο.
 ἴσθαιμεθον, ἴσθαιδιον, ἴσθαιδιον.
 ἴσθαιμεθα, ἴσθαιδε, ἴσθαιντο.

Perfectum, { ἴσθαιμι, ἴσθαισο, ἴσθαισο.
 ἴσθαιμεθον, ἴσθαιδιον, ἴσθαιδιον.
 ἴσθαιμεθα, ἴσθαιδε, ἴσθαιντο.

Subiunctivus Præfens, ἴσθαιμι, ἴσθαιμι, ἴσθαιμι.
 ἴσθαιμεθον, ἴσθαιδιον, ἴσθαιδιον.
 ἴσθαιμεθα, ἴσθαιδε, ἴσθαιντες.

Perfectum, ἴσθαιμι, ἴσθαισο, ἴσθαισο.
 ἴσθαιμεθον, ἴσθαιδιον, ἴσθαιδιον.
 ἴσθαιμεθα, ἴσθαιδε, ἴσθαιντο.

Infinitivi Præfens ἴσθαισθαι, ab indicativo ἴσθαιδε,

Participij præsens, ἰσάμενος, ἰσάμενη, ἰσάμενον.

Verbi medij,

Medium. Aoristus primus, ἐσυσάμην. σῆσαι. συσάμελλω. σῆσωμαι. συσάδααι. σῆσάμελλομαι.

Futurum uero primum, σήσομαι. στήσοίμην. στήσεδααι. στήσόμελλομαι.

Aoristus secundus, { Sing. ἴσαμην. ἴσατο, ἴσαντο.
D. ἴσάμεθα. ἴσασθε, ἴσαδιην.
Plu. ἴσάμεθα. ἴσαθε. ἴσαντο.

sed in hoc uerbo, non est hoc tempus usitatum. 10

TERTIA CONIUGATIO

IN MI.

Tertia coniugatio in μι.

Fit à uerbis in ὦω. δῶω δίδωμι. Futurum in ὦσω, δῶσω : perinde ut tertia circumflexorum. Præteritum δέδωκα.

Verbi actiui,

Indicatiui { Sing. δίδωμι, δίδως, δίδωσι.
Præsens, { Dua. δίδετε, δίδουσι.
P. δίδομεν, δίδετε δίδετε Io. δίδετε. 20

Imperfectū, { Sing. ἐδίδωμι, ἐδίδως, ἐδίδω.
Dua. ἐδίδετε, ἐδίδετε.
Plu. ἐδίδομεν, ἐδίδετε, ἐδίδετε.

Perfectū, δέδωκα. Plusquamperfectū, ἐδέδωκα.

Aoristus primus, ἔδωκα per κ.

Aoristus secundus, { Sing. ἔδωκα, ἔδως, ἔδω.
Dua. ἔδωκα, ἔδωκα.
Plu. ἔδωκα, ἔδωκα, ἔδωκα.

Fut

Futurum primum, *δῶσω.*

Imperatiui Præfens, { Sing. *διδδοϋ, διδ'ότω.*
 Dua. *διδ'ότου, διδ'ότωϋ.*
 Plu. *διδδοτε, διδδοτωϋ.*

5 Aoristus secundus, { Sing. *δός, δότω.*
 Dua. *δ'όρου, δ'όρωϋ.*
 Plu. *δ'ότε, δ'ότωϋ.*

10 Optatiui Præfens, { *διδδῖνϋ, διδδῖνς, διδδῖνϋ.*
διδδῖντοϋ, διδδῖντω.
διδδῖμεϋ, διδδῖτε, διδδῖτεϋ.

Aoristus secundus, { Sin. *δοῖνϋ, δοῖνς, δοῖνϋ.*
 Dua. *δοῖντε, δ'ώτηϋ.*
 Pl. *δοῖμεϋ, δοῖτε, δ'ώτεϋ.*

15 Subiunctiui Præfens, *ἐὰν* { *διδῶ, διδῶς, διδῶ.*
διδῶτοϋ, διδῶτοϋ.
διδῶμεϋ, διδῶτε, διδῶτε.

10 Aorist. secund. *ἐὰν* { Sing. *δῶ, δῶς, δῶ.*
 Dua. *δῶτοϋ, δῶτοϋ.*
 Plu. *δῶμεϋ, δῶτε, δῶτε.*

Infinitiui Præfens, *διδδῶναι.*

Aoristus secundus, *δίδωαι.*

25 Participij Præfens, { *ὁ διδῶς διδῶντϙ.*
ὁ διδῶσθε διδῶσς.
ὁ διδῶν διδῶντϙ.

Aoristus secundus, { *ὁ δῶς δῶντϙ.*
ὁ δῶσθε δῶσς.
ὁ δῶν δῶντϙ.

Verbi passivi,

Passivum.

Indicativi Præ sens,	{ διδῶμαι, διδῶσαι, διδῶν. διδῶμεθα, διδῶσθε, διδόντες. διδόμεθα διδόντες, διδόντες.	3
Imperfectum,	{ ἐδιδῶμην, ἐδιδῶσθε, ἐδιδόντο. ἐδιδόμεθα, ἐδιδόντο, ἐδιδόντων. ἐδιδόμεθα, ἐδιδόντε, ἐδιδόντο.	
Perfectum, διέδῶμαι.	Plusquāperfectū, ἐδέδῶμην.	
Aoristus primus,	ἐδίδω.	10
Futurum primum,	διδῶσομαι.	
Paulò post futurum,	δέξομαι.	
Imperativi Præsens,	{ Sing. διδου, διδουθι. Dua. διδουθι, διδουθι. Plu. διδουθε διδουθασι.	15
Perfectum,	{ Sing. διέδου, δέξου. Dua. διέδουθι, δέξουθι. Plu. διέδουθε, δέξουθασι.	
Optativi Præ sens,	{ διδῶμην, διδῶσι, διδόντο. διδόμεθα, διδόντο, διδόντων. διδόμεθα, διδόντε, διδόντο.	20
Perfectum,	δέδῶμην, δέξομαι, δέξομαι. ut Præsens.	
Subiunctivi Præsens, ἐὰν	{ διδῶμαι, διδῶ, διδῶν. διδῶμεθα, διδῶσθε, διδόντες. διδόμεθα, διδόντε, διδόντες.	25
Perfectū, ἐὰν	δέδῶμαι, δέξομαι, δέξομαι. ut Præsens.	
Infinitivi Præsens,	διδῶναι : ab Indicativo,	
διδόντε.		
Participij Præsens,	ὁ διδῶν, ἡ διδῶσα, ὁ διδόμενος, ἡ διδόμενη, ὁ διδόν, ἡ διδούσα, ὁ διδόμενος, ἡ διδόμενη.	
Verbi		

Verbi medij

Medium.

Aoristus primus, ἐδράμω, parum usurpatus,

Aoristus uero secundus, sic inflectitur:

7 Indiciuus, { ἐδράμω, ἐδρασ, ἐδρατο.
 ἐδράμεθον, ἐδρασθον, ἐδρασθω.
 ἐδράμεθα, ἐδρασθε, ἐδρασθε.

Imperatiuus, { Sing. δέω, δέωτο.
 Dua. δέωθον, δέωθον.
 Plu. δέωθε, δέωσθε.

10 Futurum primum, per omnes Modos & Participia, δάσομαι, δάσομαι, δάσεαι, δάσομαι.

Optatiuus, { Sing. δέωμαι, δέω, δέωτο.
 Dua. δέωμεθον, δέωσθον, δέωσθω.
 Plu. δέωμεθα, δέωσθε, δέωσθε.

15 Subiunctiuus, { Sing. ἐάω δάσομαι, δάω δάσεται.
 Dua. δάωμεθον, δάωσθον, δάωσθον.
 Plu. δάωμεθα, δάωσθε, δάωσθε.

Infinitiuus, δέωαι.

20 Participium, ὁ δέων, ἡ δέων, τὸ δέων.

QUARTA CONIUGATIO
 IN MI.

25 **F**It à uerbis in ω, ζεύγνω ζεύγνυμι.

Quarta coniugatione uerborum in mi.

Verbi actiui,

Indicatiui Praesens, { ζεύγνυμι, ζεύγνυς, ζεύγνυσι.
 ζεύγνυσθε, ζεύγνυσθε.
 ζεύγνυμεν, ζεύγνυτε, ζεύγνυσι.
 e s Imperf

Imperfectum, { ἐξεύγνυμ, ἐξδύγνυς, ἐξδύγνυ.
 ἐξεύγνυτο, ἐξευγνύτω.
 ἐξεύγνυμεν ἐξεύγνυτε ἐξεύγνυσαμ.

Imper. Præfens, { ζεύγνυδι, ζδύγνύτω.
 ζεύγνυτομ. ζευγνύτωμ.
 ζεύγνυτε. ζευγνύτωσαμ.

Infinitivi Præfens, ζευγνύσθαι.

Partic. Præfens, { ὁ ζδύγνύς γνύσθ.
 ἡ ζδύγνύσα γνύσθ.
 τὸ ζευγνύμ ζευγνύσθ.

Passivum.

Verbi passivi,

Indic. Præf. { ζεύγνυμαι, ζεύγνυσαι, ζεύγνυται.
 ζευγνύμεθαμ. ζεύγνυδομ, ζεύγνυδομ.
 ζευγνύσθε. ζεύγνυσθε (ζεύγνυσθ).

Imperfectū, { εξευγνύμην, εξευγνύσθε, εξεύγνυτο.
 εξευγνύμεθαμ, εξεύγνυδομ, εξευγνύδομ
 εξευγνύσθε. εξεύγνυσθε. εξεύγνυτο.

Imper. Præf. { ζεύγνυσθαι, ζευγνύσθω.
 ζεύγνυσθαμ, ζευγνύσθαμ.
 ζεύγνυσθε. ζδύγνύσθεσαμ.

Infinitivi Præfens, ζευγνύσθαι. ab indicativo,
 ζεύγνυσθε.

Participij Præfens, ζευγνύμεθαμ, ζευγνύμεθαμ, ζευ-
 γνύμεθαμ.

In uerba in
 μι.

Adnotationes in uerba in μι.
 Reduplicatio in ἴσθμι aspiratur, nam asperum
 spiritum habet iota ante σθ.

Quarta

Quarta coniugatio reduplicationem ignorat,

ζῶνμι, ὁμῶρονμι, ὄρονμι, κῶρονμι, πεπῶν-
 νομι. δῶμι, φῶμι. id quod in alijs quoque accidit,
 δῖμι, ὄνμι, ὄλνμι, ἴλνμι, φημι, γνῶμι, & mul-
 tis reliquis apud poetas.

Præsentis & Imperfecti singularia Actiua,
 penultimam producant, η, ω, υ, πῶμι, ἴσημι,
 διδῶμι ζῶνμι. ἐτίθη, ἴση, ἐδιδῶμ. Dualia autē
 & Pluralia corripunt. τίθεσθ, τίθεμεν, ἴσασθ, ἴσα-
 μεν. sic & passivum præsens & imperfectum in
 quouis numero. τίθεμαι, ἠδέμεθα, πδέμεθα, ἐτι-
 θέμεν, & cætera.

Tertia pluralis indicatiui præsentis, τιθεῖσι,
 ἴσασι, διδῶσι, ζῶνῶσι. semper enim in Præsentis
 & Futuro omnium uerborum, similis est datiuo
 plurali Participij eiusdem temporis. ut τύπτω
 τύπτοντο, τοῖς τύπτοντι; sic τίθημι, τίθησθε. ut
 τιθεῖς, τιθεῖσθε, τοῖς τιθεῖσι; sic τίθεμεν, τιθεῖσθε. ut
 ἴσας, ἴσαντες, τοῖς ἴσασι; sic ἴσαμεν, ἴσασι.

In Quarta autem receptum est non ζῶνῶσι,
 sed ζῶνύσσι, à Barytono ζῶνύσσι.

Ionicè uerò τιθέασσι, διδῶασσι, ζῶνύσσι. expun-
 guat enim subiunctiuam uocalem, aut ancipit-
 tem breuiant, & interponunt α. τιθεῖσι, τιθέασσι,
 διδῶσι, διδῶασσι, ζῶνῶσι, ζῶνύσσι. at ἴσασι tan-
 tum, non ἴσαασσι, ob Cacophoniam.

Imperfectum singulare trium Coniugationū
 uix est in usu, sed utimur personis Circumflexo-
 rum à τιθέω, τιθεῖ, ἐτίθη, ἐτίθης, ἐτίθει. ab ἴσῶ, ἴσῶ,
 ἴσῶν,

ἴσω, ἴσας, ἴσα. à διδῶ διδῶ. ἐδίδου, ἐδίδως, ἐδί-
δου. Idem iudicium de tertia plurali ἐπίθου, ἴσω,
ἐδίδου.

Perfectum, πέθεικε, Bœotiorum more pro πέ-
θεικε, à futuro θήσω, mutant enim Bœoti η, in ει. 5
At perfectum ἔσκηκε per α, pro ἔσηκε, à futuro
σήσω, ad differentiam ἔσηκε, præeriti mediæ ab
ἐσήκω: seruat ἔ, aspirationem præsentis ἴσημι.

Aoristi primi ἔθηκε, & ἔδωκε, pro ἔθηκε &
ἔδωκε. deflexerunt enim à communi lege, nec 10
retinuerunt consonantem futurorum suorum,
θήσω, δώσω.

Aoristi secundi fiunt à primo futuro, uertens
do σω, in ν, & præposito augmento. θήσω ἔθλω:
σήσω ἔσλω: δώσω ἔδω. at Quarta coniugatio, nec 15
futurum habet, nec secundum Aoristum, nisi in
uerbis disyllabis. κλύμι. δῶμι. Futurum κλύσω,
δύσω. Aoristus, ἔκλυν, ἔδυν. idem cum Imper-
fecto. Seruat autem hoc tempus, eandem uocas-
lem in omnibus numericis. ἔσην, ἔσητον, ἔσημεν. 20
ἔγνων, ἔγνωθν, ἔγνωμεν. Imperatiuus definit in θι,
σῆθι, γνῶθι, per uocalem Indicatiui, quæ & in In-
finitiuo manet, σῆναι, γνῶναι. Sed ἔθλω & ἔδω, in
Duali & Plurali uocalem corripunt. ἔθετον, ἔθε-
μεν. ἔδοτον, ἔδομεν. Imperatiuorum præterea ul- 25
tima est σ. θέσ, δός. Infinitiuorum autem penultima
ma diphthongus. θῆναι δῶναι.

Imperatiui in θι, τίθετι, ἴσθηθι, δίδουθι, ἰδύγνουθι. à
prima plurali. μεν uerso in θι, ἴσθαμεν ἴσθηθι. sed τίθει
per

per π, non θ, de quo uide Aoristum passiuum Barytonorum, pag. 30. uers. 22. etiam hic magis recepti sunt Imperatiui secundæ personæ à contractis. τίθει, ἴσα, δίδε. à πιδῶ, ἰσῶ, διδῶ.

Optatiui præfens, πθειῶ, ἰσαιῶ, διδῶ. & secundus Aoristus, θέλω, σαιῶ, δῖλω. per diphthongum, quæ continet figuratiuam coniugationis, ει, αι, οι.

Subiunctiui præfens, πθῶ, τῖθῆς, τιθῆ. ἰσῶ, ἰσῆς, ἰσῆ, διδῶ, διδῶς, διδῶς. διδῶ. secunda & tertia persona singularis per diphthongum impropriam, ῆ prima coniugationis, ῆ secundæ, ῶ tertiæ.

Secundus autem Aoristus, θῶ, θῆς, θῆ. σῶ, σῆς, σῆ. δῶ, δῶς, δῶ. per ῆ in duabus primis coniugationibus, & per ῶ in tertia.

Quarta coniugatio, caret Optatiuo & Subiunctiui.

Infinitiui præfens, πθῆναι, ἰσῆναι, διδῆναι, ζευγνῆναι. per figuratiuam coniugationis ante uae.

Participiū præteriti perfecti, ἔσπεως ἔσπευῖα, ἔσπεως. & Ionicè ἔσπεως ἔσπεύτῳ. siquidem Iones è præteritis subtrahunt κ, & penultimam corripiunt, μέμνηα μέμαα. sic ἔσπεα ἔσπεα. & participium, ἔσπεως, deinde per Crasim ἔσως ἔσώτος, ἔσῶτε ἔσώτης, ἔσῶτος, à quo compositum δῆσῶσα. utrunq; uerò, & masculinum, & neutrum, habet Accentum acutum, & per ω μέγα scribitur. Itidem dicendum in γγῶς, μεμῶς, βεβῶς: à γγῶς, μεμῶς, βεβῶς: quorum themata sunt, γῶω,

γάρω, μάω, βάω : unde γήσω γέγνηκα γέγαα . μέσω
μέμνηκα μέμαα. Βήσω βέβηκα βέβαα.

Passivi præsentis secunda persona, τίθεσαι, ἴστασαι,
& Atticè τίθῃ ἴσῃ, ut Barytonū τύπτομαι, τύπτη.

Imperfecti similiter secundæ personæ, ἐτίθει, ἴστασθ, ἴδιδασθ, reijciunt σ, ac deinde Crasim pas-
tiuntur, ἐτίθειο ἐτίθῃς, ἴσταο ἴσω, ἴδιδ'οο ἴδιδ'ῃς.

Perfectum passivum uerborum in μι, corri-
pit penultimam. actiuum, δέδωκα, passivum,
δέδομαι, sic ἴστακα ἴσταμαι α breui, qua lege à τίθη-
μι diceretur τίθεμαι ab actiuo τίθηκα. uerum ut
in actiuo, ita in passiuo scribitur per ει, Βœoticū,
τίθεικα τίθειμαι.

Aoristus primus, ἐτίθη, ἴσθη, ἴδιδθη, penul-
tima breui, à tertia perfecti δέδοται, ἴδιδθη. sic à τῆ-
τίθειται correpta penultima dicendum erat ἐδέ-
θη, sed prius θ, uertitur in tenue τ, ἐτίθω.

Imperatiuus, τίθει, ἴστα, δίδ'οο. & abiecta σ,
per crasim Atticam dicitur τίθειο, τίθῃς; ἴσταο ἴσω:
διδ'οο δίδ'ῃς, ut in imperfecto. Iones enim tol-
lunt σ, deinde Attici contrahunt.

Optatiui præsens, τίθειμι τίθειο, τίθεισθε ἴσταί-
μι, ἴσταο, ἴστασθε: δίδ'οίμι, δίδ'οιο, δίδ'οισθε. Perfe-
ctum uerò τεθείμι, τεθείο, τεθείσθε: ἴσταίμι, ἴσταο,
ἴστασθε: δέδοίμι, δέδοιο, δέδοισθε. in utroque per
ultima diphthongus, continens Figuratiuam
conjugationis, ει, αι, οι, ut & in actiuo. Duæ au-
tem personæ circumflectuntur in Optatiuo, si
actiuum sit in usu, alioqui Accentus est acutus
in

in antepenultima. *διδάσκω, δίδασκο, δίδασκω: δίδωμαι* enim receptum est, non *διδήμι*.

Subiunctiuī præsens, *τιθῶμαι, τιθῆ, τιθῆται*, per ἦ. *ἰσῶμαι, ἰσᾶ, ἰσᾶται*, per ᾶ. *διδῶμαι, διδῶ, διδῶται*, per ῶ. quorum accentus circumflexus. at *ἐὰν δίδωμαι* acuitur in antepenultima, quod actiuum *διδήμι* non sit usitatum, ut modò dictum in Optatiuo.

Alij *ἐὰν ἰσῶμαι ἰσῆ, ἰσῆται*, & actiuum *ἰσῶ, ἰσῆς, ἰσῆ*. dicitur enim *ἐὰν δίδωμαι, δίδῃ, δίδῃς, παρ η*.

Perfectum *τεθῶμαι, τεθῆ, τεθῆται: ἔσῶμαι, ἔσᾶ, ἔσᾶς: δεδῶμαι, δεδῶ, δεδῶται*, prima persona in ῶμαι: secunda & tertia per ἦ, ᾶ, ῶ.

Medij uerbi Aoristus secundus, fit ab actiuo, *Media in μι.* mutata longa in breuem, & interiecta syllaba *μη, ἔδην ἐδέμην, ἔδω ἐλόμην*. sed ab *ἔση ἐσάμην*, non est in usu.

Secunda persona, *ἔθεῖ, ἔθεῖ: & Ionicè ἔθεο, ἔθεο*: deinde per Crasim Atticam, *ἔθε, ἔθε*. Itidem in

Imperatiuo *θέσο, θέο, θέ: λόσο, λόο, λό*.

Et quidem de uerborum coniugationibus hæc præcipienda duximus: reliqua suo postea loco dicturi. Nunc interim absoluiamus cæteras partes orationis.

DE PRONOMINIBVS.

Pronomina primæ personæ. Sing. *ἐγώ, ἐμῶ, ἐμοί, ἐμέ*, & per Aphæresim, *μῶ, μοί, μέ*. Dua. *νώ, νῶρ*. Plu. *ἡμεῖς, ἡμῶν, ἡμῖν, ἡμᾶς*.

Secundæ personæ. Sing. *σύ, σὺ, σοί, σε*. Dua.

σφῶ

σφῶ, σφῶν. Plu. ὑμεῖς, ὑμῶν, ὑμῶν ὑμεῖς, hic v, illic η.
 Tertiæ personæ. Sing. ὅς, ἡ, οἷ, ἑ. Dua. σφε, σφῶν. Plu. σφεῖς, σφῶν, σφῶσι, σφᾶς. hæc tria primitiua.

Prono. pos-
 sessiua.

Possessiua octo, ἐμός, ἐμή, ἐμού, meus, a, um: ἰός, ἰή, ἰού, tuus, a, um: ὅς, ἡ, ὅν, suus, a, um: νῶϊ-
 τῶν noster duorum. σφῶϊ τῶν uester duorum.
 at de pluribus, ἡμέ τῶν noster, ὑμέ τῶν uester,
 σφε τῶν suus. Quorum omnium Masculina
 declinantur, ut λόγ; Neutra, ut ξύλον. Fœmī: 10
 nina trium in π: ut τιμή; reliquorum quinque in
 ρα inflectenda, ut ἡμέρα, ὀ νῶϊ τῶν, ἡ νῶϊ τῶρα, &
 ita in alijs.

Demonstra-
 tiua.

Demonstratiua duo, ἔτ hic, ἐκεῖν ille.
 Masc. Sing. ἔτ, τότ, τῶτ, τῶτ, ὦ οὔτ. 15
 Dua. τῶτ, τῶτ, ὦ τῶτ. Plu. οὔτι, τῶτ, τῶτ, τῶτ, ὦ ἔτοι. Fœmī. Sing. αὔτη, ταύτης, ταύτη, ταύτῃ, ὦ αὔτη. Dua. ταῦτα, ταῦται, ὦ ταῦτα. Plu. αὔται, τῶτ, ταύταις, ταύτας, ὦ αὔται. Neutr. Sing. τῶτ, τῶτ, τῶτ, τῶτ, ὦ τῶτ. 20
 Dua. τῶτ, τῶτ, ὦ τῶτ. Plur. ταῦτα, τῶτ, τῶτ, ταῦται, ὦ ταῦται.
 Masc. ἐκεῖν. Fœmī. ἐκεῖνη Neut. ἐκεῖνο sine v declinandum, ut ὁ λόγ, ἡ τιμή, τὸ ξύλον.

Attrici demonstratiuis addunt iota acutum, 25
 ἐπί, ζυτί, ζυτῷ, τῶν, ἐκείνοσί, ἐκείνῃ, & cæt.
 In neutro autem singulari τῶτ. & sæpius τῶπ.
 In plurali uerò pro ταῦτα dicunt ταῦπ.

Relatiuum unum, αὐτός, omnium personarum.

narum. αὐτός ἐγώ, ipse ego. αὐτός σὺ, ipse tu. αὐτός ἐκεῖνος, ipse ille.

Masc. αὐτός. Fœmi. αὐτή. Neut. αὐτό: ut ὁ λόγος, ἡ πύλη, τὸ ξύλον. Neutrum, αὐτό: sine ν, ut ὄψος,

ἔλεεινο.

Composita tria, ἑμαυτῶ, μεῖψις, σεαυτῶ Composita. τειψις, ἑαυτῶ sui ipsius: carent autem nominatiuo.

Primæ personæ Masc. ἑμαυτῶ, ἑμαυτῷ, ἑμαυτόν. Fœmi. ἑμαυτῆς, ἑμαυτῆ, ἑμαυτῆ. Neut. ἑμαυτῶ, ἑμαυτῷ, ἑμαυτό.

Secundæ personæ, σεαυτῶ, σεαυτῷ, σεαυτόν. σεαυτῆς, σεαυτῆ, σεαυτῆ. σεαυτῶ, σεαυτῷ, σεαυτό. & per Crasim σεαυτῶ, σεαυτῷ, σεαυτόν, & cætera.

Tertiæ personæ, ἑαυτῶ, ἑαυτῷ, ἑαυτόν. ἑαυτῆς, ἑαυτῆ, ἑαυτῆ. ἑαυτῶ, ἑαυτῷ, ἑαυτό. Cumq; duo præcedentia tantum habeant singulari, hoc etiam declinatur pluraliter, & coniunctim & diuissim. ἑαυτῶν & σφῶν αὐτῶν. ἑαυτοῖς & σφίσι αὐτοῖς. ἑαυτοῦ & σφῶς αὐτοῦ. sic ἑαυτῶν, ἑαυταῖς, ἑαυτῶν. ἑαυτῶν, ἑαυτοῖς, ἑαυτά. Et huius quidem Plurale in omnes quoque quadrat personas. ἑαυτῶν, nostrum, uestrum, sui ipsorum ἑαυτῶν, nos, uos, se ipsos. Sic interdum Singulariter, ἑαυτῶ τειψις ipsius. ἑαυτόν teipsum.

Cum reperiuntur, aspirata αὐτῶ, αὐτῷ αὐτόν, & similia, Aphæresis est pro ἑαυτῶ ἑαυτῷ ἑαυτόν.

Infinitium pronomen uocant, ὁ δεινα, quidam, & sic declinatur:

f Masc.

Masc. ὁ δέῖνα, τὸ δ' εἶν' ὅ, τῷ δέῖνι, τῶν δέῖνα.

Fœmin. ἡ δέῖνα, τῆ δ' εἶν' ὅ, τῇ δέῖνι, τῶν δ' εἶνα.

Neutr. τὸ δέῖνα, τὸ δ' εἶν' ὅ, τῷ δέῖνι, τὸ δέῖνα.

Declinantur etiam ὁ δέῖνα, τὸ δ' εἶνα ἰ ὅ, τῷ δ' εἶν' ὅ.

& ὁ δ' εἶνα, τὸ δ' εἶνα. & ὁ δέῖς, τῷ δέῖν' ὅ, τῷ δ' εἶνι, τῶν δ' εἶνα, apud poetas.

DE ARTICVLIS.

Articulus duplex, { Præpositiuus, ὁ, ἡ, τὸ, quem
antea declinauimus.
Subiunctiuus, ὅς, ἡ, ὅ, uia:
lens relatiuum, Qui,
quæ, quod.

Masc. Sing. ὅς, ὅ, ὅ, ὅ. Du. ὡ, οἷ. Plu. οἷ, ὡν, οἷς, ὅς.

Fœm. Sing. ἡ, ἡς, ἡ, ἡν. Du. αἶ, αἶν. Pl. αἶ, ὡν, αἶς, αἶς.

Neut. Sing. ὅ, ὅ, ὅ, ὅ. Dua. ὡ, οἷ. Plu. αἶ, ὡν, οἷς, αἶ. 15

Datiuus ὡ aspiratur: Aduerbiū autē uocandī ὡ, lenem habet Spiritum, nec iota subscriptum.

Præpositiuī articuli, pro Interrogatiuis sumuntur: τῷ, pro τίνι, cui: & pro Infinitis, εἶτω, pro εἶτινι, sicui. Capiuntur & pro Demonstratiuis pronomīnibus. τῶν, pro τῶντων, hunc. τῶν, pro ταύτων hanc. Id quod crebrum est adiectis coniunctionibus δε, & γε. ὁδε ἡδε τόδε. ὅγε ἡγε τόγε. pro ὅτ' αὐτῶν τῶντων. itidē in reliquis casibus τῶδε, τῶδε, τόνδε: pro τότ' ὅτ' τῶντων τῶντων. Attici pro ὅδε & τόδε dicunt ὅδι & τοδι. 20

Atticissimus.
Artic. subiunctiuī compo-
siti,

Subiunctiuī articuli componuntur cum nomine infinito. τίς τινός. Masc. ὅς, ὅτ' ὅ, ὅτ' ὅ, ὅτ' ὅ. Fœm. ἡ, ἡς, ἡ, ἡν. Neutr. ὅ, π, ὅτ' ὅ. scribitur

bitur autem δ , π , per distinctiunculara, ut differat à Coniunctione $\delta\pi$, quòd. Additur & $\pi\sigma\rho$, $\delta\sigma\sigma\rho$, $\mu\sigma\sigma\rho$, $\delta\pi\sigma\rho$, Qui, quæ, quòd.

Præpositiui articuli officium est, rem certam significare, $\alpha\pi\acute{o}\delta\epsilon\ \mu\omicron\iota\ \tau\acute{o}\ \beta\iota\beta\lambda\iota\omicron\upsilon$, redde mihi librum, nempe istum certū, de quo inter nos constat; quaquā Attici ornatus gratia nunc addant Articulum, nunc rursus auferant. Habent præterea locum in diuisionibus adiuncta coniu-
 10 ctione $\mu\epsilon\rho$, & $\delta\epsilon$, ut $\delta\ \mu\acute{\alpha}\lambda\lambda\grave{\iota}$, $\delta\ \delta\epsilon$, hic quidem, ille autem. $\tau\acute{o}\ \mu\acute{\alpha}\lambda\lambda\grave{\iota}$, $\tau\acute{o}\ \delta\epsilon$, hunc quidem, illum uerò.

DE ADVERBIO, CONIUN-
 CTIONE, ET PRAEPO-
 SITIONE.

15 **T**Res orationis partes, Aduerbiū, Coniun-
 ctionem, & Præpositionem, breuiter pers-
 stringemus: nam autorum lectione præstat eas
 discere, quàm præceptionibus grammaticis.

ADVERBIO RVM significaciones sunt Aduerbia.
 20 uariæ.

Temporis. $\nu\upsilon\upsilon$ nunc, $\tau\acute{o}\ \tau\epsilon$ tunc.

Loci $\epsilon\grave{\nu}\ \tau\acute{o}\ \upsilon\delta\alpha$ hîc, $\epsilon\kappa\ \tau\acute{o}\ \theta\epsilon\rho$ illinc, $\delta\epsilon\ \epsilon\gamma\omega$ huc.

Qualitatis, $\epsilon\upsilon$ benè, $\kappa\alpha\kappa\acute{o}\varsigma$ malè.

Quantitatis, $\alpha\pi\alpha\grave{\chi}$ semel. $\delta\iota\varsigma$ bis. & cætera

25 omnia quemadmodum apud Latinos.

Qualitatis aduerbia, plurima fiunt à Geniti-
 uo plurali. $\tau\acute{o}\ \delta\mu\ \sigma\phi\acute{\omega}\nu$ sapientum, $\sigma\phi\acute{\omega}\varsigma$ sapienter:
 $\kappa\alpha\lambda\acute{o}\varsigma$, $\kappa\alpha\lambda\acute{o}\varsigma$, pulchrè. Alia in $\delta\theta\upsilon$ exeunt, $\kappa\upsilon\upsilon\eta\delta\acute{o}\nu$
 $\kappa\alpha\iota\ \delta\acute{o}\nu$ caninè, $\beta\omicron\tau\tau\omicron\upsilon\delta\acute{o}\nu$ racematim. Quædam

f 2 in

in *σι*, ἑλληνισι Græcè. ῥωμαϊσι romanè.

Cū aduerbijs numerantur, quas uocamus interiectiones. ἰς heί, οἱ μοι heί mihi, βαβαί papa.

Coniunctio.

CONIUNCTIONES sunt, Copulatiuæ, καί, δέ, τε, καὶ. Disiunctiuæ, ἢ, ἢτοι. Continuatiuæ, ἐ, ἐπερ. Subcontinuatiuæ, ἐπειδὴ ἢ ἐπειδὴ περ. Causales ἵνα, ὅπως, γὰρ ὅτι διότι. Dubitatiuæ, ἄρα, μῶρ, μή. & quæcunq; præterea de significationibus coniuunctionum dici solent.

Prepositio.

PRAEPOSITIONES monosyllabæ sunt sex, ἐν, ἐς uel ἐς. ἐκ uel ἐξ, πρὸ, πρὸς, σὺν, pro quo Attici ξὺν in compositis.

Disyllabæ duodecim, ἀνά, κατὰ, ἐπί, μετὰ, παρά, ἀντι, ὑπὸ, πρὸς, ἀμφί, ἀπὸ, ὑπέρ.

Consonantem præcedit ἐκ, Vocalem ἐξ: ἐκ γῆς, ἐξ αὐτοῦ.

Hactenus de partibus orationis ea conscripsimus, quæ Græcas literas auspicantibus, omninò putamus necessaria. & citra quorum cognitionem, frustra legendis autoribus operam impendant. Nunc quæ præterea dicenda sunt de Nomine & Verbo, carptim & breuiter adnotabimus.

Annotationes in nomina adiectiua. 25

Adiectiua in es puram & &.

Tertiæ declinationis, masculini os, puri, aut &. Fœmininum est α, non puri η. Neutrum semper ου. ὁ ἅγιος, ἡ ἅγια. τὸ ἅγιον. ὁ ἀνδρῆς, ἡ ἀνδρῆς, τὸ ἀνδρῆς. ὁ καλός, ἡ καλή, τὸ καλόν. excipe ὁ

pe ὁ

titur in temporale. ἔμελλον ἤμελλον. ἐβλόμην ἤβλο-
λόμην. ἐδωάμην ἠδωάμην. Sic εἶδεν ἠδεν, Plus
quamperfectum ab εἶδα. nam ε, siue solum siue
in diphthongo, mutant in η.

- 5 Perfecto Attici penultimam ε, disyllabi pri-
mæ & secundæ coniugationis uertunt in ο. πῆμα
πῆμα. πῆμα. πῆμα. Communiter: πέπομα. Atticè. βρε-
χω βέβρεχα βέβροχα.

Atticifimus.

- Verbum μῶνω facit μεμῶνκα, tanquā à μῶνέω.
10 Attici inchoatorū ab ε. ο. & α, breui, Præterito
communi præfigunt duas priores literas præ-
sentis. εἶζω, ἤεκα, ἐρέκα. Passiuum ἐρέμαι. ὄ-
λω, ὄλα, ὄλωλα, Præteritum medium est. ἀγέρω,
ἠγέρκα, ἀγύγερκα, ἀγύγερμαι.

- 15 Corripitur autem præteriti Attici tertia syl-
laba, si trium syllabarum numerum excefferit
hoc modo: uertitur η in ε. ω in ο. ε & ω abij-
ciunt ε. ο. & ου subiunctiuam.

Atticifimus.

- ἀλήθω, ἠλήκα, ἀλήλεκα. ἐρωτῶ ἠρωτήκα ἐρηότηκα.
20 ἀλέφω. ἠλεφα, ἀλήλιφα. ἐλδῶ. ἠλδῶ. ἐλήλυθα.
ἐτοιμάζω, ἠτοίμακα, ἐτητόμακα. ἀκῶ, ἠκα, ἀκήκα.
At ἐρείδω, ἠρεικα, ἐρήρεικα, ἐρήρεισμαι, ἐρήρειδα. ut
differat ab ἐρέκεικα uerbi εἶζω.

- Verbum ἐδῶ, ἠκα, ἐδῶκα, & interiecta syllaba
25 δὲ ἐδήδῶκα, passiuum ἐδήδῶμαι. sic ἄγω assumit γο.
ἠχα ἄγχεκα ἀγύγοχα. sed euphonia tollit γ, ἀγύγοχα.

Inceptis ab ο, uel ω, Præteritum Atticum
præfigite. ὄραω, ὄρακα, ἐώρακα. οἶγω, ὠγα, ἔωγα.
unde fit ἀνέωγα.

ᾠθω, ᾠσμαι, ἔωσμαι. ᾠνέομαι, ᾠνημαι, ἔᾠνημαι.
Idem fit in Præterito imperfecto, ἔωρων, ἔωνόμην
& consimilibus.

Sic εἶκω mediū Præteritū facit οἶκα, unde ἔοικα.
Accidit hoc & in Aoristis aliorum quoque
uerborum. ἦκα, ἔηκα, unde ξωλέμην. εἶπα, ἔειπα,
πρόσειπα. ᾠπέμην, ἔωπέμην. sed huiusmodi ma-
gis poetarum sunt.

Cæterum ε, augmentum Atticum, spiritum
fortitur præsentis. ὄραω, ὄραλα, ἔώρακε. ᾠνέομαι, 10
ᾠνημαι, ἔᾠνημαι.

Atticismus. Attici præterea pro incremento λε, & με, po-
nunt ε, diphthongum, λῆβω, λῆλυθα, ἔληθα.
μείρομαι, μέμαρμαι, εἴμαρμαι.

Plusquamperfecti & prima & tertia singularis
Atticè per η, sine ν. ἐπετύφη ἐγώ, ἐπετύφη
ἐκείνῳ. unde ἐκεχύνη Plusquamperfectum me-
diū, à χύνω. & ἦδ' η pro ἦδ' ην ab εἶδω.

Tertiam pluralem ἐπετύφεσθε, Atticus effert
per εσθε, elidendo subiunctiuam. ἐπετύφεσθε, 10
ἦδ' εσθε, ἀκηθέσθε.

Est quandoq; hoc tempus contentum incre-
mento Perfecti. πεθεμελίωθ Plusquamperfectum
passivum, à θεμελίσομαι.

Atticum Plusquamperfectum temporaliter 15
initio augetur. ἐγγύρεθ, ἠγγύρεθ, ὄρωρυχα ὠρωρέ-
χειν. ἀπύρωε, ἠπύρωειν. Excipe ἐληλύθει & ἐληλύθειν,
ab ἐλήλυθα, & ἐλήλυθα ab ἐλῶθω. At ἔολπα, ἐώλ-
πωσθ : ἔωργα, ἐώργασθ, ἔοικα ἐώκειν, augentur secun-
da syll

da syllaba pro ἰόλωειν, ἰόργειν, ἰοίκειν.

Aoristus primus consonantem seruat Futuri, præter quinq̄. ἔπω ἔπιπαι : ἐνέγκω ἠνεγκαι : τίθημι ἔθηκα : δίδωμι ἔδωκα : ἵκισι ἦκα, duo primi etiam in reliquis modis usurpantur, tres ultimi minimè.

Quatuor scribuntur purè, χέω ἔχεα uel ἔχουα : κείω uel κέω, ἔκεια : σέω, ἔσεια : ἀλόω ἠλευα, sublata futuri consonante.

Aoristus secundus disyllabus, in multis non corripit penultimam, quod in eadem cadat augmentum, ἄδω ἦδον, ἔλω ἔλωρον : ἔλω ἔλωρον, ἔπω, ἔπιπαι, ἔχω ἔχωρον ἠκω ἠκον ἄγω ἠγον, & Atticè ἔγαγον, interposito γα. εἶδω εἶδον, inam ἰδον poeticum est. ἐλόω ἠλωρον, sed est Syncope ab ἠλωρον.

Etiam trisyllabus penultima longa, ἐνέγκω ἠνεγκον, παρέδω ἠπαρδον, δίδωμι ἠδων. & Metatheti poetica ἠπαρδον, ἠδων : πλέωω, ἠπλωρον, ad corpus pertinet, ἠπλωρον ad animum.

In sextæ coniugationis circumflexis, nihil ob penultimam mutabitur. γέω ἔσχωρ, εὔρω εὔρωρον, βλάσσω ἠβλασρον, δαπέω ἠδασρον, ὀλιδέω ὠλιδον.

Tria λέγω, πλέγω, βλέπω, non mutant ε, in α. ἔλεγον, ἠφλεγον, ἠβλεπον. At τέμνω ἠταμον & ἠτεμον.

Tertia pluralis par primæ singulari, ἔτυπον. sed Bæoti in imperfecto & utroq̄ Aoristo, hæc personam faciunt syllabis parem primæ plurali. ἐτύπτομεν ἐτύπτοσαν. ἐτύψαμεν, ἐτύψασαν : ἐτύπομεν ἐτύποσαν. unde sunt illa εἶδον, ἠμάλοσαν, ἠλωσαν, ab εἶδον, ἠμαδον, ἠλωρον.

Futurum. Futura tria sunt, quæ spiritum præsentis non seruant, πρέσω θρέψω. ἔχω θρέξω. ἔχω ἔξω, ad differentiam aduerbii ἔξω.

Quartæ coniugationis polysyllabum futurum in ἴσω, circumflectunt Attici tollendo σ. νο- 5
μίζω νομίσω νομιῶ. & medium βασιζομαι βασισομαι
διῶμαι. ἀγωνίζομαι ἀγωνίσομαι νιῶμαι.

Atticismus. Barytona quædam habent futurum à circumflexis inusitatis. θέλω, ὀφείλω, μέλω, αὔξω, ἔψω, ἀλέξω, in ἴσω, θελήσω, ὀφειλήσω, ab obsoletis θελέω θε- 10
λω & cætera. Sic etiam βόλομαι βολήσομαι, tanquam à βολέομαι, βολῶμαι. Atticorum enim est è circumflexis facere barytona.

Sic πλέω, ῥέω, χέω, πνέω, in εσω πλόσω, & cætera, itidem κλαίω κλάσω, καίω uel κέω κούσω. 15

Imperatiui tertiam pluralem Attici faciunt similem Genitiuo plurali participiorum eiusdem temporis. τυπτόντων, τυψάντων pro τυπτότων τυψάτων.

Secundus Aoristus ultimam grauat τύπε. 20
sed acuuntur tres, ἐλθε, εὔρε, εἰπέ. sic Atticè λαβε, ἴλε, cum Communiter dicant λάβε ἴδε.

Optatiuo Aeolico non utuntur Attici, nisi in secunda & tertia singulari τύψεις, τύψει. & tertia plurali τύψειαν. 25

Subiunctiui secunda & tertia persona, tam barytonorum, quàm circumflexorum, & uerborum in μ, continet diphthongum impropriam, εἰμ τύπῃς τύπῃ, ποιῃς ποιῃ, πιδῃς πιδῃ.

Passiui secunda persona Præsentis & Futuri
 in η, τυπῆν, τυφθήσῃ, τυψήσῃ, πτύψῃ. Perfecti aus-
 tem in σαι, πεποίησαι, ut & præsentium à uerbis
 in με, πίνεμαι πίδεσαι. quem morem & in Baryton-
 5 nis quibusdam cernimus. φάγεμαι, φάγεσαι pro
 φάγῃ. & in circumflexis, κωχάσομαι ὤμαι κωχάσῃ
 χάσαι, pro κωχῆν κωχῶ. Et contrà quædam à
 uerbis in με delinunt in η, more barytonorum.
 κἀθῆμαι κἀθῆν. ἐπίσταμαι ἐπίσῃ, διώμαμαι διών, pro
 10 κἀθῆσαι, ἐπίστασαι. διώσσαι. Sic perfectum μέμνη-
 μαί μέμνην. pro μέμνησαι.

Quatuor Attici finiunt in ει. βέλομαι, βέλει, Atticisms.
 οἶομαι, οἶει. ὄψομαι, ὄψει. ἔομαι, ἔει, & facta Crasi εἶ.

Perfectum passiuum à uerbis in νω, per σμαι,
 15 faciūt Attici. μαιάνω μεμιάσμαι μολύνω μεμόλυσμαι
 Verbum μείνω μεμείνημαι, ut μεμείνηται, uelut à
 μείνω.

Disyllaba primæ & secundæ coniugationis,
 quæ Attico præterito mutant ε, in ο, hic repe-
 20 tunt ε. λέγω λέλεχα λέλεγμαι, κέλεω κέλεσθα κέ-
 λελεμαι. inuenitur & κέλεαμαι. Quæ habent ρε,
 cum aliqua consonante, uertunt ε, in α. σρέφω,
 ἔσρεφα, ἔσραμαι. sed βρέχω. βέβρεχα. βέβρεγμαι.

Aoristi primi passiuī. ἐρρώδιω & ἐμνήδιω, als
 25 sumpserunt σ, cum non sit in præterito ἐρρώτοι,
 μέμνητοι. Contrà, ἐσώθλιω perdit σ: nam Præ-
 teritum σέσωσαι à σώζω.

Cæterum ἐγνώδιω regulariter fit à Barytono
 γνώω, μ. γνώσω, π. ἔγνωκε, ἔγνωσμαι, unde ἐγνώθη,

Etiā ἐδωκέδω, & Atticè, ἠδωκέδω, ἀδωκέω.
 sed ἐδωκέθην, & Atticè ἠδυνήθην, ἀδυνάω, μ. δυνήσω
 Penultima huius temporis eadem cum Perfe-
 cto. at εὔρεθην & ἐπινέθην per Syftolen ab εὔρημαι
 & ἐπίνημαι. Sic composita ab αἰρέω αἰρέω. καθερέ-
 θην, ἀφηρέδω, & simplex ἔρεθην, ἀπράτερῃς, ἔρη-
 μαι καθερήμμαι, ἀφήρημμαι.

Sic ἐρρέθην ab ἐρρήμμαι γὰρ & ἐρρήθην, unde ῥηθείς.

Illa quæ uerterant Præterito ε. in α, hîc rursus
 per ε scribuntur, ἔσρεφω ἔσραμμαι ἔσρεφθην. 10

Optatiuorum prima pluralis in ημην, patitur
 Syncopen in omnibus uerbis. τυφθέημεν τυφθε-
 μην, unde formatur tertia τυφθεῖν. consimiliter à
 uerbis in μι, τιθέμεν τιθεῖμεν, τιθεῖν. sic εἶν pro
 εἶναι ab εἶμεν. 15

Subiunctiui secunda persona singularis di-
 phthongus est impropria. τύπτῃ, ποιῃ, τιθεῖ, simi-
 lis tertiæ Actiuorum.

Medium præteritum à βλάπτω, κελύπτω, κρύ-
 πτω, definit in βα. βέβλαβα, & cætera ab antiquis 20
 in βω finitis, βλάβω & cætera.

Sic à βάπτω, θάπτω, σκάπτω. præteritum in φα,
 βέβαφα, ab inuolutis βάφω, θάφω σκάφω. Sic Aor-
 istus secundus & Futurum secundum, ἔβλαβον,
 βλαβῶ, ἔβαφοι, βαφῶ. 25

Verbum μίμνω, facit μέμονα, ἀμύνω. fit enim
 μίμνω, per Pleonasmum ἀμύνω. & solent huius-
 modi uertere ε, in ι. πῶτέω πίπτω, τέκω τίπτω, ῥέπω
 ῥίπτω, ἔπω ἴσω.

Duo illa τέπελα, & μέμελα, unde μέμελα, fiunt à πλέω πλώ, μελέω μελώ. quæ Atticè grauiantur τέλω, μέλω.

Illà δεδύα & κέκυα, à δάω & κάω, ut φαίνω πέφνα.

Futura secunda media fiunt, ἔδομαι, πίομαι φάρομαι, præter morem: circumflecti enim deberent, ut τυπῶμαι.

Contractiones uerborum supra commemorauimus: uerùm & aliter quoq; fit Contractio.

πρόδωκας πρόδωκας, πρετίθει πρετίθει, πρόσπιον πρόσπιον, πῶ ἔργα πῶ ἔργα. Sic & τὸ ἀγαθὸν τὰγαθόν, καὶ ἐγὼ κἀγώ, τὸ ἕναντίον τέναντίον, τὸ ὄνομα τῶνομα, τὸ ἰμάτιον δοιμάτιον, Cuiusmodi crasis Apostrophî nota signari solet.

Perfecti passiuî penultima breuis, non semper asciscit σ. δέω, δέδωκε, δέδομαι, unde ἐδέδλω. δάω, δέδωκα, δέδωκα, unde δάμα. ἀράω, ἤρακα, ἤρακα, unde ἀροτήρ, tamen ὁ δεσμός tanquam à δέδομαι.

PLurima fiunt ab εω, quod uario spiritu, uaria significat.

Verbum Substantiuū εἰμί, sit ab ἔω, pro ἔωαρ. ἔω, hoc est, Sum: reduplicationem non habet: penultima non η, ex ε, ne idem sit cum ἡμί, dico: sed additur iota, ut penultima sit longa. & acuitur ultima cū dicendū foret εἰμι. nā dissyllaba penultimam circumflectunt, γνῶμι, δῶμι, κλῶμι.

Verbum sub
stantiuum.

Indicatiui præfens Sing. εἰμί, εἶ, ἐστί. Dua. ἐσόν, ἐσόν. Plu. ἐσμεν, ἐσε, ἐσσι.

Imperfectum Sing. ἦν, ἦς, ἦν. Dual. ἦτον, ἦτλω. Plur. ἦμεν, ἦτε, ἦσαν.

Personis in σ, Acoles addunt θα, ἦδια, ἐφηδια, ε
ἐπανδια.

Plusquãperfectũ med. εἶμην, ἦσο ἦτο, & cætera.

Futurum ἐσομαι, ut τυψομαι, ἐση, ἐσετοι, & Syncope ἐστω.

Imperatiui præfens, Singul. ἴδι, uel ἐσο, ἐστω. 10
Dua. ἐσόν, ἐσών.

Plu. ἐσε, ἐσεσαν. Inuenitur ἦτω, pro ἐτω, à Barytono ἐω, ἐε ἐέτω, & Crasi duorũ εε, in η, dicitur ἦτω.

Optatiui præfens Sing. εἴην, εἶς, εἶη. Du. εἴητον, εἴητλω. Plur. εἴμεν, εἴητε, εἴησαν & εἴην, de qua Syncope supra dictum est pag. 102. uersu 11.

Futurum ἐσοίμην, ἐσοιο, ἐσοιτο, ut τυψοίμην.

Subiunctiui Præfens Sing. εἴην ᾧ, ἦς, ἦ. Dual. ἦτον, ἦτον. Plu. ᾧμεν, ἦτε, ᾧσι.

Infinitiui Præfens, εἶναι. Futurum ἐσεδια. 20

Participij Præfens, ὁ ᾧν ᾧθ. ἦ ᾧε ᾧσις. ᾧ ᾧθ. Futurum ὁ ἐσομένηθ, ἦ ἐβωδὴ η, ᾧ ἐσόμην.

εἶμι eo.

εἶμι ᾧ πορδύομαι, fit ab ἐω. deinde εἶω.

εἶμι hoc est eo, uel ibo, nam Futurum εἶσω. 25
non est in usu.

Indicatiui Præfens Sing. εἶμι, εἶς uel εἶ unde ᾧσαι, εἶσι. Dua. ἶτον, ἶτον. Plur. ἶμεν, ἶτε, ἶσι. & Ionicè ἶασι, πρῶσῖασι, εἶσῖασι.

Imperf

Imperfectū S. εἶμ, εἶς, εἶ. D. ἴτορ ἴτηρ. P. ἴμερ, ἴτε, ἴτερ.
 Perfectum inulitatum εἶγε. unde plusquamper-
 fectum εἶδηρ. & Atticè ἴμερ.

A pfecto med. εἶα, fit ἴα. & solutione ἴια, ἴιας ἴιαι.

5 Plusquamperfectum ἴεμ, tertia pluralis ἴεσθαι,
 & ἴεσθαι, ἀνἴεσθαι, ἴεσθαι.

Ab Aoristo primo εἶσε fit εἶσθαι, & inde ἴσθαι &
 ἴισθαι.

Aoristus secundus ἴορ, ἴες, ἴε, ab εἶω. Participium,
 10 ἴώρ. alij tria dicunt praesentia acuta, ἴώρ, λιώρ &
 ἴώρ, pro ὄρ ab εἶμί sum.

Imperatiuus Sing. ἴθι, ἴτω. Dua. ἴτορ, ἴτωρ. Plu.
 ἴτε, ἴτωσθαι. Pro ἴθι etiam dicitur εἶ, ab εἶω. Imper-
 rat. εἶ. Crasis εἶ, ἔξαι, ἴσαι.

15 Infinitiuus, ἴναι. etiam εἶναι, unde ἀπεῖναι, πα-
 ρεῖναι per Metathesim ab ἴναι recepto infinitiuo,
 unde ἀπεῖναι, μεπέιναι, πεσιγῖναι ab ἴναι quod fit
 ab εἶω.

ἴναι ὁ πέμπω, hoc est, mitto, fit ab εἶω, per res ἴναι. mitto.

20 duplicationem impropiam, coniugandum ut
 πίδυμι. Futurum, ἴσω.

Actiui indicatiui Praesens. Sing. ἴμι, ἴς, ἴσι.
 Dua. ἴτορ, ἴτορ. Plu. ἴμερ, ἴτε, ἴσι. Ionice, ἴεσι.
 unde ἴαισι, ἐνἴαισι & cetera.

25 Imperfectum ἴλω, ut ἐτίθλω. Perfectum εἶγε Bæo
 torum more, pro ἴγε à futuro ἴσω, unde εἶκώς,
 ἀφαικώς, ἀφαικῖναι.

Aoristus primus, ἴκη, ἴκας, ἴκε, pro ἴσαι. futuri
 consonantem non seruat. sic ἀφῆκα, παρῆκα. &

ἀντιμέμνη Aoristus medius.

Aoristus secundus Sing. ἦν, ἦς, ἦ. Dua. ἔην, ἔτλω.
Plu. ἔμεν, ἔτε, ἔειπον, unde πρόσκειπον. mutat penultimam ut ἔειπον, ἔειπον.

Imperatiui Præfens, ἔειπε, ἔειπε, & cætera. Aoristus secundus ἔς, ἔτω, ut δές. unde composita, πρόσκεις, ἀφείς, κέβεις.

Optatiui Præfens, ἴσμεν. Subiunctiui ἔαρ ἰῶ. Infinitiuus ἴσθαι. Participiū ἴεις. omnia ut τίθμεν.

Aoristi secundi optat. εἴην. Subiunctiui, ἔαρ ὦ, ἦς, ἦ. & interdum ἔω, ἔης, ἔη. deinde εἴω, εἴης, εἴη, unde ἀφείω. Infinitiuus εἶναι penultima diphthongo ut θείναι unde composita ἀφείναι, λαθείναι. Participium εἶς, γῆτο. ἀφείς, κέβεις, & cætera.

Passivum.

Passiui Præfens, ἴμαι. Imperfectum ἴμεην. omnia ut τίθειμαι. Perfectū εἴμαι per ε ut τίθειμαι. Tertia pluralis εἴνται, ἀφείνται, ἀφείνται, pro quibus Attici ἀφείωνται, ἀφείωνται, ut ἀφείωλια ἢ ἀφείλια, tollendo subiunctiuam, & interponendo ω μέγα. Aoristus primus ἔειπον, à tertia perfecti εἴνται. corripiendo penultimam ut ἔτεειπον. dicimus tamen εἴειπον, ἀφείειπον, quod & ἀφείειπον.

Medius Aoristus primus, ἀντιμέμνη, ἀντιμέμνη, πρόσκειμεν, & cætera.

Aoristi secundi Indicatiuus, ἔειπον, ἔειπον & ἔειπον & οὐ ἔειπον. Imperat. ἔειπον & ἔειπον & οὐ ἔειπον, unde κείσο, πρόσσο, πρόσσο. Optatiuus, εἴμεν, εἴσο, εἴσο. Subiuncti. ἔαρ ὦμαι. Infinitiuus εἶσαι. Participium, ἴεισο.

ἔμμι ὁ ἐπιθυμῶ concupisco. usitatum est in passivo presentis, ἔμαι, ἔσαι, ut τίθεμαι. & Imperfecto ἔμμεν, à quo compositum, ἐθέμεμαι, & ἐθέμεν.

ἤμαι & κέεθμαι sedeo, fiunt ab ἔω ἔω ἔμαι, ἔμαι ἤμαι sedeo.

- 5 Crasis ἤμαι, ἦσαι, ἦται. Duae. ἤμεθον, ἦθον, ἦθον.
Pl. ἤμεθα, ἦθε, ἦν. Sic κέεθμαι, κέεθσαι, & cætera.
Imperfectum, ἤμην, ἦσο, ἦτο. ἐκέεθμεν ἐκέεθθε, ἐκέεθτε.
Imperatiuus, ἦσον, ἦθω. κέεθσον, κέεθθω. Etiam κέ-
εθ sede, à κέεθθε, Ionicè κέεθνο, & Systole κέεθε,

10 Crasis κέεθ.

κῆμαι iaceo à κέω, κέω, κέμεν, κέμαι, & Crasi κῆμαι iaceo.
μαί κῆσαι, κῆται. Imperfectum ἐκέμεν, ἐκέθε, ἐκέτο.
Futurum medium, κέεσμαι, κέεσον, κέεσται.

Composita sunt, ἀνάκειμαι, ἐπίκειμαι, δικάκειμαι.

- 15 ἴσμι cognosco ab ἴσσω, ἴσμι, ἴσθης, ἴσθαι. tertia ἴσμι cognosco
pluralis ἴσσαι accentu in antepenultima, ut part. ἴσσαι.
ἴσθης. ἴσθαι, τῶς ἴσσαι, non ἴσθης, ἴσθαι, ἴσσαι.
non enim seruat legem uerborum in μι, quæ
exigit ἴσθης acutum.

- 20 Imperfectum ἴσθην, ἴσθης, ἴσθη. tertia pluralis ἴσθη-
σαν, Syncope ἴσθη.

Imper. Sing. ἴσθη, ἴσθητω. D. ἴσθηθον, ἴσθητων. P. ἴσθη-
τε, ἴσθητεσαν. Syncope ἴδθι, ἴσθω, ἴσθη, ἴσθηται, ἴσθη-
τεσαν. Sic in presentis ἴσθημεν ἴσθητε, ἴσθητε ἴσθητε.

- 25 Palsium ἴσθημαι, unde ἴσθημαι, compositum Palsium.
ἐπίσθημαι, ἐπίσθησαι, ἐπίσθητε. Imperfectum, ἐπίσθη-
μι, ἐπίσθητε. Ionicè ἐπίσθη, Crasi ἐπίσθη, ἐπίσθητε.
Futurum ἐπίσθησμαι.

φημί dico, à φάω. Sing. φημί, φης per η diphthongon,

gon, φησί. Dua. φατόρ, φατόρ. Plur. φάμεν, φατέ, φασί acuta ultima, licet participium sit φάς φάωντος, τοῖς φᾶσι per ᾱ circumflexum.

Imperfectum ἐφλω ut ἰσλω. Aoristus primus, ἐφασα, ex Fut. φήσω. Aoristus secundus, ἐφλω in singulari similis imperfecto. Quod fit quoties non est reduplicatio, τλήμι ἐτλην, γινώμι ἐγνων. In duali autem ἐφῆδον, ἐφῆτλω. & plurali ἐφημεν, ἐφῆτε. ἐφῆσαν, servatur longa penultima, quam Imperfectum corripit. ἐφᾶδον, ἐφᾶτλω, ἐφᾶμεν, ἐφᾶτε, ἐφᾶσαν. 10

Infinitivus φάνααι, acutum ᾶ ut ἰσάνααι, nam φᾶνααι per ᾱ, circumflexum, est Aoristus primus à φάναω.

Medius Aoristus secundus, ἐφάμην, ἐφᾶσθε, & cæteræ.

ἰσῆν pro ἰσαδι, quandoque Imperativus verborum, in με, fit à tertia imperfecti, ἐπίμπλη, πίμπλη. 15

τέθνημι reduplicatur per ε, more Ionico, à θνάω,

τέθνημι, tertia pluralis τεθνάσθαι, ut ἰσᾶσι. Imperativus est τέθναδι.

Optativus τεθνάειω. Infinitivus τεθνάειαι. Sic

τέτλημι, τέτλαδι, τετλαίω, quod & τλήμι à τλάω. 20

ἔσημι quoque per ε, reduplicatum, unde ἔσανμεν

ἔσᾶσι, & Optativus ἔσεύειω, ἀφεσεύειω. Infinitivus

ἔσᾶνααι, ἀφεσεύειαι penultima per ᾶ acutum.

I N V E S T I G A T I O

T H E M A T I S .

25

Verba que
ultra imper-
fectum non cō-
iungantur.

VLtra Imperfectum non coniungantur, finita in αωω, ενω, ειω, αδω, εθω, υθω, ξω, χδω, λδω, υδω. & alia item plurima, uel hoc uel illo tempore carent. Sed quia uariant crebro eiusdem uerbi

bi

bi themata, ut *λύω, οἶμαι, οἴσω, οἴσω*, *θύσκω, θέω, θύσω, θύσω* *τέθνημι* : aut à diuersis omninò pendet formatio receptorum temporum, ut *φέρω, οἴσω, ἐνέγλω, ἐνέχω*, ideo huiusmodi tēpora referemus
 5 ad thema proprium licet inusitatum, unde regulariter deduci queant. *φέρω* in usu habetur, non tria reliqua, tamen Futurum *οἴσω* ab *οἴω*, Aoristi *ῥέγω* & *ῥέγομαι* ab *ἐνέγλω*. Præteritum medium Atticū *ἔθηνον* ab *ἐνέχω*, & ita in cæteris. quæ uer-
 10 τὸ themata uersentur in usu, docebit lectio.

ἄγω. Futurum *ἄξω*. Præteritum *ἤγα* & Atticè *ἄγαχα* Pleonasmò *ἄγαχα*. Aoristus secundus *ἤγαγον*, & Pleonasmò syllabæ *γα ἤγαγον*, unde *ἄραγε, ἀράγε, ἄραγε, ἄραγε*, *ἄγαγε, ἀγαγε*. Participium *ἄγαγών*.

15 Imperatiuus autem *ἄγε, ἄγετε* præsentis est temporis. Nam quorundam Futura pro Præsenti usurpantur, ut ab *ἄγω, λύω, οἴω, ὄρω*, Futura *ἄξω, λύσω, οἴσω, ὄρω*, & *ὄρω* Aeolicè pro *ὄρω*, & usque ad imperfectum solum coniugantur. itaque *λύσω,*
 20 Imperfectum *ἔλυον*. Imperfectum medium *ἔλυον*. *οἴσω*, Imperfectum *οἴσσοιμι*, Imperatiuus *οἴστω, ὄρω*, Passiuum *ὄρομαι*, Imperfectum *ὄρομαι*, & Ionicè *ὄρομαι*, & Imperatiuus *ὄρομαι*. Sic *ἄξω*, Imperatiuus *ἄγε, ἄγετε*.

25 *ἄγωμι*, Præteritum mediū *ἤγα* sumit ab *ἄγω*, & *ἔαγα* pro *ἤγα*, solutione *α*, in *εα*, Aoristus pri. *ἤγαγον* & *ἔαγα*. Aorist. secundus pass. *ἤγαγον* & *ἔαγα*, sic in composito *ἔαγαγα, ἔαγαγα, ἔαγαγα*.

Desinentium in *γω* aut *γωμι*, tempora for-
 mabis

mabis à finitis in γω, ἄγνυμι tanquam ἄγω, sic
 ζεύγνυμι, μιγνύω, μοργνύω, πυγνύω, ρηγνύω.

ἄδω. Præteritum med. ἤδα & solutione ἔαδα.

Participium ἔαδώς, ut ἔαγην, pro ἤγην, ἔαλωμ pro
 ἤλωμ, & similia.

αἰδάνομαι. Futurum medium αἰδήσομαι, Præ-
 teritum pass. ἤδημαι, Infinitivus ἠδῆσθαι, Aoris-
 tus secundus med. ἠδόμην, ab αἰδέομαι.

Ex ανω, & ανομαι, deduces tempora, ut ex εω
 & εομαι. ἁμαρτάνω ut ἁμαρτέω, sic ἀπεχθένομαι.
 αὔξάνω, βλασάνω, καταδαρθάνω, ut ἀπεχθέομαι,
 αὔξω, & cætera.

ἀλίσκομαι Fut. ἀλώσομαι. Præter. ἤλωκα & ἔαλω-
 κα, Pass. ἔάλωμαι. unde verbalia ἄλωσις, ἄλωτος ab
 ἄλῳ, Aoristus secundus ἤλωμ ἔάλωμ, Infinitivus
 ἄλῶναι, Participium ἄλῶς ἄλῶντι ab ἄλωμι, Quæ
 sunt omnia uocis actiuæ, sed significationis pass-
 siuæ, Id quod frequentissimum est in composi-
 tis uerbi ἴσμι, ut καθεσῶτα constituta.

Augmento-
 rum in qui-
 busdam ua-
 rictas.

Compositū ἀνάλιςω ualde uariat in augmen-
 to Præteriti; dicitur enim ἀνάλωκα sine augmen-
 to, & ἀνάλωκα, etiam ἀνήλωκα, ἠνάλωκα, ἠνήλωτα,
 ἠνάλωτα. Atq; hæc incrementorum diuersitas,
 in multis præterea contingit.

ἐγγύαμαι, Imp. ἠγγύατο, Perf. ἐγγύηκε. ἐγχευά-
 σομαι, Perf. ἐγχευασαμένον. & ἠνεχυρασμένον, quod
 tamen fieri possit ab ἐνεχυράζομαι, utrunq; enim
 inuenitur. ἐγγύαω ἐνεγγύησε ἐνεγγυησέμεν ἠγγύησε,
 sed ἐγγύατο & παρνεγγύησε sine augmento. βλαπέυ-
 ομαι

ομαι ἐβλάσκησαι & βεβλάσκησαι. & composita ἀ
 λέγω, per λε αὐτ εἰ, σιωαλεγμαῖοι & συλληλεγμαῖοι.
 διακτέο δεδιήμηλόσ, ut ἠνώχλησε per duplex αυ
 gmentum. ἀμώχρωμαι, ἠμώχρωμην. ἠνέχεθ & ἠνεί
 5 χερ. πῶρονίω πεπαρώνη. ἐπιδημῶ ἐπιδημήματα.
 ἐπιρρῶ ἐπιρρήματα. ἐπισατῶ ἐπεσατήματα. ἐμπολῶ ἐμ
 πεπόληκα, & ἠμπόλησε. κῆάομαι κήτημαι, & ἔκτημαι,
 & plurima itē alia generales canones Augment
 ti non exactē seruauerunt, de quibus copiosē
 10 Budæus in commentarijs linguæ Græcæ. ἀμω
 γίννμι & ἀμώμι. Fut. ἀμώμισω. Præt. pass. ἠμώ
 σμαι ab ἀμώμιω. Siqui dē m ννυω & ννυμι habenda
 sunt ut ω, quæcunq; præcedat uocalis, ζωννύω κε
 ραννύω κερζωννύω, πεταννύω φῶννυμι φῶννυμι, σφρην
 15 νύω, χωννύω tanquam ζῶω & cætera.

αἰείω, Fut. αἰείσω. Aorist. pri. Atticē αἰέωφα,
 Præt. med. αἰέωγα, Præt. pass. αἰέωγμαι, Partic.
 αἰέωγμένος. Aorist. pri. pass. αἰέωχθη. ἀπολλύω &
 ἀπόλλυμι, Futur. ἀπολλῶ, Præte. med. Atticum
 20 ἀπόλωλα ab ἀπόλλω. Futurum ἀπολέσω. Præter.
 ἀπόλεκα ἀπολώλεκα ab ἀπολλέω. ἀπείσκηκα ἀπε
 σκλήκως ἀπεσκλήκηναι perfecta sunt ab inusitato
 ἀποσκέλλω. Oratiuus ἀποσκέλλαι ab ἀπόσκημι.
 ἀρέσκω, Futurum ἀρέσω ab ἀρέω. nam σκω &
 25 σθημαι, tanquam ω & σμαι, βρώσκω, γηράσκω,
 ἰλάσθημαι. ut βρώω, γηράω, ἰλάσμαι.

αἰξω, Futur. αἰξήσω ab αἰξέω. Innumera δια
 30 rytona facta sunt ἐ circumflexis. temporarij sunt
 ἀ circumflexis; ἀλέξω, ἀχθομαι βόλομαι, θέλω μά
 35 λομαι.

χομαι, μέλομαι, μιλῶ, οἶχομαι, οἶομαι, ὀφείλω, tāquam
ἀλεξέω ἀλεξῶ, ἀχθεομαι ἀχθεμαι, & cætera.

ἀπόχη, Imperf. ἀπέχη. Futu. ἀποχέσῃς. Aoristus primus ἀπέχθη ab ἀποχέω, uide χέ
ἀΐσι, Imperfectum à circumflexo, pro ἀΐσιν ab
ἀΐσμι, ut ἐπίει pro ἐπίθη, pag. 75. uers. 7. Atticè
augetur ἀΐσι, ἠΐσι ut ἠφείθη ab ἀφείθη.

ἀφυκίθ' à φεύγω. tertia persona Præter. pass.
πίφυκται, uerbale φουκτός, unde ἀφουκίθ', &
ablata præpositiua ἀφυκίθ', ut τέτυκται pro τέ-
τυκται, à τούχω.

βαίνω, Futu. βήσομαι à βᾶω, Aorist. secund. ἔβην
à βῆμι. sic κατὰβαίνω κατέβην, Imperat. κατὰβαθι,
ut ἀνάβαθι, per α Atticè pro κατέβηθι ἀνάβηθι,
ut etiam φάθι & σύμφαθι. per Apocopen autem
κατὰβα, ἀνάβα, ut ἀνάστα pro ἀνάστη.

βάλλω Perfectum, βέβληκα à βλέω, ut ἀπέσκη-
κα non à simplici σκέλλω, sed σέλλω.

βιάω, Futu. βιώσομαι, tertia præter. pass. βεβιώται,
tāquam Imperfonale, & Participium βεβιωμένα, 20
Aoristus secundus ἔβιω. Imperat. βιώθι βιώτω.
Optatiuus βιοίην, ut δούλω, unde βιώλω, ut δώλω,
Infinit. βιδναε Particip. βιδς βιδνίθ', à βιώμι.

γαμέω. Futu. γαμήσω. Aorist. pri. ἔγμηκα, à γά-
μω. Præsens γαμησείω nupturio: nam quædam in
εω appetentiam actus significant, ac partim à Fu-
turo, πολεμήσω πολεμησείω bellaturio: ὀψώ ὀψείω
cernere cupio: βρώσω βρωσείω esurio: partim à
præsenti, κρατῶ κρατείω: κηρῶ κηρείω: τελῶ τε-
λείω,

λέω, & alia consimili ratione.

γίνομαι & γίγνομαι. Futu. γήνημα. Præteritū
 γεγήνημαι. Aoristus primus med. ἐγήνησαμην. Se-
 cundus ἐγήρομην, à γενάομαι. Præte. med. γέγονα, à
 5 γείνω. Aorist. pri. med. ἐγενάμην. Fut. primū med.
 γηοῦμαι, à γένομαι. dicitur etiā γηνώω per gemi-
 num νν, unde Aorist. pri. ἐγήνησα. med. ἐγήνησα-
 μην, tertia persona ἐγήνησαῶ, Syncope ἐγήνησαῶ,
 pro qua γήνησαῶ more Ionum, qui augmenta res-
 10 sponunt, ut etiam γένησαῶ pro ἐγένεσαῶ, ab ἐγενάμην.

γινώσκω. Futurum γνώσομαι. Præteri. ἐγνώκα à
 γνώω. Aorist. secundus ἐγνων. Imperatiuus γνώθι.
 Infinit. γνώμα. Particip. γνούς, à γνώμι. Sic ἀναγι-
 νώσκω, ἀνέγνωκα, & cætera.

15 δάκνω. Futu. δήξω. Aorist. secū. ἐδάκνον à δήκω.
 δεικνύω, & δέικνυμι. Futu. δέξω. Aorist. ἐδείξα
 à δέικω. Sic ἀποδείκνυμι, ἐπιδείκνυμι, ὑποδείκνυμι.

δέω. Futurum δέσω & δήσω. Præteritum pas-
 sivum δέδεμαι. Aoristus primus ἐδέθη.

20 δέομαι. Futurum δέωμαι. Præteritum δεδέκα-
 μαί. Aoristus primus ἐδέθη à δέομαι.

δέ, oportet. Infinit. δεῖν, utrunq; à δέω. Futur.
 δέησει. Aorist. primus ἐδέησε à δέω. sunt autem
 impersonalia uocis actiuae tertiæ personæ.

25 δέιδω. Præter. δέδεικα. med. δέδωκα pro δέ-
 δωκα. Euphoniae gratia; at Ionice δέδεκα tollēdo
 consonantē & corripiendo penultimam. Imper-
 ratiuus δέδιδι time. nam δεδέημαι. Futu. δεδέξο-
 μαί. Aoristus secundus pass. ἐδέθη.

h tius

tiuus δεδιγῆδι. Syncope δεδ'ιδι, pro quo etiam δεείδιδι à δεείδ'ιζομαι. crebro enim additur subiumctiua, ut fiat diphthongus, ut contra altera è diphthongo tollitur, εἶμα εἶματ' ἰμάτιον. Syncope uerò in multis locum habet.

ἀνώγιθι ἀνώχθι ab ἀνώγημι, & migrat γ. in χ, propter θ, sequens, ut νύχθ' ὄληρ pro νύκτ' ὄληρ. Sic κεκράγηθι κέκραχθι à κεκράζομαι. ὠνησάμην ὠνάμην. nam Aoristus primus med. facile admittit hanc figuram, per omnes modos & participia, 10

Annotatio. ὠνησάμην ὠνάμην, εὐρησάμην εὐράμην εὐράμενος ἐπρησάμην ἐπριάμην. secunda persona, ἐπριάσθ, Ionicè ἐπρίασθ, & Crasis ἐπρίω: & Imperatiuus πρίω εμε, ut ἴσω pro ἴσασθ. γῆνῆσθ γῆνασθ, Ionicum pro ἐγῆνασθ. & Operatiui plurales in ημεν, φαίμεν φαίμεν φαίμεν, de quibus pagina 102. uersu 11. ut διήμεν, διήμεν διήμεν. & tertia pluralis in Aoristis passiuus, ἠγέρθησαν ἠγέρθησαν, ἐπισμήθησαν ἐπισμήθησαν. iam illa δεδέμηκα δέδημηκα, τέτμηκα τέτμηκα, κέκμηκα κέκμηκα, & similia, præter hæc, ἦμεν ἦμεν, ἐπεξῆμεν πεσῆμεν. ἦτε ἦτε ζῆτε. ἦμεν ἦμεν ἠώημεν. ἀνήκαμεν ἀνήμεν. etiam ἦδ' εἰμεν ἦσμεν ἦδ' εἰτε ἦσε, ἦδ' εἰσαν, ἦσαν eliso ει, & mutato δ' in σ, ut, contra ἦδ' μεν pro ἦσμεν. ἔσαν ἔσαν, ἔσαν per ἔ ab ἐσάνεσαν: at ἔσαν per ἔ pro ἔσαν ut ἀνάβαθι pro ἀνάβηθι α pro κ. ἐσήκατε ἔσατε ἀφ' ἑσάτε. ἐλδύομεν ἐλδύομεν. εἰκάμεν εἰογμεν δεδύκαμεν. δεδύκαμεν: sed de Syncope satis multa sunt enumerata,

διδιάσκω. Fut. διδάξω. Aor. ἐδίδαξα à διδάσκω.
διδ

δισπᾶσκω. Futurum δισπᾶσω à δισπᾶω. Sic ἀρ-
 δισπᾶστω, ἀρδισπᾶσκω. Aorist. primus διέσπαυ
 ἀπέσπαυ fugi, pro διέσπω ἀπέσπω, ab ἀπέσπονμι
 διέσπονμι, sed α. pro η, ut ἔσπαυ pro ἔσπονυ. Partia
 5 cipiūm ἀπέσπας ἀποσπᾶντος. at ἀπέσπαυ διέσπαυ
 fugerunt, Syncope pro ἀπέσπαυ διέσπαυ. In-
 finitiuus σπᾶναι Præsens.

ἐγὼ οἶδα pro ἐγὼ οἶδα, ut ἐγὼ οἶμαι pro ἐγὼ οἶμαι
 per Crasim.

10 ἔδω. Præt. Atticum ἔδωκε & Pleonasmō ἔδω-
 κει. Præt. medium ἔδωκε. Futurum secundum
 med. ἔδωμαι pro ἔδωμαι ut φάγομαι, πίνομαι.

ἔδω. Futu. ἔδωμαι uel ἴσωμαι remoto ε. Præte.
 med. οἶδα. sed Futu. ἐδίησω ab ἐδίω. Præte. ἔδω-
 15 κε. Plusquamperf. ἐδίηκα, Syncope ἔδω, ἔδειν.
 Infinitiuus ἐδίηαι. Participiūm ἐδίως. Plusquā-
 perfectūm ἔδειν. Atticē ἔδειν et in η. Aoristus
 secundus ἔδειν. poeticē, ἔδειν sine ε. id quod in re-
 liquis perdurat, ἔδει, ἔδειμι, ἔειν ἔδω ἔδειν. Particip.
 20 ἔδειν. Optatiui Præsens ἐδείλω ab ἐδίημι.

ἐπιπύ pro ἐπέ. Aorist. sec. Syracusio more. ου
 pro ε, at ἐπιπύ ἐπάτω, Aoristus primus, ut τύφου.

ἐκέκραξα. Aoristus primus à κερᾶγω. quādoq;
 præteritum fit præsens, à κράζω. Præte. medium
 25 κέκραγα. inde κερᾶγω. Futu. κερᾶξω. Aorist. ἐκέ-
 κραξα. à πέθω. Præt. med. ἔπειθα, unde circūfle-
 xum ἔπειθ' ἔω θῶ, à quo uerbale ἔπειθεις.

ἔζηγοςέω. Præteritum medium ἐζήγοςεα. unde
 Præsens ἐζήγοςῶ.

ἔρομαι. Futu. ἐρήσομαι ab ἐρέομαι. Aorist. secundus medius ἠρόμην : nam ἐίρόμην fit ab εἶρομαι.

εὐρίσκω. Futurum εὐρήσω ab εὐρίω. Aoristus primus passivus εὐρέθη.

ἔχω. Futu. ἔξω per ἔ aspiratum. Præte. ἔχηκα. Aoristus secundus ἔχον à χέω. Imperatiuus χέε ἐπίχες πρόχες, à χῆμι, ut πῶες à πῶμι, φρέε à φρήμι, ad morem θέε à τίθημι. Aoristus secundus med. ἐχόμην ἀνεχόμην. Imperat. χεῖ ἀπόχε. At ἰχόμην 10 ab ἰχω, uerbale ἄχετθ à χῆμι. Præteritum pass. ἔχεμαι, tertia persona ἔχεθ, χετός ἄχετος, sic uerba ἰε χέσις ab eodem. Aoristus primus pass. ἐχέθην similiter ab ἔχεθ, sic illi Aoristi quos notauimus pagina 102. uersu 4. ἐνρέθην, ἠρέθην, ἐπωνέθην ἐρρέθην 15 θην regulariter deduci possunt à passiuo Perfecto uerborum in μι. In summa, uerbalia quæ longam habent penultimam uocalem, proficiscuntur à circumflexorū Præterito: contra, quæ breuiem, à uerbo in μι: nam huius Præteritum passiuum, penultimam breuiat, ut χῆμα ab ἔχημαι, χέσις ab ἔχεμαι. ἄλωσις. ἄλωτός, ab ἠλωμαι. δούσις à δέδουμαι & ita in cæteris.

ἔω induo uel sedeo, augetur per ι. Præte. pass. εἶμαι. Plusquamperfectum εἶμην. Participium εἶμι 25 μίθ. Aoristus primus εἶσα. Particip. ἔσες. uerbale εἶμα εἶματθ augmentum seruat: unde εἶματθου ablato ε: sic ἰσέον ab εἶδω, ἰτέον ab εἶμι.

ἤρ δὲ ἐγώ, inquit autem ego, ἦ δὲ ὁς, inquit autē, ille, dicta sunt per Aphæresin à φίμη, pro quo ἡμί.

ἡμί. ἔφημ, ἔφης. ἔφθ, & φλώ, φῆς, φῆ, unde ἦμ, ἦς, ἦ.
ἦδα pro ἦς pagina 104. uerlu 5.

ἦδημ Iactatus sum, & optatiuis ἦδέην, Aorist
stus primus ab ἦδεμαι.

3 δάπτω. Futurum δάψω. Aoristus primus ἔθα-
ψα. Aoristus secundus pass. ἐτάφημ à ταφα.

θέλω uel ἐθέλω tēpora sumit à βελέω uel ἐβελέω
Sūt autē plurima tū uerba tum nomina διπλο-
γῶμενα, hoc est, quæ dupliciter dici possunt. ὀρός

10 & ὀρός, ἀτροφές ἀτροφής, σαῶς ἀσαῶς, μικρός συμ-
νός, σπαίρω ἀσπαίρω, θυθιωῶ θυθηνῶ, θρυλῶ θρυλλῶ,
ναυαγῶ ναυηγῶ, σήκω ἐσήκω, ἀλινδῶμαι κελινδιδῶμαι.

Multa prætereà sunt uel Barytona uel Circūfle-
χα, ῥίπτω ῥιπτότω, κύνω κύντω, ἔλκω ἐλκῆω, εἶδω εἶδέω,

15 δόκω, unde δέξω & δόκέω, πρύχω & πρυχώω, unde
πύρρυχω μὲν Θ. Alia & Barytona, & Circūflexa,
& in μι, εἶδω εἶδέω εἶδημι: Alia in diuersis coniu-
gationibus, δυνάω δυνάζω. quorum omnium ua-
rietas legendis autoribus est obseruanda.

20 θνήσκω. Futurum θανῶμαι. Aoristus secundus
ἔθανον à θένω. Præteritum τέθνηκε à θνάω, & Ioni-
cè τέθναα, ut βέβηκε βέβαα. Imperatiuus τέθναθι.
Optatiuus τεθνάτω. Infinitiuus τεθνάσαι. Partici-
pium τεθνάς à τέθνημι præsentī, quod reduplicas-

25 tur per ε, unde fit τεθνάσει tertia pluralis, ut ἰσᾶσι,
quanquā potest τεθνάσει Præteritum esse pro τε-
θνάσει per Crasim, ut etiam Infinitiuus τεθναῶσαι
per ᾶ circūflexum, pro τεθναῶσαι. Participium
autem τεθνεός, à θνέω τέθνημι. Præteritum Βεε

ticum $\tau\acute{\epsilon}\delta\nu\epsilon\nu\epsilon\alpha$ per $\epsilon\iota$, & Ionicè $\tau\acute{\epsilon}\theta\nu\epsilon\alpha$, $\tau\epsilon\delta\nu\epsilon\iota\acute{\omega}\varsigma$,
 & ablatō iōta $\tau\epsilon\theta\nu\epsilon\iota\acute{\omega}\varsigma$, pro quo poetæ $\tau\epsilon\delta\nu\epsilon\iota\acute{\omega}\varsigma$.

$\acute{\iota}\delta\mu\epsilon\nu$, pro $\acute{\iota}\sigma\mu\epsilon\nu$ scimus, more Dorico, ut $\delta\sigma\mu\acute{\eta}$,
 $\delta\delta\mu\acute{\eta}$. ut dictum est pag. 114. uersu 18.

$\acute{\iota}\nu\theta\acute{\upsilon}\mu\alpha\iota$. Futurum $\acute{\iota}\xi\theta\acute{\upsilon}\mu\alpha\iota$. Aorist. secundus me- 3
 dius $\acute{\iota}\nu\theta\acute{\upsilon}\mu\omega$ ab $\acute{\iota}\nu\theta\acute{\upsilon}\mu\alpha\iota$. Sic $\acute{\alpha}\omega\mu\acute{\iota}\nu\theta\acute{\upsilon}\mu\alpha\iota$, Præte. pass.
 $\acute{\alpha}\phi\acute{\iota}\gamma\mu\alpha\iota$, Aorist. secundus medius $\acute{\alpha}\omega\mu\acute{\iota}\nu\theta\acute{\upsilon}\mu\omega$.

$\acute{\iota}\pi\acute{\tau}\alpha\mu\alpha\iota$. Futurum $\omega\pi\acute{\iota}\sigma\theta\acute{\upsilon}\mu\alpha\iota$. Aorist. secundus
 $\acute{\epsilon}\pi\acute{\tau}\omega$, med. $\acute{\epsilon}\omega\pi\acute{\tau}\alpha\mu\omega$. Participium $\pi\acute{\iota}\tau\acute{\alpha}\mu\eta\nu\sigma$ $\acute{\alpha}\pi\pi\acute{\tau}\acute{\alpha}$
 $\mu\eta\nu\sigma$. Infinitiuus $\pi\acute{\iota}\tau\acute{\alpha}\delta\alpha\iota$, & α in ϵ dicitur $\omega\pi\acute{\tau}\epsilon\delta\theta$ 10
 $\acute{\epsilon}\pi\acute{\iota}\omega\tau\acute{\epsilon}\delta\theta$, quāquam sint quædam uel primæ uel
 secundæ cōiugationis, ut $\tau\acute{\epsilon}\delta\nu\eta\mu\iota$ à $\delta\nu\acute{\epsilon}\omega$ uel $\theta\nu\acute{\alpha}\omega$,
 ita fuerit $\omega\pi\acute{\tau}\acute{\alpha}\delta\alpha\iota$ ab $\pi\acute{\iota}\tau\acute{\alpha}\omega$ $\acute{\iota}\omega\tau\eta\mu\iota$. at $\omega\pi\acute{\tau}\epsilon\delta\theta$ à $\pi\tau\acute{\epsilon}\omega$
 $\acute{\iota}\omega\tau\eta\mu\iota$, sic composita $\acute{\alpha}\omega\mu\acute{\iota}\omega\pi\acute{\tau}\alpha\mu\alpha\iota$ κα $\delta\acute{\iota}\pi\acute{\tau}\alpha\mu\alpha\iota$. Præ-
 teritum passiuum, $\omega\acute{\epsilon}\pi\acute{\tau}\alpha\mu\alpha\iota$. uel ab $\acute{\iota}\omega\tau\eta\mu\iota$, uel à 15
 $\omega\pi\acute{\tau}\eta\mu\iota$. multa enim nunc reduplicatione sunt af-
 fecta, nunc carent, $\omega\pi\acute{\tau}\eta\mu\iota$ $\acute{\iota}\pi\acute{\tau}\eta\mu\iota$, $\tau\lambda\acute{\eta}\mu\iota$ $\tau\acute{\epsilon}\tau\lambda\eta\mu\iota$, &
 consimilia.

$\acute{\iota}\sigma\theta\epsilon\omicron\nu$ sciendum, ab $\acute{\epsilon}\acute{\iota}\delta\omega$. Præteritum passiuum
 $\acute{\epsilon}\acute{\iota}\sigma\mu\alpha\iota$ $\acute{\epsilon}\acute{\iota}\sigma\alpha\iota$ $\acute{\epsilon}\acute{\iota}\sigma\tau\alpha\iota$. uerbale $\acute{\epsilon}\acute{\iota}\sigma\theta\epsilon\omicron\nu$; at $\acute{\iota}\sigma\theta\epsilon\omicron\nu$ dicitur re- 20
 iecto ϵ , ut $\acute{\iota}\mu\acute{\alpha}\kappa\tau\iota\omicron\nu$ sine diphthongo, cum tamen
 fiat ab $\acute{\epsilon}\acute{\iota}\mu\alpha$ $\acute{\epsilon}\acute{\iota}\mu\alpha\acute{\iota}\sigma$.

$\acute{\iota}\tau\epsilon\omicron\nu$, & Pleonasmō $\acute{\iota}\tau\eta\kappa\acute{\tau}\epsilon\omicron\nu$, ab $\acute{\epsilon}\acute{\iota}\mu\iota$ uado. Præ-
 teritum actiuum esset $\acute{\epsilon}\acute{\iota}\kappa\alpha$, passiuum $\acute{\epsilon}\acute{\iota}\mu\alpha\epsilon$ $\acute{\epsilon}\acute{\iota}\sigma\alpha\iota$
 $\acute{\epsilon}\acute{\iota}\tau\alpha\iota$, unde $\acute{\epsilon}\acute{\iota}\tau\epsilon\omicron\nu$, & ϵ sublato $\acute{\iota}\tau\epsilon\omicron\nu$, ut fit in $\acute{\iota}\sigma\theta\epsilon\omicron\nu$ 25
 & $\acute{\iota}\sigma\theta\varsigma$. contrā fit in $\theta\acute{\epsilon}\acute{\iota}\mu\alpha$, $\theta\acute{\epsilon}\acute{\iota}\sigma\iota\varsigma$, $\acute{\alpha}\phi\acute{\epsilon}\acute{\iota}\sigma\iota\varsigma$, & huiusmo-
 di. siquidem factum est $\theta\acute{\epsilon}\acute{\iota}\mu\alpha$ à Præte. pass. $\tau\acute{\epsilon}\theta\epsilon\acute{\iota}$ -
 $\mu\alpha\iota$, unde regulariter deduceretur $\theta\acute{\epsilon}\acute{\iota}\mu\alpha$, sed dicitur
 $\theta\acute{\epsilon}\acute{\iota}\mu\alpha$, reiecta subiunctiua; aut habenda est
 ratio

ratio legitimi Præt. pass. neglectis Boeotis, quomodo diceremus πίνμι. Perfectum τέθηκα. Passivum τέθεμαι corripiendo penultimam, unde θέμα, θέσις. & ἦμι Perfectum ἦκα. Passivum ἔμασ & ἄφεμαι, unde ἄφρασις. & ita in cæteris.

καθέζομαι. Futu. secun. med. καθέσθαι. cur autem per ἄ scribitur, dictū est pagina 42. versu 20. καθήμαι. Futur. καθήσομαι. de hoc pagina 107. λαγχάνω, λαμβάνω, λανθάνω, & μαυθάνω, tem-
10 pora sumunt à λήχω, λήβω, λήθω, & μαθέω.

οἶομαι & Syncope οἶμαι. Imperfectum ὤμιλλω. Futurum οἰήσομαι. Aoristus ὤθηθην ab οἶεομαι.

οἶδα, ab εἶδω. Præteritum med. οἶδα, secundâ persona οἶδαις & Aeolicè οἶδαῖδα. deinde per
15 Syncopen οἶδα. Est autem pleonasmus θα familiaris personæ in σ. εἶδα, ἦδα, παρῆδα, ἐφηδα, ἐπεξήδα, πίνδα, ἦδαῖδα, uel ἦδαῖδα per η.

οἶσε pro οἶσθ, ut ἐφ' ὧτε pro ἐφ' ὧ: nam Ionicè abundat particula τε.

ὀμνύω & ὀμνυμι. Futurum ὀμώσω ab ὀμώω. Præ-
20 teritum Atticum ὀμώμοικα.

ἔθ'εγ pro ἔθ'εγ, Doricum est, ut ἐξεδυνῶ pro ἐξεδ'υνῶ.

ὀφείλω. Futurum ὀφειλήσω ab ὀφειλέω. Syncope
25 autem ὀφλω. Futurum ὀφλήσω. Præteritum ὀφλη-
κα. Aorist. pri. ὤφληκα. Aorist. sec. ὤφλογ.

πάσχω. Futu. πέσομαι patiar, pro πήσομαι, η in
ει, à πήθω. at πείσομαι parebo aut credam, à πείθο-
μαι. Aorist. secundus ἐπαθον à πήθω. Præteritum

medium $\omega\acute{\epsilon}\pi\omicron\nu\theta\alpha$ à $\pi\omicron\nu\acute{\epsilon}\omega$. unde Præteritū acti-
uum $\pi\acute{\epsilon}\pi\omicron\nu\theta\alpha$. Medium $\omega\acute{\epsilon}\pi\omicron\nu\alpha$, & Pleonasmus
literæ θ . $\omega\acute{\epsilon}\pi\omicron\nu\theta\alpha$. Particip. $\omega\epsilon\pi\omicron\nu\theta\acute{\omega}\varsigma$ $\pi\epsilon\pi\omicron\nu\theta\acute{\omicron}\tau\omicron\varsigma$.

$\pi\acute{\iota}\pi\eta\omega$. Fut. $\pi\epsilon\sigma\delta\mu\alpha\iota$ Doricè usitatum est pro
 $\pi\acute{\epsilon}\sigma\omicron\mu\alpha\iota$ à $\pi\acute{\epsilon}\tau\omega$. Dores enim futura circumflectūt
in omni coniugatione, pro $\omega\acute{\epsilon}\sigma\omega$ dicentes $\omega\iota\sigma\omega$,
unde Fut. medium $\pi\epsilon\sigma\delta\mu\alpha\iota$. Præteritū $\omega\acute{\epsilon}\pi\eta\omega\kappa\alpha$
à $\pi\eta\acute{\omicron}\omega$. Aorist. pri. $\acute{\epsilon}\pi\acute{\epsilon}\sigma\iota\kappa\alpha$. Aorist. secun. $\acute{\epsilon}\pi\epsilon\sigma\omicron\mu$
à $\pi\omega\acute{\epsilon}\omega$. at $\acute{\epsilon}\omega\iota\sigma\alpha\mu$ tertia pluralis est Aoristi pri-
mi pro $\acute{\epsilon}\pi\acute{\epsilon}\sigma\iota\kappa\alpha\mu$ per Syncopen, ut $\acute{\epsilon}\sigma\iota\sigma\alpha\mu$ $\acute{\epsilon}\sigma\alpha\mu$. 10

$\omega\acute{\iota}\omega$. Futurum $\pi\acute{\omega}\sigma\omega$, Præteritum $\omega\acute{\epsilon}\pi\omega\kappa\alpha$ à
 $\pi\acute{\omicron}\omega$. Aorist. secun. $\acute{\epsilon}\pi\omicron\mu$, à $\pi\acute{\iota}\omega$. Imperatiuus $\omega\acute{\iota}$ -
 $\delta\iota$: nam legitimum $\omega\acute{\iota}\epsilon$ asciscit Pleonasmum syl-
labæ $\delta\iota$ $\pi\acute{\iota}\epsilon\delta\iota$, deinde Crasis $\iota\epsilon$, in ι , longum fit
 $\omega\acute{\iota}\delta\iota$. Futurum secundum medium $\omega\acute{\iota}\omicron\mu\alpha\iota$ pro 15
 $\pi\acute{\iota}\delta\mu\alpha\iota$ ut $\phi\acute{\alpha}\gamma\omicron\mu\alpha\iota$ & $\acute{\epsilon}\delta\omicron\mu\alpha\iota$.

$\omega\omega\theta\acute{\alpha}\nu\omicron\mu\alpha\iota$. Futurum $\pi\acute{\nu}\theta\omicron\mu\alpha\iota$. Aorist. secun-
dus med. $\acute{\epsilon}\pi\acute{\nu}\theta\acute{\omicron}\mu\eta$ à $\pi\acute{\epsilon}\nu\theta\omicron\mu\alpha\iota$. Præteritum pass.
 $\pi\acute{\epsilon}\omega\upsilon\sigma\mu\alpha\iota$ pro $\pi\acute{\epsilon}\omega\delta\upsilon\sigma\mu\alpha\iota$, ut etiam $\acute{\alpha}\phi\upsilon\kappa\tau\theta$ pro
 $\acute{\alpha}\phi\delta\upsilon\kappa\tau\theta$ elidendo ϵ , ex diphthongo. 20

Annotatio.

$\pi\acute{\rho}\acute{\alpha}\tau\eta\omega$ facio. Futu. $\pi\acute{\rho}\acute{\alpha}\xi\omega$. Præt. $\pi\acute{\epsilon}\pi\alpha\chi\alpha$ sed
 $\pi\acute{\rho}\acute{\alpha}\tau\eta\omega$ uendo. Fut. $\pi\acute{\rho}\acute{\alpha}\sigma\omega$. Præt. $\omega\acute{\epsilon}\pi\alpha\chi\alpha$. Sunt
uero in Quarta cōiugatione, quæ eadem signifi-
catione, tamen duplex habent Futurum. $\acute{\alpha}\rho\pi\acute{\alpha}$ -
 $\lambda\omega$ $\beta\alpha\sigma\acute{\alpha}\lambda\omega$, $\nu\upsilon\sigma\acute{\alpha}\lambda\omega$, $\pi\acute{\alpha}\iota\lambda\omega$, $\sigma\alpha\lambda\omega\acute{\iota}\lambda\omega$ $\xi\omega$ & $\sigma\omega$. 25

$\acute{\rho}\acute{\epsilon}\omega$. Futu. $\acute{\rho}\acute{\omicron}\lambda\omega$ & $\acute{\rho}\acute{\upsilon}\eta\sigma\omega$ à $\acute{\rho}\acute{\upsilon}\acute{\epsilon}\omega$. Præteritum
 $\acute{\epsilon}\acute{\rho}\acute{\upsilon}\eta\kappa\alpha$. Aorist. secun. actiuus $\acute{\epsilon}\acute{\rho}\acute{\upsilon}\lambda\omega$ à $\acute{\rho}\acute{\upsilon}\eta\mu\iota$; aut
secun. pass. à $\acute{\rho}\acute{\upsilon}\acute{\epsilon}\omega$. etiam si $\acute{\rho}\acute{\upsilon}\omega$ circumflexum de-
finit in $\acute{\omega}$ purum. Composita sunt $\acute{\epsilon}\pi\acute{\iota}\acute{\rho}\acute{\epsilon}\omega$ $\delta\iota\alpha\acute{\rho}$ -
 $\acute{\rho}\acute{\epsilon}\omega$

ῥέω per geminum ῥρ. nam ut ε augmentum syl-
labicum duplicat ρ, ita & præpositio finita in uo-
calem. ῥήμα ἐπιῥήμα, ῥήννυμι κατὰ ῥήννυμι, ῥήξαι
παραῥήξαι. proinde κατὰ ῥράκτης fit à uerbo ῥάσσω
5 κατὰ ῥάσσω, sed κατὰ ῥάκτης (nam utrunq; inueni-
tur) uenit ab ἀράσσω κατὰ ἀράσσω per unum ρ, pro
quo & ἀράσσω dicitur, unde σωαῖ ῥάσσω: nam
συῖ ῥάσσω à ῥάσσω.

ῥηνύω & ῥήννυμι. Futu. ῥήξω à ῥήγω. Aorist. sec.
61 παθ. ἐῤῥέηνυ. Præt. med. ἐῤῥώγα pro ἐῤῥήγα. si quis
dem hoc uerbum pro η, capit sæpe ω, sic διῖ ἐῤῥώγα
διῖ ἐῤῥώγης. ut etiam dicitur ἀρωγῆς pro ἀρηγῆς.

ῥωνύω & ῥώννυμι. Futu. ῥώσω à ῥώω. Præte. ἐῤῥ-
ῥωκα. Passiuum ἐῤῥώμαι. Plusquamperf. ἐῤῥώμην.
15 Imperat. ἐῤῥώσο ἐῤῥώδω. Infinitiuus ἐῤῥώδι.

σβενύω σβέννυμι. Futurum σβέσω & σβήσομαι
à σβέω. Aoristus secundus ἐσβην à σβῆμι. aut est
Aoristus secundus passiuus à σβέω, secundus
Aoristus actiuus ἐσβογ. Passiuus ἐσβλω.

20 σένω. Aoristus primus ἐσθνα per a purum.
Aoristus pass. ἐσθλω pro ἐσθλω.

σπένδω. Futurum σπέσω à σπέδω. quandoq;
Aeolicè pro Subiunctiua uocali consonās, σπέ-
ρω, σπέρω γάνω γάνω.

25 σωννυμι, intelligo Aorist. pri. σωνῆκα. & Atticè
ἐσωνῆκα per geminum augmentum, ut ἰνώχλενυ,
& similia. Aorist. secundus σωνῶ. Impera. σωνῆς,
Partici. σωνῆς. Atticè autem ξωνῆμι ξωνῆκα. ξωνῆν.
ξωνῆς ξωνῆς. ut pleraq; alia, communiter per σων

effertur, Atticè per ξυρ, σιῶνικθ ξαῖοικθ.

συρρήγνυθαι compositum à σω & ρήγνυθαι.
 Quomodo uerò se habeat σω in compositis, docere possunt subiecta exempla. βάινω, συμβάινω, γράφω συγγράφω, ζάω συζάω κέμνω συγγέμνω, λέγω συλλέγω, μανθάνω συμμανθάνω, παίζω συμπάίζω, ρέω συρρέω, σείω συοσειώ, σέλω συσέλω, φημί σύμφημι, χέω συγχέω, ψηφίζω συμψηφίζω. Idem iudicium de mutatione ν, in prepositione ἐν. βάινω ἐμβάινω, γράφω ἐγγράφω, & cætera, nisi quòd ante σ, non 10 mutatur ν, σείω γνῶσειώ, σημαίνω γνῶσημαίνω.

τέμνω. Futu. τμήξω à τμήγω. Aorist. secun. ἔτεμον uel ἔτεμου. Participium τεμών uel τεμών.

τίκτω. Futu. τέξω à τέκω. Præteri. med. τέκεα. Aorist. secun. ἔτεκεν per ε: nam secundo Aoristo 15 uertit ε in α, id ferme fit præsentē aliqua immutabili. δέξω ἑδασον, πλέκω ἑπλασον.

πιπρώσω. Futurum πρῶσω à πρῶω. Sæpe Barytona quoque habent reduplicationem, δρᾶσω 20 δεδρᾶσσω, μνέω, μιμνήσκω.

πρέχω. Futurum πρέξω per θ. Præteriti. δεδραμικα à δραμέω. Aoristus secundus ἑδραμον à δρέμω. Futurum secundum med. δραμῆμα.

πρῶγω. Aorist. sec. ἑφάσεν à φήγω. Fut. sec. med. φάγομαι pro φαγῶμαι, ut ἑδύμαι & πίνομαι.

τυγχάνω. Futu. τυξομαι à τούχω. Aorist. secun- 25 dus ἑτυχον. Præteri. τίτυχικα à τυχέω. at τίτυλιθ. tertia præteriti passiuī pro τίτόδικη à τούχω. uide in ἀφικθ pagina 112. uersu 10.

ὑποχθῆμαι. Futurum ὑποθήσομαι. Præteritum ὑπέθηναι. Aoristus primus ὑπέθελλον. Aoristus secundus med. ὑπέθελλον ab ὑποθέομαι: at Futurum ὑποθήσομαι ab ὑπίσταναι. Aorist. sec. ὑπέστην.

5 φάω dicere, præsentis φημί: φάσαι uero per ἄ, primus Aoristus à φάσω, pro quo δὲ φῆσαι, ἀποφῆσαι. ut μῶσαι μῆσαι.

φέρω. Futurum οἴσω, ab οἴω. Aorist. pri. ἤνεγκαι. Secundus ἤνεγκον ab ἐνέγκω. Præteritum medium
10 Atticum ἐνήνοχα, διγνήνοχα ab ἐνέχω. Aoristus primus pass. ἤνεχθην. Participium ἤνεχθείς: sic ἀναφέρω ἀνήνεχθην, ἀνήνεχθείς refocillatus. Ceterum per Syncopen dicta sunt φέρειν φέρειν. φέρω φέρω, unde φημί. Imperat. secundus Aoristus φέρεις εἰσφeres,
15 ἐκφeres, ut θές. Aoristus primus ἐφρησα. Futurum φήσω εἰσφρήσω.

φθάνω. Futurum φθάσω à φθάω. Aoristus secundus ἐφθην à φθῆμι. Optatiuus φθάιην.

φθίνω Futurum φθίσω à φθίω. complura in νω,
20 dum tempora formant negligunt ν, φθάνω, φθίνω, πίνω, tanquam φθάω φθίω, πίω.

φύω. Futu. φύσω. Aorist. secundus ἐφυον à φύμι.

χαίρω. Futurum χαρήσομαι. Aoristus secundus passiuus ἐχάρην à χαιρέω.

25 χεῖρω. Futurum χανθῆμαι. Præteritum med. κέχρηνα. Aoristus secundus ἐχρονον à χαίνω.

χέω. Futurum χούσω. Aorist. primus ἔχεα. Imperat. χέου ἐκχεου. Infinit. χέαι ἐκχέαι. Aoristus secundus ἔχεον. Futurum secundum χεῶ ἐκχεῶ.

χρήσεται. à χῆμι per Apocopen χή, ἀπόχη.
Imperfectum ἔχην & χῆν. Infinitivus χῆναι.

ὠδέω. Futurum ὠσω. Aoristus primus Atticè
ἔωσα. Præteritum pass. ἔωσμαι ab ὠδω.

ὦταρ pro ὦ ἐτάρ, ἔτης amicus, unde ἐτάρ, ut, ἐξ-
μῆς ἐρμῶν, μέγιστος μεγιστάρ, ὦ ἐτάρ, sed Synalœ-
phe contrahit in ὦταρ.

Annotatio.

Rimantibus uerborum themata, præcipuum sit. ut in promptu, & tanquam ob oculos habeāt coniugationem τυπῶ, ποιέω, & πίδημι, ac singu-
lorum temporum exactè norint terminationes. Deinde memores quomodo formentur tempo-
ra, sensim ascendant, donec statuendum sit præ-
sens, Participium ἐφθισόμενος, à Futuro primo
ἐφθήσομαι. Aoristus primus ἔφθλω. tertia Præte. 15
pass. ἔφθαι, prima ἔφθμαι, Præte. acti. esset ἔφθα,
Futurum ἐφθω. igitur præsens ὄβω, ὄπω, ὄφω, ὄπῶ,
ὄβομαι, ὄπομαι, ὄφομαι, uel ὄπῶμαι, sed adhibitum
lexicon commonstrabit ὄπῶμαι.

A C C E N T V S.

20

Accentuum
ratio.

Accentus acutus afficit ultimam syllabam,
penultimam, aut antepenultimam; Cir-
cunflexus ultimam, aut penultimam; Grauis ul-
timam tantum. Dictionibus autem quæ sic, uel sic
notantur, huiusmodi tribuerunt uocabula. 25

θεός	ὀξύτρονον, acutus in ultima.
λόγος	παροξύτρονον, acutus in penultima.
τυπτομεν	πρωπαροξύτρονον, acutus in antepenult.
πιῶ	πρωπρωπώμωλον, circumflexus in ultima.

βοῶτε

βοᾶτε περιδιασώμλου, circūflexus in penul.
 πμὴ βαρύτητος, grauis.

Grauis in omni syllaba intelligitur, quæ nec acuitur, nec circumflectitur: at signatur solum in ultima. Nam ultima acuta, fit grauis, ob consequentiam dictionis, θεὸς ἡμῶν. Excipe τίς, interrogatiuum, τίς ἐποίησε.

Casuum & Personarum accentus fermè manet in eadem syllaba. ὁ λόγος, τὸ λόγος, τῷ λόγῳ, τὴν πῶ, τῶτες, τῶσι. Quando autem mutetur accentus, aut è loco migret, sic est accipiendum.

Accentus
 quando locū
 mutat.

σῶμα σῶματος, ὡ in ῶ, quia antepenultima non circumflectitur. σῶματᾶ σωματῶν. ultima si fuerit longa, non acuitur antepenultima, excipe Attica, μὲν λέως, λέξεως, & similia. βοᾶτε βοᾶτε, ᾶ in ᾶ. ex acuto & graui fit circumflexus, excipe τὴν λητόα, λητῶ, & τὸ νόω, νῶ, ἂ νόος, & νῶν, νῶ, ab ἐγώ. Dualia enim in ω, semper acuiuntur, etiam contracta. ἔσῶς ἔσῶς, non ἔσῶς. Ex graui & acuto non fit circumflexus: ἔσῶς ἔσῶτος. Longa ante finalem breuiem circumflectitur, ἔσῶτες ἔσῶτων. Longa ante finalem longam acuitur, ἡρακλῆς ἡρακλέος. Breuis non est capax circumflexi, nec item longa positione, sed natura. σῶμα, τῆχ. βοᾶτε, βοᾶ.

Diphthongi finales αἰ, & οἰ, in accentibus habentur breues, μῶσαι, ἀνδρωποῖ. Excipe aduerbia, οἰμοί domi (nā οἶκος nomen plurale) & Optatiuos ποιῆσαι fecisset. at ποιῆσαι Infinitiuus Aoristi primi actiui: ποιῆσαι autē Imperatiuus Aoristi

risti primi medię.

In declinationibus parasyllabicis, circumflectuntur Genitiui & Datiui, licet reliqui casus acuantur, ὁ ποιητής, τῷ ποιητῆ, τῶν ποιητῶν, τοῖς ποιηταῖς. Idem iudicium de genitio duali & plurali quintæ declinationis.

ἡ χεῖρ, τῆ χειρός, τῶν χειρῶν, τῷ χειρῶν.

Primæ et secundæ declinationis nomina.

Substantiuorum primæ & secundæ declinationis genitiuus pluralis circumflectit ultimam. ὁ ἀνείας, τῶν ἀνειῶν non ἀνείωρ. ἡ μῦσα, τῶν μυσῶν, non μύσωρ. Adiectiua uero secundæ declinationis, à masculinis tertiæ, Genitiuum parem habent masculino. ὁ ἄγιος, τῶν ἁγίων, ἡ ἁγία, τῆ ἁγίωρ. Quòd si masculinum sit Quintæ, ultima Genitiui fœminini circumflectitur. ὁ ἡδύς, μέλας, τῷ ἡδίωρ, τῶν ἡδέωρ, μελάνωρ, τυπτόνῳρ. ἡ ἡδέια, μέλαινα, τῷ πτεῖρα, τῶν ἡδέιωρ, μελανωῶρ, τυπτεσῶρ, in quibus etiam non eadem est penultima Genitiui in utroq; genere.

Quintæ.

Quintæ declinationis Genitiui & Datiui disyllabi, Accentum fortiuntur in ultima, Accusatiui autem Nominatiui & Vocatiui in priore. ἡ χεῖρ, τῆ χειρός, τῷ χειρί, τῶν χεῖρα, τῷ χεῖρε, τῶν χειροῖν, αἱ ὡ χεῖρες, τῶν χειρῶν, ταῖς χεῖρσι, τὰς χεῖρας. Excipe participia, θεῖς, θεῖς, θέντι : ὦν, ὄντι, ὄντι &c. etiam τῶν πάσιωρ, τῶν πᾶσιωρ, τῶν πάντων, & τοῖς πᾶσι.

Circumflectuntur ω, & ου, finales, ὁ βασιλεύς, ἡ βασιλεῦ, πανταχῶ. præter aduerbium ἰδὲ ecce, at ἰδὲ

Ἰσοῦ Imperatiuus, ut τυποῦ.

Vocatiuus in *es*, à proprijs in *ns* est πρεπαροξύνουθ. ὁ δαμοδώνης, ὦ δημόδωνες. ὁ ἡρακλῆς ἐός, ὦ ἡράκλειε, Crafī ἡράκλειε.

5 Irregularia sunt, ἡ μία ῥι μιᾶς, τῆ μιᾶ τῶν μίαρ. ἡ δεσπότης, μηλιέτης, ὦ δέσποτα, μητιέτα, etiam ἡ μήτηρ θυγάτηρ, ῥι μητόρθ θυγατόρος, non μήτόρθ θυγάτόρθ.

10 Particulæ, *α, ευ, δυς*, crebrò Accentum retrahunt παιδευτός, ἀπαίδευτθ. ταίετός, ἔυτακτθ. κινκτός, δυσκίνηθ. Sic ἐκώρ, ἄκωρ, & Crafī ἄκωρ. λόγθ, ἄλογθ, & cætera.

15 Verborum & Participiorū Accentus, obseruandī sunt in coniugatione uerborum, τυπῶ participiorū ποιῶ, & τίθημι. Præterita & Aorist. priore longæ, seruant Accentum in compositis εἶχον, κατῆχον. εἶπα, ἀφῆκα. εἶμαι, ἀφῆμαι. ἦκα, σιωῆκα. præter οἶδα, σιώοιδα, non σιωοῖδα.

20 Monosyllaba longa, relicta Post Apocopen, Monosyllaba acuumtur : χῆμι χῆ. post Aphæresin autem circumflectuntur : ἔφηρ, ἔφης, ἔφη. φῆρ, φῆς, φῆ. & ἦρ, ἦς, ἦ. at breuia sunt acuta, ἔβαρ βάρ.

Quædam omnino carent accentu, ὁ, ἡ, ἐς, ἐς, ἐκ, ἐξ, ἐρ, εἶ, ὄ, ὄκ.

Accentu omni no carentia.

25 Interdū præter Accentū natiuū, (qui unus est tantum in una dictione) asciscitur alter, propter dictiones Encliticas, quæ proprium Accentum remittunt ad præcedentem syllabam. Sunt autem Enclitica τῆς, τινός, Infinita : τοῖ, τῶ, pro τινός.

Enclitica par ticula.

πνί: ἐμί & φήμι toto præsentē: μὲ μοί με: σὺ σοί σε: Aduerbia infinitè capta ποθὲν, ποτὲ, ποθί, πῶς, πῶ, πῦ, ποῦ, τε, γέ, ut εἶπας, εἶπνα, εἶπέ μοι, σῶμα σου, εἰκονὴ μου.

Persona δὲ, principium orationis, aut subditiva post, οὐκ, καὶ, ἀλλὰ, ὡς, εἰ, ὅταν, remittit Accentum in priorem syllabam. ἔστι πόλις, καὶ ἔστιν, ἀλλ' ἔστι, ὡς ἔστι, εἰ ἔστι, οὕτως ἔστι. alioqui in præcedente dictionem. καλὸς δέστιν, ἀνδρῶπις δέστι, σῶμα δέστι, ἐρμῆς δέστι. Et de Accentu quidem hæcenus. 19

RATIO SYNTAXEOS.

Reliquum est, ut de Constructione, quatenus est opus, agamus.

Constructio
Græcorum.

De Græcorum constructione, tantum præcipienda sunt ea, in quibus nobiscum non consentiunt.

Neutrum plurale uerbo gaudet singulari. ἴδω
τρέχει, pro τρέχουσι.

Genitiuo.

Genitium multis adhibent, quibus nos Ablatiuum: siquidem uterque casus ponitur absolute. Latini me præsentē, Græci μὲ παρόντος. Quandoque participium solum, ἐλθόντων δέ, ubi autem uenissent, intelligendo casum rei conuenientis. Atticè pro hoc Genitiuo est Accusatiuus, & fermè cum ὡς & ὡσαύτως. ὡς τὸν ἀνδρα ὅταν ποιήσῃ, pro τῷ ἀνδρὸς ποιήσῃ. Estque istud receptissimū in participiis impersonalium, δέω, δέω, ἐνόμ, ἐνόμ, πλοσῆνομ, πλοσῆνομ. ἐνδεχόμενον. ἐξόμ αὐτῷ ποιῆσαι, cum ipsi permissum esset facere, ὡς

μηδὲν

μηδὲν αὐτῷ διαφέρειν, tanquam nihil eius interfit,
 ἄξιόν ἐμοὶ γράψαι, ubi mihi statutum esset scri-
 bere, ἀδύνατον ὄν, cum sit incertum, & cætera.

Genitiuum postulant Comparatiuus & Su-
 5 perlatiuius, σαχάνης δικαιότερος βέλους ἢ ἀπάντων.

Verba quæ animi affectionem significant,
 ἔρω, ἐπιθυμῶ, & similia.

Verba sentiendi, curandi, participandi, pri-
 uandi, assequendi, frustrandi, dominandi, dissin-
 10 dendi, copix & inopix, quorum exemplis sus-
 perfedendum duximus, monuisse tantum cons-
 tenti. Adhæc uerbalia per α priuatiuum facta,
 ἀδέατο ἢ ἀληθείας. Verbalia in υῖος, ποριστιῶς
 τῶν ἐπιτηδείων. & Adiectiua plurima ἄξιον, ἀνά-
 15 ξιον, ἀπαρτον. Et alioqui quoduis adiectiuium
 partitiuè positum, οἱ γνήσιοι τῶν φίλων, qui in-
 ter amicos ingenui sunt; quale illud Plinianum,
 Quorum oblonga. Præterea uerbum substans
 tiuum εἶμι & γίνομαι, τέτων ὄντων ὁ πλάτων,
 20 horum, aut de numero horum est Plato. quod
 uerbum quandoq; omittitur, οὐδὲ τῶν ἀδικούντων
 ἐγώ.

Partitionis Genitiuum mutant in casum par-
 titium, οἱ ἄνθρωποι, οἱ μὲν ἀγαθοί, οἱ ἢ πονηροί, pro
 25 τῶν ἀνθρώπων. sic εὖς φίλος, τὸς μὲν ἀπέπεινε,
 τὸς ἢ πένιτας ἀπέδειξε, pro τῶν φίλων. & ita per
 omnes casus.

Crebro etiam Genitiuus ἐλαττωτικῶς ponitur,
 deficiente ἐνεργείᾳ, δυσλαμοιζῶσε ἢ τύχῃ, hoc est
 i ἐνεργείᾳ

ἐνεκα τ' τύχης, ob felicitatem, aut quod ad felicitatem pertinet: utrunq; enim significat ἐνεκα: & ὦ μακάρε θι θεας, beatus qui ista uideris.

In Genitiuo ponitur materia, πεποίηται λίθη. Pars ἐπιον τοῖν οἶνον, λαβόμενον τ' ποδός. Pretium, ὠνησάμενον δύο ὀβολῶν. Tempus, νυκτός καὶ ἡμέρας ἀποδείξει. Temporis uerò continuitas in Accusatiuo, ὅλην τὴν ἡμέραν ἐργασάμενον, quod & in Datiuo, ἐκαστη ὁλοισ ἐτεστη ἀποδήμησας.

Genitiuum regunt, ἄλις, ἐνεκα, χάρις, αὐτοῦ, δι-
κλῶ, πλῶ, μετὰ ξύ, πάρεργον, φθῶ, ὦ, βαβαί, ἡγάκλης,
οἴμοι, & huiusmodi exclamationes. etiam ὀδυρῶ,
πόρρω, ἄπο pro ἄποθην, ἔξω, χωρίς. Et aduerbia
localia πῶ, πόθην.

Datiuo. Datiuo tribuuntur uerba sequendi ἀκόλουθῶ,
ἐπομαι. Certandi εἰζῶ, πολεμῶ, ἀγωνίζομαι, μά-
χομαι. Quaecunq; passiuè capiuntur πεποίηται
μοι pro ἔμῳ, ἀγνωστον τοῖς πολλοῖς, uulgo igno-
rum. Composita ἀσῶ & ὀμῶ, σῶτροφῶ, ὀμόφη-
φῶ. Datiui casus est, instrumentum ἀπέκτισεν τῷ
ξίφει. Causa, φθόνῳ ταῦτα ποιεῖ. Modus actionis
τῆν τρόπον γράφεις; & quandoq; pretium, Chry-
σίδιον θανάτῳ τὸ πρίμνιον πειράμενον.

Datiuum habent cum Genitiuo ἀμφοιβιτῶ,
μετέχω, κοινωνῶ, συγγνώσκω, φθονῶ. & impersona-
lia δει μέτεσι, μέλει μετὰ μέλει. In Datiuo pronominis αὐτός, sæpenumero intelligitur prepositio
σῶ, ut ἀπετεμῶν αὐταῖς ὠλένας τὰ πῶδρά, hoc est,
σῶ αὐταῖς.

Accu

Accusatiuum admittit quoduis uerbum, non Accusatiuus,
 minis ab eo deducti, τοιάυτης γάρμους γαμῶν, ἀδικῶ
 σε ἀδικίαν, aut nominis relatiuum, ἡ ἀδικία ἢ
 ἀδικῶ σε.

5 Vbiq; locus est Accusatiuo, si intelligas ἡ
 σύρῳ καὶ τόννομα, ἢ τὴν πατρίδα. sic Vergilius,
 Cætera Graius.

Et qualia sunt poetis nostris usitatoria, fra-
 ctius membra, & similia, ἵς Græci passim utun-
 10 tur, τὴν ῥίνα κορύβης μεσός, κῶμιθ τὴν ἀναβολήν,
 τὸ γῆμα ἀνπρωγῆς.

Passiua regunt Accusatiuum uerbi Actiui,
 ut ἐπιβέπεις ἐμοὶ τὴν δίαταρ, sic passiuè, ἐπι-
 τρέπομαι τὴν δίαταρ, & ἐγχειρίζομαι ταύτην τὴν
 15 ὑπὸ μέλαιαν.

Verbalia in ἔορ, uerbi sui postulant Accusa-
 tiuum, γραπτῶν ἐμοὶ ἐπισολῶ. Interdum secun-
 dus Accusatiuus in uicem Datiui succedit, ἰα-
 πῶν τῆ νόσου, ἀμελῶντα τῆς αἰτίας.

10 Atticè Accusatiuus pro Genitiuo, ἀρεσερῶ σε
 τὰ χημάτα pro τῶν χημάτων. Et pro Datiuo οἶά με
 ποιεῖς. pro ἐμοί.

Atticismus.

Quando Infinitiuus & Verbum præcedens
 ad eandem pertinent personam, non est opus
 25 Accusatiuo, ἐφη ποιήσῃ dixit facturum, nempe
 se, ut Terētius, Pollicitus sum suscepturum. In-
 finitiuus non tam Accusatiuum habet, quàm
 Nominatiuum. φησὶν αὐτὸς αἰτιῶ γενῆδῃ, di-
 cit se autorem fuisse. οὕτως ἀπέχων φησὶ ἀλαζυνείας,

Annotatio.

ὡσεὶ πάντα εἰδὼς, μηδὲν εἰδ' ἔναι ὀνειδῖς, tam alienus ab arrogantia, ut cum omnia norit, tamen se nis hil scire putet.

Infinitiuo ἕστα.

Iunguntur infiniti ὡς, ὡσεὶ, πρὶν, πρὶν ἢ, ἐπεὶ δ' ἢ, ὄρω.

Relatiuum.

Relatiuum eodem casu ponunt cum antecedente. ἡρώμααι οἷς ἔχω βιβλίους, ἐλὲ τῶν ἐπιστολῶν ὧν ἐπεμψε. hinc sunt illa, ἀνδρὶ οἷω σοι, ἀνδρα οἷόν σε.

Participia.

Participium tanquam pro Infinitiuo, cum uerbis perseverandi, ἀγαπῶν με διατέλει. desistendi, οὐ πάύσομαι πιλῶν. & cum uerbis affectionem animi significantibus, μέμνημαι ἰδῶν, οὐ σωΐεσθαι μάτλω πονῶντες. sic Vergilius, Sensit medios de lapsus in hostes.

Aduerbium cū Articulo.

Articulo uestitum aduerbium fit adiectiuū, ὁ χθὲς hesternus. quod si iungatur Præpositio ni cum suo casu, intelligitur commodum aliter quod Participium, ὁ γν' τοῖς οὐρανοῖς, nempe ὧν aut οἰκῶν.

Præpositio.

Præpositionum uaria significatio, uariat regimen.

Genitiuo.

Genitiuū habent, ἐκ, uel ἐξ, ex, significās locū, tempus, materiam, causam. πρὸς ab, coram, iurandi, officij. πρὸ ante, locum, tempus. ὑπὲρ contra, super, de, ab. διὰ per. μετὰ cum. παρὰ ab. ἀντὶ pro. ἐπι circa, super, etiam tempus significat. πρὸ pro ἀπὸ à, ex. ὑπὸ præ, sub. ὑπὲρ pro, de, super.

Datiuo.

Datiuū, γν' in, σὺν cum, πρὸς iuxta, παρὰ apud, ὑπὸ propter, in potestate, post, super, contra: πρὸ pro, in, circa: ὑπὸ sub.

Accu

Accusatiuum, εἰς uel ἐς in, ad: ἄν' per: ἤτι per, *Accusatiuo.*
 secundum, circa: διὰ propter: μετὰ post: παρά ad,
 præter, propter: ἐν in ad, in: περί circa, circum, pro-
 pe. ὑπὸ sub. ὑπὲρ supra, ultra.

De ἀμφὶ iudicandum, ut de περὶ, quod usitas
 tius est.

Duæ ἐλεγεῖσικῶς ponuntur cum Genitiuo. ὄν *Eclipses.*
 deficiente Datiuo: εἰς deficiente Accusatiuo: ὄν
 ἀδ' οὐ, pro ὄν οἴκω τοῦ ἀδ' οὐ: εἰς διδ' ασκάλα, pro εἰς οἰ-
 κίαν τοῦ διδ' ασκάλα.

Dicunt præterea, οἱ περὶ πλάτωνα, hoc est, *Plato Annotatio.*
 to, οἱ ἀμφὶ Σωκράτῳ, hoc est, Socrates. Verum
 istiusmodi orationis formas, & breuiter quic-
 quid ad Græcianas phrasas attinet, doctissimè
 persecutus est Budeus in suis cōmentarijs, quos
 nuper & emendatè, & eleganter, magno studio-
 forum bono, excudit Badius, optimè semper de
 literis meritis. Eum librum comparare sibi de-
 bet, quisquis seriò Græcari uolet.

29

A B R E U I A T I O N E S

perpulchra, quibus frequentissime
 Græci utuntur.

* ualet αϣ, ut μῶσ'

ζ ualet ἄϣ, cum accentu
 graui, ut τῶν διαφορῶν

η ualet αεσ, ut τῶν μῶσ'

θ ualet ᾠς, ut τῶν τιμῶν

ε ualet ας, ut τῶν ἡμέρῶν

ζ ualet ᾠς, ut τῶν διαφορῶν

ἄρῃ facit, ἀπὸ

αῖρῃ facit αῖρ

γγ ualet γγ

γάρ } ualet γάρ
γάρ }
γάρ }

γγ' ualet γ'εμ

γγω ualet γου

γγ' ualet γε

γ' ualet δέ

δδ' ualet δι'α

δδ' ualet δε

δδω ualet δ'υμ

ε' facit εμ, ut τ'ύπ'ισμ'

ε' facit εμ, ut μ' μ'εμ

ε' ualet εμ, ut λέγ'

ε' ualet εμ, ut ε'π'

ε' ualet ες, ut α'ιαντ'

ε' } ualet ε

ε'ε' ualet ε'ιναι

ε'ε' } ualet ε'ω

ε'ε' ualet ε'ξ

ε'ν ualet ε'μ

ε'ρ ualet ε'ρ

ε'ρ ualet ε'το

ε'ρ ualet ε'ω

ε'ρ ualet ε'ς

ε'ρ ualet ε'στ'

ε'ρ ualet ε'ρ

ε' facit ης, ut η' μ'εσ'

ε' ualet ης, η' τιμ'

ε' ualet ης, ut τ'ης μ'εσ'

ε' ualet ις, ut φ'ύσ'

ε' } ualet και

ε'ε' } ualet και

ε'ε' ualet και'α

ε'ε' ualet λλ

ε'ε' ualet λλ

ε'ε' ualet λλ

ε'ε' } ualet μ'εμ

ε'ε'ε' ualet μ'εμ

ε'ε'ε' ualet ος

ε'ε'ε' ualet ομ, ut τ'ομ λόγ'

ε'ε'ε' ualet ομ, cum graui ut

ε'ε'ε'ε' ualet ος, ut α'ν'θρ'ωπ'

ε'ε'ε'ε' ualet ος, ut χ'ορ'

ε'ε'ε'ε' ualet ου

ε'ε'ε'ε' ualet παρ

ε'ε'ε'ε' } ualet περ

ε'ε'ε'ε'ε' ualet περ

ε'ε'ε'ε'ε' ualet περ

ε'ε'ε'ε'ε' ualet περ

ε'ε'ε'ε'ε' ualet περ

ε'ε'ε'ε'ε' ualet περ

ε'ε'ε'ε'ε' ualet περ

ε'ε'ε'ε'ε' ualet περ

ε'ε'ε'ε'ε' ualet περ

ε'ε'ε'ε'ε' ualet περ

C ualet σσ
 ω ualet σπ
 θ ualet σθ
 θ ualet σθα
 χ ualet σχ
 s ualet στ
 ς ualet στρ
 η ualet ττ
 τ }
 του } ualet ται
 τ }
 τ } ualet τῆς
 τ }
 τρ' ualet τέρ
 λ ualet τι
 τ }
 τω } ualet τῆμ

ζ ualet τσ
 ρ ualet τρ
 τθ } ualet τού
 τθ' }
 τθ' } ualet τῶμ
 τθ' }
 τθ' } ualet τε
 τθ' }
 τθ' } ualet τούς
 τθ' } ualet τῶτο
 τθ' } ualet τὸμ
 τθ' } ualet τῶ
 τθ' } ualet ὑπὸ
 ω ualet υμ
 υ ualet υι
 ω ualet ῶ
 ς ualet ως, ut φύσει

F I N I S.

